

รวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๘ เล่ม ๒

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

หนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๘ เป็นการรวบรวมพระราชบัญญัติและพระราชกำหนดทุกฉบับที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบด้วยข้อมูลขั้นตอนการพิจารณากฎหมายของรัฐสภา เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขในแต่ละฉบับ เพื่อเป็นข้อมูลในการค้นคว้าอ้างอิงและเพื่อเผยแพร่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและประชาชนผู้สนใจได้ศึกษาทั่วไป

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

ในการจัดทำหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๘ นี้ กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย ได้รวบรวมพระราชบัญญัติและพระราชกำหนดที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ โดยได้มีการปรับปรุงและเพิ่มเติมสาระที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้กฎหมายและผู้ที่สนใจศึกษากฎหมายหลายประการ กล่าวคือ นอกจากจะได้นำเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายตั้งแต่ฉบับแรกถึงฉบับปัจจุบันมาจัดพิมพ์ไว้เป็นบันทึกท้ายกฎหมายแล้ว ยังได้ทำการสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขในแต่ละฉบับไว้ด้วย เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเพิ่มเติมถึงเหตุผลและสาระสำคัญของการใช้กฎหมายนั้นในแต่ละครั้ง และเพื่อความสะดวกในการสืบค้นว่ากฎหมายฉบับก่อน ๆ นั้นได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเล่มใด

นอกจากนั้นแล้ว ยังได้เสนอข้อมูลการพิจารณาพระราชบัญญัติของปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ เรียงตามลำดับที่พิจารณาในสภาผู้แทนราษฎรและที่พิจารณาในวุฒิสภามาจนถึงวันที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งในปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ นี้ ได้จัดทำเป็น ๒ เล่ม และปรับปรุงในรายละเอียดตามข้อเสนอแนะที่ทุกท่านได้กรุณาเสนอเข้ามา

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๘ จะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการในสังกัดรัฐสภา และบุคคลทั่วไปที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ และขอรับไว้พิจารณาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย

เมษายน ๒๕๔๘

ก
ที่ปรึกษา

นางบุษกร วรรณะภูติ

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

คณะผู้จัดทำ

๑. นายคุณวุฒิ ตันตระกูล	ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนากฎหมาย
๒. นางจารุวรรณ ดวงวิชัย	วิทยากร ๗
๓. นายสุเทพ ถิรพงษ์กุล	นิติกร ๖
๔. นางสาวสุนีย์ ชีรวีรุฬห์	วิทยากร ๖
๕. นางภัทริดา สุขุณณ์	นิติกร ๖
๖. นางวนิดา อินทรอำนาจ	วิทยากร ๕
๗. นางสาวรุจิเรข ชุ่มเกษรกุลกิจ	นิติกร ๕
๘. นางสาวปิยนุช สว่างแจ้ง	วิทยากร ๔
๙. ร้อยตำรวจโทหญิง รัตนาวัลย์ ขัตพันธ์	นิติกร ๔
๑๐. นายพีรเดช กองเดชา	นิติกร ๓
๑๑. นายวินัย หิมสุหรี	นิติกร ๓
๑๒. นายธนู พุ่มพวง	นิติกร ๓

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๓๕๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๓๐

รายละเอียดประกอบการใช้

รายละเอียดการใช้หนังสือรวมกฎหมายปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ เล่มนี้ มีข้อมูลภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบด้วยข้อมูล ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๘

เล่ม ๑ ประกอบด้วย พระราชบัญญัติ จำนวน ๒๒ ฉบับ เรียงตามลำดับวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒ การพิจารณาพระราชบัญญัติและการพิจารณาพระราชกำหนดในปี พุทธศักราช ๒๕๔๘

การพิจารณาพระราชบัญญัติ ประกอบด้วยข้อมูลวันที่พิจารณาใน ๓ วาระของสภาผู้แทนราษฎร และวันที่พิจารณาใน ๓ วาระ ของวุฒิสภา เรียงตามลำดับจนถึงวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การพิจารณาพระราชกำหนด ประกอบด้วยข้อมูลวันที่สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาพิจารณาอนุมัติตามลำดับ และวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๓ บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ และบันทึกท้ายพระราชกำหนด

กรณีที่กฎหมายในปี พุทธศักราช ๒๕๔๘ เป็นกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับก่อน ๆ กลุ่มงานพัฒนากฎหมายได้สืบค้นเหตุผลในการประกาศใช้ตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับสุดท้าย รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายฉบับก่อน ๆ เพื่อนำมาจัดทำบันทึกท้ายพระราชบัญญัติและพระราชกำหนดด้วยก่อนประกาศใช้ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๘

สารบัญ

หน้า

คำแนะนำสิทธิการสภาผู้แทนราษฎร	ก
คำแนะนำกลุ่มงานพัฒนากฎหมาย	ข
คณะผู้จัดทำ	ค
รายละเอียดประกอบการใช้	ง
๑๘. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณา คดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘	๑
๑๙. พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘	๑๖
๒๐. พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวดี พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๖
๒๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยเหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึก พ.ศ. ๒๕๔๘	๓๖
๒๒. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๔๐
๒๓. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๘	๔๔
๒๔. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๔๘	๕๐
๒๕. พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๔
๒๖. พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๔๘	๖๔
๒๗. พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับบนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘	๘๒
๒๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๘	๘๘
๒๙. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘	๑๓๕
๓๐. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙	๑๖๐
๓๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๓๘
๓๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๔๕
๓๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๖๖
๓๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๗๔

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว

และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ไม่มีศาลเยาวชนและครอบครัวในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติและในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด ให้ศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนืออำเภอที่เป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดมีอำนาจพิจารณาคดีที่เกิดในเขตจังหวัดนั้น โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๓๑ และบทบัญญัติในหมวด ๔ และหมวด ๖ ถึงหมวด ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ โดยอนุโลม เว้นแต่ในท้องที่ที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสถานพินิจมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๗ มาตรา ๖๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๑๐๓ มาใช้บังคับ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๘/๑ ในท้องที่ที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสถานพินิจ ก่อนที่ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีตามมาตรา ๕๘ (๓) จะมีคำพิพากษาในคดีที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกเกินกว่าสามปี หรือปรับเกินกว่าหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้ศาลมีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ทำการสืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริงและสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๔ (๑) เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนนั้นและบุคคลอื่นแล้วรายงานข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นให้ศาลทราบเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษา

ในกรณีที่ศาลเห็นว่ารายงานข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งยังไม่เพียงพอที่จะประกอบการพิจารณาพิพากษา ให้ศาลมีอำนาจสั่งสืบเสาะและพินิจและรายงานเพิ่มเติมได้”

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบถึงกระบวนการพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ส่วนกระบวนการพิจารณาหรือการดำเนินการใดที่ยังมิได้กระทำจนล่วงพ้นกำหนดเวลาที่จะต้องกระทำตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ แต่ยังคงอยู่ในกำหนดเวลาที่อาจกระทำได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาหรือการดำเนินการนั้นภายในเวลาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ มิให้นำบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับผู้พิพากษาสมทบตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ไปใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลตามมาตรา ๕๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบในศาลจังหวัดนั้น ๆ ก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๗ ให้ดำเนินการเปิดทำการศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหรือแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด และจัดตั้งสถานพินิจ ให้มีเขตอำนาจครอบคลุมทุกจังหวัดภายในสามปี นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหรือแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดและสถานพินิจยังไม่ครอบคลุมทุกจังหวัด เป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดไม่ได้รับประโยชน์จากกระบวนการและวิธีพิจารณาพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน สมควรกำหนดให้ศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนืออำเภอที่เป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดมีอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในเขตจังหวัดนั้น โดยนำวิธีพิจารณาคดีอาญาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ มาใช้บังคับ กรณีที่ไม่มีศาลเยาวชนและครอบครัวในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติหรือในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด และสมควรให้เปิดทำการศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหรือแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด และจัดตั้งสถานพินิจ ให้มีเขตอำนาจครอบคลุมทุกจังหวัดภายในสามปี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในการประชุมวุฒิสภาคราวเดียวกัน

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๑๖ ก. หน้า ๑ - ๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๑-๖๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๒ มกราคม ๒๕๓๕

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน มีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมหลายประการ เช่น มิได้ให้อำนาจพนักงานสอบสวนในการเปรียบเทียบปรับคดีอาญาที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ศาลไม่อาจควบคุมการส่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวของผู้อำนวยการสถานพินิจได้อย่างเต็มที่ ไม่มีบทบัญญัติที่เร่งรัดให้พนักงานสอบสวนรีบส่งสำนวนการสอบสวนเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาล และศาลไม่อาจแต่งตั้งบุคคลภายนอกมาเป็นผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติได้ นอกจากนี้ การพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับครอบครัวเป็นอำนาจของศาลธรรมดา โดยไม่มีวิธีการเป็นพิเศษที่จะช่วยเหลือและคุ้มครองสถานภาพของการสมรส สามีภรรยา และบุตรได้อย่างเต็มที่ สมควรปรับปรุงวิธีพิจารณาพิพากษาคดีเด็กและเยาวชนให้เหมาะสม เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้การช่วยเหลือสงเคราะห์เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของประเทศเพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันหน้า ทั้งให้คดีเกี่ยวกับครอบครัวซึ่งเป็นคดีที่มีปัญหาละเอียดอ่อนเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับคดีเด็กและเยาวชนได้รับการพิจารณาในศาลที่มีวิธีพิจารณาเป็นพิเศษแตกต่างจากคดีธรรมดา โดยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวขึ้นแทนศาลคดีเด็กและเยาวชน เพื่อปรับปรุงคุณภาพและเสริมสร้างค่านิยมทางจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมของเด็กและเยาวชน ตลอดจนลดปัญหาความแตกแยกของครอบครัวและปัญหาเด็กและเยาวชนที่เกิดจากครอบครัวไม่ปกติสุข จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ ๑๔๓ มาตราแบ่งเป็น ๑๔ หมวด และบทเฉพาะกาล มีสาระสำคัญดังนี้

๑. หมวด ๑ บททั่วไป ในพระราชบัญญัตินี้ได้ให้คำนิยามของคำว่า เด็ก เยาวชน คดีธรรมดา คดีเยาวชนและครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว สถานพินิจ ผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานคุมประพฤติ ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ และพนักงานสังคมสงเคราะห์

๒. หมวด ๒ ศาลเยาวชนและครอบครัว ให้จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวกลางขึ้นในกรุงเทพมหานคร และศาลเยาวชนและครอบครัวอีก ๘ จังหวัด นอกจากนี้จังหวัดอื่นนอกเหนือจาก ๘ จังหวัดดังกล่าว ให้มีการจัดตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลจังหวัดทุกศาล มีเขตอำนาจเช่นเดียวกับศาลที่ตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวนั้น

๒.๑ ศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีดังต่อไปนี้

- (๑) คดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด
- (๒) คดีอาญาที่ศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาได้โอนมาตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง
- (๓) คดีครอบครัว ได้แก่ คดีแพ่งที่ฟ้องหรือร้องขอต่อศาลหรือกระทำการใด ๆ ในทางศาลเกี่ยวกับผู้เยาว์หรือครอบครัว แล้วแต่กรณี ซึ่งจะต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (๔) คดีที่ศาลจะต้องพิพากษาหรือสั่งเกี่ยวกับตัวเด็กและเยาวชนตามบทบัญญัติของกฎหมายซึ่งบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของศาลเยาวชนและครอบครัว

๒.๒. ในระหว่างการพิจารณาของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว แม้จำเลยจะมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือเกินยี่สิบปีบริบูรณ์ หรือบรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส แล้วแต่กรณี ให้ศาลยังคงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จสำนวน

๒.๓. ศาลเยาวชนและครอบครัวทุกศาลให้มีผู้พิพากษา และผู้พิพากษาสมทบตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

๒.๔. ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางหนึ่งคน รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางสองคน และเลขานุการศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการหนึ่งคน

๓. หมวด ๓ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานพินิจเป็นหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม มีผู้อำนวยการสถานพินิจเป็นผู้บังคับบัญชา โดยมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่น

๓.๑ ให้มีแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา พนักงานคุมประพฤติ พนักงานสังคมสงเคราะห์ ครู และพนักงานอื่นตามที่จะได้มีกฎกระทรวงระบุตำแหน่งเพื่อช่วยเหลือผู้อำนวยการสถานพินิจตามสมควร

๓.๒ ผู้อำนวยการสถานพินิจมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจการทั้งปวง ตลอดจนการปกครองบังคับบัญชาพนักงานของสถานพินิจนั้น และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๓.๓ ระหว่างที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจ มีอำนาจหน้าที่ดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๓.๔ ทัณฑ์ที่จะลงแก่เด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจให้มีดังต่อไปนี้

- (๑) เขียนไม่เกินสิบสองที
- (๒) ทำงานหนัก
- (๓) ดัดประโยชน์และความสะดวกที่สถานพินิจอำนวยให้บางประการ

๓.๕ ให้พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น

๓.๖ พนักงานคุมประพฤติดำเนินการเข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด ในเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก และสามารถสอบถามครู อาจารย์ หรือผู้จัดการสถานศึกษาที่เด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดศึกษาหรือเคยศึกษาอยู่ เกี่ยวกับความประพฤติ การศึกษา นิสัย และสติปัญญาได้

๓.๗ ให้พนักงานสังคมสงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายอื่น

๓.๘ พนักงานสังคมสงเคราะห์มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา ๔๔

๔. หมวด ๔ การสอบสวนคดีอาญา ห้ามมิให้จับกุมเด็กซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด เว้นแต่เด็กนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้า การจับกุมเยาวชนให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔.๑ เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด ให้พนักงานผู้จับกุมแจ้งการจับกุมไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กนั้นอยู่ในเขตอำนาจ ตลอดจนบิดา มารดา ผู้ปกครอง โดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นนี้ พนักงานสอบสวนจะต้องสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนให้เสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เมื่อเสร็จแล้วให้ส่งตัวเด็กไปยังสถานพินิจ โดยผู้อำนวยการสถานพินิจจะควบคุมเด็ก หรือจะปล่อยชั่วคราวตามสมควรก็ได้

๔.๒ เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบรีบดำเนินการสอบสวน และส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวให้ทันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกจับกุม

๔.๓ เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนตามมาตรา ๕๐ แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) สั่งให้พนักงานคุมประพฤตีสืบเสาะข้อเท็จจริง
- (๒) ทำรายงานในคดีที่มีการสืบเสาะเพื่อแสดงถึงข้อเท็จจริงและแสดงความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชนแล้วส่งรายงานและความเห็นนั้นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ

(๓) ในกรณีที่ไม่ได้ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไปชั่วคราว ให้เด็กหรือเยาวชนได้รับการปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (ก) ทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย
- (ข) ให้แพทย์ตรวจร่างกายถ้าสมควรให้จิตแพทย์ตรวจจิตใจด้วย
- (ค) ถ้าเด็กหรือเยาวชนเจ็บป่วยควรได้รับการรักษาพยาบาลก่อนดำเนินคดี

๔.๔ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความควบคุมระหว่างการสอบปากคำไม่ให้ถือว่าเป็นการควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าศาลพิพากษาลงโทษ หรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ศาลจะคิดหักจำนวนวันที่อยู่ในความควบคุมระหว่างการสอบปากคำ หรืออยู่ในความควบคุมของสถานพินิจให้ก็ได้

๕. หมวด ๕ อำนาจเกี่ยวกับคดีอาญา คดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดให้ศาลเยาวชนและครอบครัวซึ่งมีเขตอำนาจในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติ มีอำนาจพิจารณาคดีเกี่ยวกับความผิดนั้น แต่ถ้า

(๑) ในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติไม่มีศาลเยาวชนและครอบครัว แต่มีศาลเยาวชนและครอบครัวในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดให้ศาลซึ่งความผิดได้เกิดในเขตนั้นมีอำนาจพิจารณาคดี

(๒) มีศาลเยาวชนและครอบครัวทั้งในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติและในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดเพื่อประโยชน์แก่เด็กหรือเยาวชนให้ศาลแห่งท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดมีอำนาจรับพิจารณาคดีนั้นได้ด้วย

(๓) ถ้าไม่มีศาลเยาวชนและครอบครัวในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติและในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจพิจารณาคดีนั้น

๕.๑ ถ้าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชนให้แยกฟ้องคดีเด็กหรือเยาวชนต่อศาลเยาวชนและครอบครัว

๕.๒ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลใดอายุยังไม่เกินยี่สิบปีบริบูรณ์กระทำความผิดและเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ถ้าศาลพิจารณาโดยคำนึงถึงร่างกาย สติปัญญา สุขภาพ ภาวะแห่งจิต และนิสัยเห็นว่ายังมีสภาพเช่นเดียวกับเด็กหรือเยาวชนให้มีอำนาจโอนคดีไปพิจารณาในศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีอำนาจ

คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว ถ้าศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณา เห็นว่าในขณะที่กระทำความผิดหรือในระหว่างพิจารณาเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดมีสภาพเช่นเดียวกับ

บุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีอำนาจสั่งให้โอนคดีไปพิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาได้

๖. หมวด ๖ การฟ้องคดีอาญา ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำความผิด เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจพิจารณาแล้วเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนอาจกลับตนเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้อง และเด็กหรือเยาวชนนั้นยินยอมจะอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจแล้ว ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจแจ้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบ ให้มีอำนาจสั่งไม่ฟ้องให้ถือเป็นที่สุด

๖.๑ ห้ามมิให้ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาซึ่งมีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดต่อศาลเยาวชนและครอบครัว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ สถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ

๖.๒ เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจได้รับการร้องขอของผู้เสียหายที่จะฟ้องคดีอาญาให้ผู้อำนวยการสถานพินิจดำเนินการสอบสวน และมีมูลสมควรให้ผู้เสียหายฟ้องหรือไม่

๗. หมวด ๗ การพิจารณาคดีอาญา ถ้าศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวเห็นเป็นการสมควรที่จะควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ในระหว่างพิจารณาให้ศาลสั่งให้ควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ยังสถานพินิจหรือสถานที่อื่นใดทำนองเดียวกันตามที่ศาลเห็นสมควร

๗.๑ เมื่อศาลเยาวชนและครอบครัวได้รับฟ้องคดีที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด ให้ศาลแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ และแจ้งให้บิดา มารดา ผู้ปกครองทราบถึงวันและเวลานั่งพิจารณาของศาลโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรศาลจะสั่งให้บุคคลดังกล่าวมานั่งฟังการพิจารณาคดีด้วยก็ได้

๗.๒ การพิจารณาคดีอาญาที่เด็กหรือเยาวชนเป็นจำเลยให้กระทำในห้องที่มีใช้ห้องพิจารณาคดีธรรมดา

๗.๓ การพิจารณาคดีในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวให้กระทำเป็นการลับ และเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีเท่านั้นมีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาคดีได้

๗.๔ ในการพิจารณาและพิพากษาคดีที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว คำนึงถึงสวัสดิภาพ และอนาคตของเด็กหรือเยาวชน ซึ่งควรจะได้รับการศึกษาอบรม สั่งสอน ให้กลับตัวเป็นพลเมืองดียิ่งกว่าการที่จะลงโทษ

๗.๕ ในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว จำเลยจะมีทนายความแก้คดีแทนไม่ได้ แต่ให้จำเลยมีที่ปรึกษากฎหมาย

๗.๖ ในกรณีที่จำเลยไม่สามารถมาฟังการพิจารณา ถ้าศาลเห็นสมควรศาลจะสั่งให้สืบพยานในข้อที่ไม่เกี่ยวกับประเด็นที่ว่าจำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ กลับหลังจำเลยได้ แต่ทั้งนี้ต้องกระทำต่อหน้าที่ปรึกษากฎหมายของจำเลยนั้น

๗.๗ ห้ามมิให้ผู้ใดบันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง แพร่เสียงของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด หรือโฆษณาข้อความซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือในทางพิจารณาคดีของศาลที่อาจทำให้บุคคลอื่นรู้จักตัว ชื่อตัว ชื่อสกุล ของเด็กหรือเยาวชนนั้น หรือโฆษณาข้อความเปิดเผยประวัติการกระทำความผิด หรือสถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของเด็กหรือเยาวชนนั้น

๘. หมวด ๘ การพิพากษาคดีอาญา ในกรณีที่ศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรจะมีคำพิพากษา ศาลจะมีคำสั่งให้ปล่อยตัวจำเลยชั่วคราวหรือจะส่งตัวไปควบคุมไว้ยังสถานพินิจแห่งใดแห่งหนึ่งชั่วคราว หรือจะให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนไปพลางก่อนก็ได้

๘.๑. การอ่านคำพิพากษาให้กระทำการกลับ และให้นำมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๒ ศาลสามารถเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษหรือวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ ถ้าเห็นว่าข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เปลี่ยนไปจากเดิม

๘.๓ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นจำเลยไม่มีความผิดและปล่อยเด็กหรือเยาวชนไป ถ้าศาลเห็นว่ามิเหตุอันสมควรจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับความประพฤติของเด็กหรือเยาวชนนั้น ด้วยก็ให้ศาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติข้อเดียวหรือหลายข้อไว้ในคำพิพากษา ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนเข้าไปในสถานที่หรือห้องที่ใดอันจะจูงใจให้เด็กหรือเยาวชนประพฤติชั่ว

(๒) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนออกนอกสถานที่อยู่อาศัยในเวลากลางคืน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นหรือได้รับอนุญาตจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย

(๓) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนคบหาสมาคมกับบุคคลหรือประเภทบุคคลที่ศาลเห็นไม่สมควร

(๔) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนกระทำการใดอันจะจูงใจให้เด็กหรือเยาวชนนั้นประพฤติชั่ว

(๕) ให้เด็กหรือเยาวชนไปรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ที่ผู้อำนวยการสถานพินิจมอบหมายเป็นครั้งคราว

(๖) ให้เด็กหรือเยาวชนไปศึกษาเข้ารับการฝึกอบรมหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ

๘.๔ เมื่อศาลได้กำหนดเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๐ แล้ว ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ที่ผู้อำนวยการสถานพินิจมอบหมายที่จะสอดส่องและทำรายงานเสนอต่อศาล

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลมีอำนาจออกหมายเรียกหรือหมายจับเด็กหรือเยาวชนนั้นมาดักเตือน หรือส่งตัวไปฝึกอบรมในสถานพินิจ แต่ต้องไม่เกินกว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์

๘. หมวด ๘ การเปลี่ยนโทษและการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชน และครอบครัวมีอำนาจใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแทนการลงโทษอาญาหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

๘.๑ กติอาญาที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวนั้น ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชน และครอบครัวจะพิพากษาให้รอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษเด็กหรือเยาวชนตามประมวลกฎหมายอาญาก็ได้

๘.๒ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนต้องโทษปรับไม่ว่าจะมีโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม ถ้าเด็กหรือเยาวชนไม่ชำระค่าปรับ ห้ามมิให้ศาลส่งกักขังเด็กหรือเยาวชนแทนค่าปรับ แต่ให้ศาลส่งตัวไปควบคุม เพื่อฝึกและอบรมในสถานพินิจ สถานศึกษา หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำทางจิต ตามเวลาที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

๑๐. หมวด ๑๐ การพิจารณาพิพากษาคดีครอบครัว การพิจารณาพิพากษาคดีครอบครัวนั้นไม่ว่าการพิจารณาคดีจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด ให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ตกลงกันหรือประนีประนอมกันในข้อพิพาทโดยคำนึงถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัว

๑๐.๑ เพื่อประโยชน์ในการประนีประนอมยอมความในคดีครอบครัวศาลอาจตั้งผู้ประนีประนอมเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือศาลในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ประนีประนอมกัน เพื่อผู้ประนีประนอมได้ดำเนินการตามคำสั่งศาลได้ให้รายงานผลการประนีประนอมต่อศาลด้วย และเมื่อศาลเห็นว่าสัญญาประนีประนอมยอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ให้ศาลพิพากษาไปตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น

๑๐.๒ ถ้าคู่ความไม่อาจประนีประนอมกันได้ ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไป

๑๐.๓ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าจำเป็นเพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของบุตรที่เป็นผู้เยาว์ ในระหว่างการพิจารณาคดีศาลมีอำนาจมอบหมายให้พนักงานสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยาดำเนินการสืบเสาะหาความเป็นอยู่ของครอบครัวเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบให้คู่ความได้ตกลงหรือประนีประนอมกันในข้อพิพาท หรือเมื่อเห็นเป็นการสมควรและคู่ความได้ยินยอมแล้ว จะสั่งให้แพทย์หรือจิตแพทย์ ตรวจร่างกาย สุขภาพหรือจิตใจของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ได้

๑๑. หมวด ๑๑ การพิจารณาพิพากษาคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย การดำเนินคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่น

๑๑.๑ เมื่อศาลเยาวชนและครอบครัวได้รับคำฟ้องหรือคำร้องขอใด ๆ ในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย ให้ศาลแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจทราบ

เมื่อได้รับแจ้งจากศาลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจประมวลและรายงานข้อเท็จจริง และเสนอความเห็นต่อศาลโดยไม่ชักช้า เมื่อศาลได้รับความเห็นของผู้อำนวยการสถานพินิจแล้ว ให้ศาลแจ้งความเห็นนั้นให้คู่ความทราบ คู่ความมีสิทธิที่จะแถลงคัดค้านและนำสืบหักล้างได้

๑๑.๒ ศาลมีอำนาจตั้งผู้อำนวยการสถานพินิจที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจเป็นผู้กำกับการปกครอง และให้ผู้กำกับการปกครองมีอำนาจหน้าที่สอดคล้องว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้เยาว์ได้ใช้อำนาจปกครองเพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของผู้เยาว์หรือไม่ และให้มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่ศาลมอบหมาย รวมทั้งรวบรวม และรายงานข้อเท็จจริงและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับการปกครองต่อศาลเป็นครั้งคราว

๑๑.๓ ในกรณีที่ศาลจะตั้งผู้ปกครองของผู้เยาว์ถ้าผู้เยาว์ไม่มีบิดามารดา หรือบิดามารดาถูกถอนอำนาจปกครอง หรือความเป็นผู้ปกครองของผู้เยาว์สิ้นสุดลง หรือมีเหตุจะถอนผู้ปกครองของผู้เยาว์ และศาลเห็นว่าไม่มีผู้เหมาะสมที่จะปกครองผู้เยาว์ หรือจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ ศาลจะตั้งผู้อำนวยการสถานพินิจที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจเป็นผู้ปกครองผู้เยาว์หรือผู้จัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ก็ได้

๑๒. หมวด ๑๒ อุทธรณ์ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์และอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค จัดตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลอุทธรณ์

๑๓. หมวด ๑๓ ฎีกา ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลฎีกาแผนกเดียว หรือหลายแผนกตามความจำเป็น

๑๔. หมวด ๑๔ บทกำหนดโทษ ผู้ใดกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้มีระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๕. บทเฉพาะกาล ให้แผนกคดีเด็กและเยาวชนที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในแผนกคดีเด็กและเยาวชนดังกล่าวได้ต่อไป

๑๕.๑ ให้สถานพินิจที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสถานพินิจตามพระราชบัญญัตินี้

๑๕.๒ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของศาลคดีเด็กและเยาวชนที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และบรรดาอำนาจหน้าที่ของศาลคดีเด็กและเยาวชน ไปเป็นของศาลเยาวชนและครอบครัวตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

๑๖. ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสถานพินิจที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจดังกล่าวไปเป็นของสถานพินิจ หรือของเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

๑๗. บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดอ้างถึงศาลคดีเด็กและเยาวชน สถานพินิจตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงศาลเยาวชนและครอบครัว สถานพินิจตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

๒.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก. หน้า ๘ - ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานธุรการอิสระของศาลยุติธรรม แต่มิได้กำหนดให้สถานพินิจเป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม สถานพินิจจึงยังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้รับผิดชอบงานของสถานพินิจ รวมทั้งผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสถานศึกษา สถานฝึกและอบรมหรือสถานแนะนำทางจิตเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติ ๘ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกบทนิยามคำว่า “พนักงานคุมประพฤติ” และ “ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางเป็นผู้รับผิดชอบงานของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

เกี่ยวกับการให้อธิบดีผู้พิพากษามีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมในส่วนที่เกี่ยวกับศาลเยาวชนและครอบครัวที่อยู่ในเขตอำนาจของตนและให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้พิพากษาหัวหน้าศาล

๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ การกำหนดให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถานศึกษา สถานฝึกและอบรมเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด

๕. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนพนักงานคุมประพฤติตามพระราชบัญญัตินี้

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับการให้ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติดำเนินการหน้าที่เท่าที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานพินิจ

ศูนย์ ชีววิรุฬห์ / จัดทำ

สุเทพ สิริพงษ์กุล / ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ริเริ่ม ดำเนินการ ส่งเสริม ประสาน และจัดให้มีการศึกษาค้นคว้า วิจัย และพัฒนาหลักสูตร วิธีการเรียนรู้ วิธีสอน และการประเมินผลการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีทุกระดับการศึกษา โดยเน้นการศึกษาก้าวหน้าขั้นพื้นฐานเป็นหลัก

(๒) ส่งเสริม ประสาน และจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร การฝึกอบรมครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการค้นคว้าวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๓) ส่งเสริม ประสาน และจัดให้มีการค้นคว้า วิจัย ปรับปรุง และจัดทำแบบเรียน แบบฝึกหัด เอกสารทางวิชาการ และสื่อการเรียนการสอนทุกประเภท ตลอดจนประดิษฐ์อุปกรณ์เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๔) ส่งเสริมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและการประเมินมาตรฐานการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในสถานศึกษา

(๕) พัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ตลอดจนทั้งการส่งเสริมการผลิตครู อาจารย์ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๖) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา หรือสถานศึกษา เฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตาม (๑) ถึง (๕)”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการ

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
และผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นครูผู้สอนด้านวิทยาศาสตร์ หรือด้านคณิตศาสตร์ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจากเขต
พื้นที่การศึกษาในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ อย่างน้อยภาคละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งพนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งได้กำหนดให้มีการจัดตั้งส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้มีให้อำนาจหน้าที่ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าซ้อนกับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐดังกล่าว จึงเห็นสมควรกำหนดให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมุ่งส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าและวิจัยหลักสูตร วิธีสอน และการประเมินผลการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก การพัฒนาและส่งเสริมบุคลากร การฝึกอบรมครู และการพัฒนาและส่งเสริมบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการ เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้ลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๒๑ ก. หน้า ๑-๔ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๑๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑-๑๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ในโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ยังไม่สอดคล้องกับวิวัฒนาการในด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็วตลอดเวลา สมควรปรับปรุงการสอนวิชาดังกล่าวให้ประสานกันทุกระดับ การศึกษา โดยจัดตั้งสถาบันเพื่อส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพและมีความสัมพันธ์กันทุกระดับการศึกษา ในการนี้องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติและโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติได้ตกลงให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยเพื่อแก้ปัญหาเรื่องนี้ด้วยแล้ว หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งนี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๒ ข้อ โดยสาระสำคัญจะเป็นการกำหนดความหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รูปแบบและวิธีการจัดตั้งสถาบัน ตลอดทั้งอำนาจหน้าที่และคุณสมบัติของผู้อำนวยการและคณะกรรมการของสถาบัน

พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๑๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑
วันเริ่มใช้บังคับ ๒ กันยายน ๒๕๔๑

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เหตุผลในการประกาศใช้ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติและได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินงานของสถาบันการส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่คล่องตัวและยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดั่งกล่าวให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างคล่องตัวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๘ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกโดยย่อว่า “สสวท.” (มาตรา ๖)

๒. ให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (มาตรา ๗)

๓. กิจการของสถาบันไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันหนี้เงินกู้หรือหนี้ใด ๆ ของสถาบันได้เสมือนสถาบันเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (มาตรา ๘)

๔. รายได้ของสถาบันมีดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าฯ ให้แก่สถาบัน

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าตอบแทนจากการให้บริการหรือการดำเนินการของสถาบัน

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุน ร่วมทุน หรือจากการใช้ทรัพย์สินของสถาบัน รวมทั้งผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาและค่าตอบแทนการโอนหรือการให้ใช้สิทธิต่าง ๆ ที่สถาบันมีอยู่

รายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของสถาบัน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และสถาบันไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่สถาบันเท่าจำนวนที่จำเป็น (มาตรา ๑๐)

๕. ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้ (มาตรา ๑๑)

๖. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดลอม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินแปดคน

ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งพนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๑๓)

๗. คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน (มาตรา ๑๕)

๘. ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับตำแหน่งใหม่อีกได้ (มาตรา ๑๖)

๙. การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด (มาตรา ๑๘)

๑๐. ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๒๑)

๑๑. ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๒๒)

๑๒. ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน และตามนโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด กับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

๑๓. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน เพื่อการนี้มีอำนาจเรียกประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานหรือลูกจ้างในสถาบันมาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจที่จะสั่งยับยั้งการกระทำของสถาบันที่เห็นว่าขัดต่อนโยบายของรัฐบาล

ในกรณีที่สถาบันจะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๒๖)

๑๔. สถาบันต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปนี้ได้

(๑) ทำความตกลง ร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศซึ่งมีผลผูกพันให้สถาบันต้องออกเงินสมทบ

(๒) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าเป็นจำนวนเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด

(๓) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินวงเงินที่รัฐบาลกำหนด

(๔) ลงทุนหรือร่วมทุนมีจำนวนเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๒๗)

๑๕. สถาบันจัดทำบัญชี และบัญชีทำการของสถาบัน ตลอดจนบัญชีกำไรขาดทุนสำหรับการดำเนินกิจการในเชิงธุรกิจของสถาบันส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี (มาตรา ๒๘)

๑๖. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบันทุกกรอบปี (มาตรา ๓๐)

๑๗. ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อคณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินจากผู้สอบบัญชี (มาตรา ๓๒)

๑๘. ให้สถาบันจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อรัฐมนตรีโดยแสดงงบดุลบัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องพร้อมกับรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงาน

ของสถาบันในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้รัฐมนตรีเสนอรายงานประจำปีตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ
(มาตรา ๓๓)

๑๕. ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างดังกล่าวดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ดำรงและได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวเป็นเวลาทำงานติดต่อกันกับเวลาทำงานในสถาบันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๕)

ศูนย์ ชีรวิรุฬห์/จัดทำ

จารุวรรณ ควงวิชัย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผลิตภัณฑ์ดิจิทัล” หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไป และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“การผลิต” หมายความว่า การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ดิจิทัล

“เจ้าของลิขสิทธิ์” หมายความว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานอันมีลิขสิทธิ์

“เครื่องจักร” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงอุปกรณ์ของเครื่องจักรตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“เครื่องหมายรับรองการผลิต” หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ดิจิทัล

“เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ” หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงงานที่ผลิตขึ้นอันมีลิขสิทธิ์

“สถานที่ผลิต” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การผลิต

มาตรา ๕ ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อจะเริ่มทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิต

เจ้าของลิขสิทธิ์ใดจะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตทุกครั้ง เว้นแต่การทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต เพื่อใช้ในการศึกษา

เพื่อประโยชน์ในทางราชการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ
ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้ง
เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง

แบบการแจ้ง รายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๖ แบบการแจ้งสำหรับผู้ทำการผลิตอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ทำการผลิต

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

แบบการแจ้งสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของลิขสิทธิ์

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตมีสถานที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ทำการผลิตแจ้งการผลิต
ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง สำหรับสถานที่ผลิตทุกแห่ง

การย้ายสถานที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้งต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่ย้ายสถานที่ผลิต

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ให้อธิบดีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับผู้ทำการผลิตและเครื่องหมาย
รับรองงานต้นแบบสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อแสดงบนผลิตภัณฑ์จีดีพีที่ทำการผลิตโดยผู้ทำการผลิตที่ได้
แจ้งตามมาตรา ๕

ลักษณะ การทำ และวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงาน
ต้นแบบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕ เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตให้แก่ผู้ทำการผลิตโดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้ทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้เจ้าของลิขสิทธิ์ทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ผลิตตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) จัดทำบัญชีแสดงจำนวน ปริมาณการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง

มาตรา ๑๒ เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องทำเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง

มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง

ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๕ วรรคสอง หรือเป็นผู้ทำการผลิตที่รับจ้างทำการผลิตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๕ วรรคสอง

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้ไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕

มาตรา ๑๕ ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงาน
ต้นแบบเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองเช่นนั้น

หมวด ๒

เครื่องจักร และเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่
จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครอง
ตามมาตรา ๑๖ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่
ใช้ในการผลิต ต้องแจ้งต่ออธิบดีถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดนั้น
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

ประเภท ชนิด ปริมาณเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดที่ต้องแจ้งตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์
วิธีการในการแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิต
ของสถานที่ผลิตนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบ

ที่ใช้ในการผลิตตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณี ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวอาจมีประโยชน์แก่การค้นพบ หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อ บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๘ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย

มาตรา ๓๗ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี ได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่ศาลกำหนดไว้สำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา ๓๘

(มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ วินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. เฉพาะมาตรา ๓๘ เป็นอันตกไป)*

มาตรา ๓๙ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

*มาตรา ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักกรนั้น

เครื่องจักกรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะทำการผลิตต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๒

มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๐ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๓

มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๑ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุม หรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรมีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับผู้ที่จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้นรวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ทั้งจะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุม ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ได้ลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗

ให้แก้ไขเพิ่มเติม

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๔๓ ก. หน้า ๑-๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยเหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึก

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยเหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึก พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ การให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติหรือเหรียญที่ระลึกเนื่องในโอกาสต่างๆ ที่เห็นสมควร เพื่อประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตาม
มาตรา ๔ แล้ว

การให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติหรือเหรียญที่ระลึกตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะเหรียญ บุคคลผู้มีสิทธิประดับเหรียญ วิธีการประดับเหรียญ การสร้างเหรียญและกิจการอื่นที่จำเป็น

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการเหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึก” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ เลขานุการคณะรัฐมนตรี เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขานุการพระราชวัง ราชเลขานุการ และอธิบดีกรมศิลปากร เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมธนารักษ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนสำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี และกรมธนารักษ์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๕ การประดับเหรียญเฉลิมพระเกียรติหรือเหรียญที่ระลึกให้ประดับได้อย่าง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หากไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับโดยใช้ห้อยคอหรือโดยวิธีอื่น ที่สมควรโดยไม่มีแพรแถบก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย
เหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึกเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสร้างเหรียญในการเฉลิมพระเกียรติ
หรือเป็นที่ระลึก เนื่องในโอกาสต่าง ๆ ที่สามารถใช้ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยเหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึก พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในการประชุม ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึก พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ พิจารณาวาระที่ ๒ และลงมติวาระที่ ๓ ในคราวเดียวกัน

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๔๘ ก. หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ตั้งเป็นจำนวน
๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีรายการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและ
สำนักงานประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์	
การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจน
ของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการ
ตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนเงินที่
กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอน
เปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นจำนวน ๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน เป็นจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในการประชุม ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ ได้ลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๑ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุม (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๔๘ ก. หน้า ๔ - ๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายถนนตามโครงการผังเมืองรวมเมืองเพชรบูรณ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายถนน ตามโครงการผังเมืองรวมเมืองเพชรบูรณ์

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายใน ระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

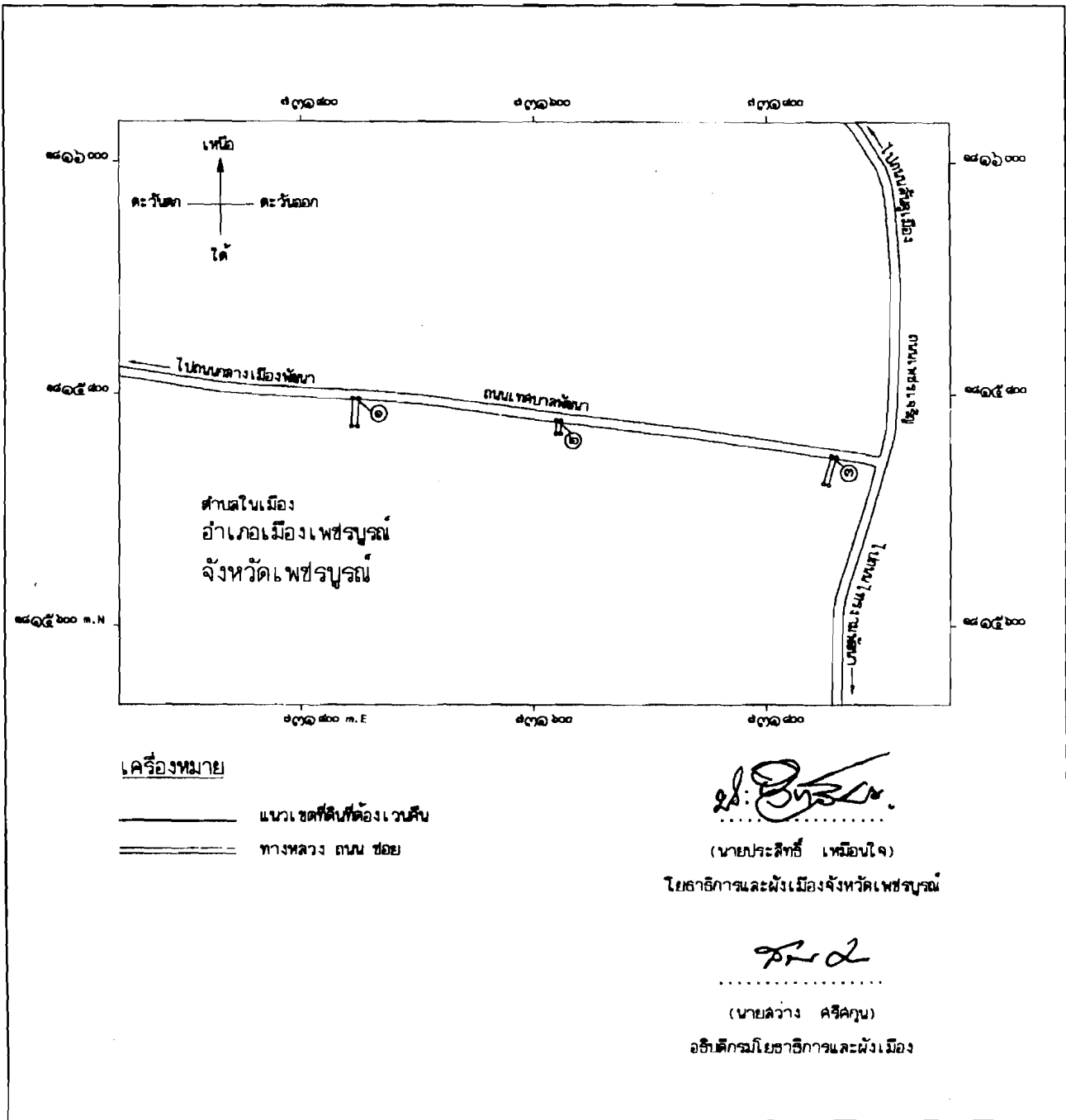
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

พ.ศ. ๒๕๔๘

มาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐
๐ ๕๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ๒๐๐ เมตร

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ค้ำประกันค่าพระราชทานสัญญาบัตรโฉนดที่ดิน
ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร
พ.ศ. ๒๕๔๘

แปลง หมายเลขที่	รายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง	ตั้งบ้านเรือนอยู่			ที่ดินตั้งอยู่			หนังสือค้ำประกัน					เนื้อที่ตามหนังสือค้ำประกัน			เนื้อที่ที่ค้ำประกัน			หมายเหตุ
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ประเภท	เลขที่	ระหว่าง	เลขที่ดิน	พื้นที่รวม	ไร่	งาน	ตารางวา	ไร่	งาน	ตารางวา	
๑	นางอรพิน เรืองพระโกศล	ในเมือง	เมือง พิจิตร	พิจิตร	ในเมือง	เมือง พิจิตร	พิจิตร	โฉนด	๒๐๓๒๘	๕๒๔๑IV ๓๐๑๔-๓	๒๐๔	๒๒๔๔	-	-	๒๔ ไร่	-	-	๑	
๒	นางเกียรติกาศ์ ชุ่มปฎิวิธ	ในเมือง	เมือง พิจิตร	พิจิตร	ในเมือง	เมือง พิจิตร	พิจิตร	โฉนด	๑๕๐๐๕	๕๒๔๑IV ๓๐๑๔-๔	๑๔๖	๒๐๖๔	-	-	๑๖	-	-	๑ ไร่	
๓	นางดวงฤทธิ์ ฉัตรศิริสุวรรณ	ในเมือง	เมือง พิจิตร	พิจิตร	ในเมือง	เมือง พิจิตร	พิจิตร	โฉนด	๑๔๕๐๖๐	๕๒๔๑IV ๓๐๑๔-๕	๑๑๔	๔๒๕๕	-	-	๒๖ ไร่	-	-	๒ ไร่	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อขยายถนน สาย ก ๑๐ ตามโครงการผังเมืองรวมเมืองเพชรบูรณ์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินส่วนใหญ่ได้ตกลงขายที่ดินที่ถูกเขตขยายถนน สาย ก ๑๐ และยินยอมรับราคาค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินได้กำหนดให้ แต่มีเจ้าของที่ดินจำนวน ๓ รายไม่ยินยอมรับราคาค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการดังกล่าวกำหนดให้ ในการนี้ สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์
จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ พิจารณาในวาระที่ ๒ และมีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในการประชุมคราวเดียวกัน

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)

พุทธศักราช ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ รัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ รัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๒๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้มี คณะกรรมการ

สหกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำนวนสิบห้าคน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรี ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน และอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหกคน เป็นกรรมการ

ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสหกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่มีกรรมการสหกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่ครบองค์ประกอบตามวรรคสาม หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสหกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ให้ประธานวุฒิสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ"

มาตรา ๔ ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสหและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติก่อนวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ แต่วุฒิสภายังมิได้มีมติเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้ยกเลิกการสหและการเลือกตั้งกล่าวและให้คณะกรรมการสหกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามมาตรา ๒๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ เป็นผู้ดำเนินการสหให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ คือ โดยที่องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๒๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้มีกรรมการสรรหาจากผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคนเป็นกรรมการด้วย แต่ในขณะนี้พรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอยู่เป็นจำนวนสี่พรรคการเมือง ทำให้ไม่อาจดำเนินการให้มีองค์ประกอบคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงสมควรแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาดังกล่าว เพื่อให้สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องตรารัฐธรรมนูญนี้

การพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๔๘

๑. วาระที่หนึ่ง

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมมีมติรับหลักการ

๒. วาระที่สอง

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และรอไว้สืบหาวันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๑๓ (๕)

๓. วาระที่สาม

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมลงมติเห็นชอบ

๔. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๓ วันจันทร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘

พระราชกำหนด

การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้

“สถานการณ์ฉุกเฉิน” หมายความว่า สถานการณ์อันกระทบหรืออาจกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรืออาจทำให้ประเทศหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของประเทศตกอยู่ในภาวะคับขันหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา การรบหรือการสงคราม ซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรการเร่งด่วนเพื่อรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เอกราชและบูรณภาพแห่งอาณาเขต ผลประโยชน์ของชาติ การปฏิบัติตามกฎหมาย ความปลอดภัยของประชาชน การดำรงชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ความสงบเรียบร้อยหรือประโยชน์ส่วนรวม หรือการป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาความเสียหายจากภัยพิบัติสาธารณะอันมีมาอย่างฉุกเฉินและร้ายแรง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ เมื่อปรากฏว่ามีสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นและนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรใช้กำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารร่วมกันป้องกัน แก้ไขปราบปราม ระงับยับยั้ง ฟื้นฟูหรือช่วยเหลือประชาชน ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักรหรือในบางเขตบางท้องที่ได้ตามความจำเป็นแห่งสถานการณ์ ในกรณีที่ไม้อาจขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีได้ทันท่วงที นายกรัฐมนตรีอาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินไปก่อน แล้วดำเนินการให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีภายในสามวัน หากมิได้ดำเนินการขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีภายในเวลาที่กำหนด หรือคณะรัฐมนตรีไม่ให้ความเห็นชอบ ให้การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุดลง

การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับตลอดระยะเวลาที่นายกรัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามเดือนนับแต่วันประกาศ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องขยายระยะเวลา ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศขยายระยะเวลาการใช้บังคับออกไปอีกเป็นคราว ๆ คราวละไม่เกินสามเดือน

เมื่อสถานการณ์ฉุกเฉินสิ้นสุดลงแล้ว หรือเมื่อคณะรัฐมนตรีไม่ให้ความเห็นชอบหรือเมื่อสิ้นสุดกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้นายกรัฐมนตรีประกาศยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉินคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง และอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการ และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ติดตามและตรวจสอบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศที่อาจเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรีในกรณีที่มีความจำเป็นต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามมาตรา ๕ หรือสถานการณ์ที่มีความร้ายแรงตามมาตรา ๑๑ และในการใช้มาตรการที่เหมาะสมตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อการป้องกัน แก่ไขหรือระงับสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น

ความในมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๕ ในการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเมื่อมีเหตุการณ์จำเป็นเร่งด่วนอันอาจเป็นภัยต่อประเทศหรือประชาชน

มาตรา ๗ ในเขตท้องที่ที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามมาตรา ๕ ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งหรือหลายกระทรวง หรือที่เป็นผู้รักษาการตามกฎหมายหรือที่มีอยู่ตามกฎหมายใดก็ตาม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาต อนุมัติ สั่งการ บังคับ บัญชา หรือช่วยในการป้องกัน แก่ไข ปราบปราม ระงับยับยั้งในสถานการณ์ฉุกเฉินหรือฟื้นฟูหรือช่วยเหลือประชาชน โอนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีเป็นการชั่วคราว เพื่อให้การสั่งการและการแก้ไขสถานการณ์เป็นไปโดยมีเอกภาพ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

การกำหนดให้อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีตามกฎหมายใดทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ และเพื่อปฏิบัติงานตามกฎหมายที่ได้รับโอนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง โดยให้ถือว่า

บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายนั้น ในการนี้ นายกรัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ส่วนราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนั้นยังคงใช้อำนาจหน้าที่เช่นเดิมต่อไปก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน ตำรวจหรือทหารซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี ผู้บัญชาการตำรวจ แม่ทัพ หรือเทียบเท่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดให้เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน ในพื้นที่และบังคับบัญชาข้าราชการและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้ ให้การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการและข้าราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปตามการสั่งการของหัวหน้าผู้รับผิดชอบนั้น เว้นแต่การปฏิบัติหน้าที่ทางทหารให้เป็นไปตามกฎระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้กำลังทหารแต่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการที่ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะรัฐมนตรีอาจให้มีการจัดตั้งหน่วยงานพิเศษเป็นการเฉพาะเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้เป็นการชั่วคราวได้ จนกว่าจะยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน

นายกรัฐมนตรีอาจมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง วรรคสาม หรือวรรคสี่แทน หรือมอบหมายให้เป็นผู้กำกับการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสาม หัวหน้าผู้รับผิดชอบตามวรรคสี่ และหน่วยงานตามวรรคห้าได้ และให้ถือว่าเป็นผู้บังคับบัญชาหัวหน้าผู้รับผิดชอบ ข้าราชการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเหตุการณ์และความเป็นอยู่ของประชาชน ในเขตพื้นที่ นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจมีคำสั่งแต่งตั้งคณะบุคคลหรือบุคคลเป็นที่ปรึกษาในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเป็นผู้ช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ได้

ให้บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงได้โดยเร็ว หรือป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงมากขึ้น ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้บุคคลใดออกนอกเขตสถานภายในระยะเวลาที่กำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นบุคคลซึ่งได้รับยกเว้น

(๒) ห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือมั่วสุมกัน ณ ที่ใด ๆ หรือกระทำการใดอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย

(๓) ห้ามการเสนอข่าว การจำหน่าย หรือทำให้แพร่หลายซึ่งหนังสือ สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออื่นใดที่มีข้อความอันอาจทำให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัวหรือเจตนาบิดเบือนข้อมูลข่าวสารทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสถานการณ์ฉุกเฉินจนกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งในเขตพื้นที่ที่ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือทั่วราชอาณาจักร

(๔) ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใชยานพาหนะ หรือกำหนดเงื่อนไขการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใชยานพาหนะ

(๕) ห้ามการใช้อาคาร หรือเข้าไปหรืออยู่ในสถานที่ใด ๆ

(๖) ให้อพยพประชาชนออกจากพื้นที่ที่กำหนดเพื่อความปลอดภัยของประชาชนดังกล่าว หรือห้ามผู้ใดเข้าไปในพื้นที่ที่กำหนด

ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดพื้นที่และรายละเอียดอื่นเพิ่มเติม เพื่อมิให้มีการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเกินสมควรแก่เหตุก็ได้

มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินให้สามารถกระทำได้โดยรวดเร็ว นายกรัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๙ วรรคสี่ เป็นผู้ใช้อำนาจออกข้อกำหนดตามมาตรา ๕ แทนก็ได้ แต่เมื่อดำเนินการแล้วต้องรีบรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว และให้นายกรัฐมนตรีมิได้มีข้อกำหนดในเรื่องเดียวกันภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกข้อกำหนดให้ข้อกำหนดนั้นเป็นอันสิ้นผลใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินมีการก่อการร้าย การใช้กำลังประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำที่มีความรุนแรงกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของรัฐหรือบุคคล และมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหายุติได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วทั้ง ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มีอำนาจประกาศให้สถานการณ์ฉุกเฉินนั้นเป็นสถานการณ์ที่มีความร้ายแรง และให้นำความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว นอกจากอำนาจตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคลที่สงสัยว่าจะเป็นผู้ร่วมกระทำการให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือเป็นผู้ใช้ ผู้โฆษณา ผู้สนับสนุนการกระทำเช่นนั้น หรือปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ เท่าที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นกระทำการหรือร่วมมือกระทำการใด ๆ อันจะทำให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรง หรือเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการระงับเหตุการณ์ร้ายแรง

(๒) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้บุคคลใดมารายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือมาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานใดที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ฉุกเฉิน

(๓) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดอาวุธ สิ้นค้า เครื่องอุปโภคบริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัตถุอื่นใด ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ได้ใช้หรือจะใช้สิ่งนั้น เพื่อการกระทำการหรือสนับสนุนการกระทำให้เกิดเหตุสถานการณ์ฉุกเฉิน

(๔) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งตรวจค้น รื้อ ถอน หรือทำลายซึ่งอาคาร สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งกีดขวาง ตามความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อระงับเหตุการณ์ร้ายแรงให้ยุติโดยเร็วและหากปล่อยเนิ่นช้าจะทำให้ไม่อาจระงับเหตุการณ์ได้ทันทั่วถึง

(๕) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งตรวจสอบจดหมาย หนังสือ สิ่งพิมพ์ โทรเลข โทรศัพท์ หรือการสื่อสารด้วยวิธีการอื่นใด ตลอดจนการสั่งระงับหรือยับยั้งการติดต่อหรือการสื่อสารใด เพื่อป้องกันหรือระงับเหตุการณ์ร้ายแรง โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษโดยอนุโลม

(๖) ประกาศห้ามมิให้กระทำการใด ๆ หรือสั่งให้กระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นแก่การรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประเทศ หรือความปลอดภัยของประชาชน

(๗) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้ใดออกไปนอกราชอาณาจักรเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการออกไปนอกราชอาณาจักรจะเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ หรือความปลอดภัยของประเทศ

(๘) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการให้คนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้สนับสนุนการกระทำให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๙) ประกาศให้การซื้อ ขาย ใช้ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธ สินค้า เวชภัณฑ์ เครื่องอุปโภคบริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัสดุอุปกรณ์อย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งอาจใช้ในการก่อความไม่สงบหรือ ก่อการร้ายต้องรายงานหรือได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายกรัฐมนตรี กำหนด

(๑๐) ออกคำสั่งให้ใช้กำลังทหารเพื่อช่วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจระงับเหตุการณ์ ร้ายแรง หรือควบคุมสถานการณ์ให้เกิดความสงบโดยด่วน ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของทหารให้มี อำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ โดยการใช้อำนาจ หน้าที่ของฝ่ายทหารจะทำได้ในกรณีใดได้เพียงใดให้เป็นไปตามเงื่อนไขและเงื่อนไขเวลาที่นายกรัฐมนตรี กำหนด แต่ต้องไม่เกินกว่ากรณีที่มีการใช้กฎอัยการศึก

เมื่อเหตุการณ์ร้ายแรงตามวรรคหนึ่งยุติลงแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีประกาศยกเลิกประกาศตาม มาตรานี้โดยเร็ว

มาตรา ๑๒ ในการจับกุมและควบคุมตัวบุคคลที่ต้องสงสัยตามประกาศในมาตรา ๑๑ (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจหรือศาลอาญาเพื่อขออนุญาตดำเนินการ เมื่อได้รับ อนุญาตจากศาลแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวได้ไม่เกินเจ็ดวัน และต้อง ควบคุมไว้ในสถานที่ที่กำหนดซึ่งไม่ใช่สถานีดำรง ที่คุมขัง ทัณฑสถาน หรือเรือนจำ โดยจะปฏิบัติ ต่อบุคคลนั้นในลักษณะเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องควบคุมตัวต่อเพื่อ ประโยชน์ในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่อศาลเพื่อขยายระยะเวลา การควบคุมตัวต่อได้อีกคราวละเจ็ดวัน แต่รวมระยะเวลาควบคุมตัวทั้งหมดต้องไม่เกินกว่าสามสิบวัน เมื่อครบกำหนดแล้ว หากจะต้องควบคุมตัวต่อไป ให้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำรายงานเกี่ยวกับการจับกุมและ ควบคุมตัวบุคคลนั้นเสนอต่อศาลที่มีคำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่ง และจัดสำเนารายงานนั้นไว้ ณ ที่ทำการ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ญาติของบุคคลนั้นสามารถขอดูรายงานดังกล่าวได้ตลอดระยะเวลาที่ ควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้

การร้องขออนุญาตต่อศาลตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการขอยกหมายอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ สิ่งของหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ประกาศตามมาตรา ๑๑ (๕) หากเป็นเครื่องมือหรือส่วนหนึ่งของเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร นายกรัฐมนตรีอาจประกาศให้ใช้มาตรการดังกล่าวทั่วราชอาณาจักรหรือในพื้นที่อื่นซึ่งมิได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเพิ่มขึ้นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ ข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่งตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๕ เมื่อมีผลใช้บังคับแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย

มาตรา ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมีอำนาจหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำตามพระราชกำหนดนี้ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการระงับหรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย หากเป็นการกระทำที่สุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เกินสมควรแก่เหตุหรือไม่เกินกว่ากรณีจำเป็น แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับความเสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่สามารถนำมาใช้แก้ไขสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐที่มีหลากหลายรูปแบบให้ยุติลงได้โดยเร็ว รวมทั้งไม่อาจนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภัยพิบัติสาธารณะและการฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ได้รับความเสียหาย และเนื่องจากในปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ซึ่งมีความร้ายแรงมากยิ่งขึ้นจนอาจกระทบต่อเอกราชและบูรณภาพแห่งอาณาเขต และก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในประเทศ รวมทั้งทำให้ประชาชนได้รับอันตรายหรือเดือดร้อนจนไม่อาจใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุข และไม่อาจแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการบริหารราชการในรูปแบบปกติได้ สมควรต้องกำหนดมาตรการในการบริหารราชการสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินไว้เป็นพิเศษ เพื่อให้รัฐสามารถรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัย และการรักษาสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทั้งปวงให้กลับสู่สภาพปกติได้โดยเร็ว จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

การพิจารณาพระราชกำหนด

พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๕๘ ก หน้า ๑ - ๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘

๒. สถาปนาผู้แทนราษฎรพิจารณาอนุมัติ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

๓. วุฒิสภาพิจารณาอนุมัติ

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘

๔. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๘ วรรคหก)

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๗๘ ก ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ” หมายความว่า การรับขนของโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันตั้งแต่สองรูปแบบขึ้นไปภายใต้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบฉบับเดียว โดยขนส่งจากสถานที่ซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของในประเทศหนึ่งไปยังสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นสถานที่ส่งมอบของในอีกประเทศหนึ่ง

การดำเนินการรับหรือส่งมอบของตามที่ระบุไว้ในสัญญาขนส่งรูปแบบเดียวไม่ถือว่าเป็นการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นคู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในฐานะตัวการและเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติการขนส่งตามสัญญา ไม่ว่าการทำสัญญานั้นจะทำด้วยตนเองหรือโดยบุคคลที่ตนมอบหมาย แต่ไม่รวมถึงบุคคลที่กระทำการในฐานะตัวแทนหรือทำการแทนผู้ตราส่งหรือผู้ขนส่งที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการขนส่งดังกล่าว

“ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน” หมายความว่า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๘ หรือได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๕

“ผู้ขนส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำการหรือรับที่จะทำการขนส่งไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้ขนส่งเดียวกันกับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ตราส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นคู่สัญญากับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“ผู้รับตราส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิในการรับของจากผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องตามที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

“ใบตราส่งต่อเนื่อง” หมายความว่า เอกสารที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องออกให้แก่ผู้ตราส่งเพื่อเป็นหลักฐานแห่งสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยมีสาระสำคัญแสดงว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของตามที่ระบุในใบตราส่งต่อเนื่องและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับที่จะส่งมอบของดังกล่าวให้แก่ผู้รับตราส่ง หรือบุคคลผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒ นั้น

“รับมอบของ” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับของเพื่อขนส่งของให้ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“ส่งมอบของ” หมายความว่า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) มอบของให้แก่ผู้รับตราส่ง

(ข) นำของไปไว้ในเงื้อมมือของผู้รับตราส่งตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือตามกฎหมายหรือประเพณีทางการค้าที่ถือปฏิบัติกันอยู่ ณ สถานที่ส่งมอบแล้ว หรือ

(ค) มอบของให้แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งกฎหมายหรือกฎข้อบังคับที่ใช้อยู่ ณ สถานที่ส่งมอบกำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องส่งมอบของให้

“หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน” หมายความว่า หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

“ของ” หมายความว่า สงหาภิรมทรัพย์ สัตว์มีชีวิต รวมทั้งภาชนะขนส่งที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมิได้เป็นผู้จัดหามา ไม่ว่าของเหล่านั้นจะบรรทุกหรือได้บรรทุกไว้บนหรือได้พากระวาง

“ภาชนะขนส่ง” หมายความว่า ตู้สินค้า ไม้รองสินค้าหรือสิ่งอื่นที่ใ้บรรจุของหรือรองรับของ หรือใช้รวมหน่วยการขนส่งของหลายหน่วยเข้าด้วยกัน หรือภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์อย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“หน่วยการขนส่ง” หมายความว่า หน่วยแห่งของที่ขนส่งซึ่งนับเป็นหนึ่ง และแต่ละหน่วยอาจทำการขนส่งไปตามลำพังได้ เช่น กระสอบ ชัน ถัง ตู้ ม้วน ถัง ลูก ห่อ หีบ อัน หรือหน่วยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

“เป็นหนังสือ” หมายความว่า รวมถึงโทรเลข โทรพิมพ์ โทรสารหรือวิธีการอย่างอื่นซึ่งพิมพ์บันทึก ทำซ้ำหรือส่งข้อความโดยทางเครื่องกลหรืออิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อย่างอื่นที่มีไว้ใช้ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว

“ใบทะเบียน” หมายความว่า ใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบรวมทั้งใบจดทะเบียนหรือใบทะเบียนการตั้งตัวแทนตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่นายทะเบียน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ สัญญารับขนของภายในราชอาณาจักรโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกัน ตั้งแต่สองรูปแบบขึ้นไปภายใต้สัญญารับขนของฉบับเดียว คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือว่าให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับก็ได้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ คือ สัญญาซึ่งผู้ตราส่ง ตกลงให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ดำเนินการหรือจัดให้มีการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและผู้ตราส่งตกลงที่จะชำระค่าระวางให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๘ ข้อกำหนดใดในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีผลไม่ว่าโดยตรงหรือโดยปริยาย เป็นการปลดเปลื้องหน้าที่หรือความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือทำให้เสื่อมสิทธิแก่ผู้ตราส่งหรือผู้รับตราส่งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ข้อกำหนดนั้นเป็นโมฆะ

ข้อกำหนดที่เป็นโมฆะตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระทั่งถึงความสมบูรณ์ของข้อกำหนดอื่นในสัญญานั้น และให้ถือว่าคู่สัญญาได้เจตนาให้ข้อกำหนดอื่นนั้นแยกออกจากข้อกำหนดที่เป็นโมฆะตามวรรคหนึ่ง

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่ตัดสิทธิคู่สัญญาที่จะตกลงกันกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๘ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่กระทบถึงสิทธิและหน้าที่ในการเฉลี่ยความเสียหายทั่วไป ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๐ ในการทำสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะต้องออกใบตราส่งต่อเนื่องให้แก่ผู้ตราส่งเมื่อได้รับมอบของ

ใบตราส่งต่อเนื่องอาจเป็นชนิดโอนให้กันได้หรือชนิดห้ามโอน ทั้งนี้ แล้วแต่ผู้ตราส่งจะเลือก ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมอบหมายจะต้องลงลายมือชื่อในใบตราส่งต่อเนื่อง

การลงลายมือชื่อตามวรรคสามให้หมายความรวมถึงการลงลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารทางโทรสาร การปรุเอกสาร การประทับตรา การใช้สัญลักษณ์ หรือการลงลายมือชื่อโดยใช้เครื่องกลหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๑ ใบตราส่งต่อเนื่องพึงแสดงรายการดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะทั่วไปแห่งของ เครื่องหมายที่จำเป็นเพื่อป้องกันของ ข้อความที่แจ้งสถานะอันตราย สภาพการเน่าเสียง่ายแห่งของ หากจะต้องมี และจำนวนหน่วยการขนส่ง น้ำหนักรวมหรือปริมาณอย่างอื่นแห่งของ ทั้งนี้ ตามที่ผู้ตราส่งแจ้งหรือจัดให้

(๒) สภาพแห่งของเท่าที่เห็นได้จากภายนอก

(๓) ชื่อและสำนักงานใหญ่ของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

(๔) ชื่อผู้ตราส่ง

(๕) ชื่อผู้รับตราส่ง ถ้าผู้ตราส่งระบุไว้

(๖) สถานที่และวันที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของ

(๗) สถานที่ส่งมอบของ

(๘) วันที่หรือระยะเวลาส่งมอบของ ณ สถานที่ส่งมอบ ถ้าคู่สัญญาจะได้ตกลงกันไว้โดยชัดแจ้ง

(๙) ข้อความระบุว่าใบตราส่งค่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้หรือชนิดห้ามโอน

(๑๐) สถานที่และวันที่ออกใบตราส่งค่อเนื่อง

(๑๑) ลายมือชื่อของผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย

(๑๒) ค่าระวางเท่าที่ผู้รับตราส่งจะต้องชำระซึ่งรวมถึงสกุลเงินที่จะต้องชำระหรือค่าระวางสำหรับแต่ละรูปแบบการขนส่ง หรือข้อความแสดงว่าผู้รับตราส่งเป็นผู้ชำระค่าระวางตามที่คู่สัญญาได้ตกลงกันไว้

(๑๓) เส้นทางที่จะใช้ขนส่ง รูปแบบการขนส่ง และสถานที่เปลี่ยนถ่ายพาหนะ ถ้าทราบถึงรายละเอียดดังกล่าวเมื่อออกใบตราส่งค่อเนื่อง

(๑๔) รายละเอียดอื่นใดที่คู่สัญญาตกลงให้แสดงไว้ในใบตราส่งค่อเนื่อง

ในกรณีที่ใบตราส่งค่อเนื่องใดที่ออกโดยผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องมีรายการไม่ครบตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ใบตราส่งค่อเนื่องนั้นยังคงมีฐานะทางกฎหมายเป็นใบตราส่งค่อเนื่อง หากมีข้อความครบลักษณะเป็นใบตราส่งค่อเนื่องตามมาตรา ๔

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องมิได้ทำบันทึกเป็นข้อสงวนไว้ในใบตราส่งค่อเนื่องโดยระบุถึงข้อที่ไม่ตรงกับความจริง เหตุแห่งความสงสัยหรือพฤติการณ์ที่ไม่อาจตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงได้ แล้วแต่กรณีหรือมิได้ระบุข้อความไว้ในใบตราส่งค่อเนื่องอย่างชัดแจ้ง เช่น ระบุว่า “ผู้ตราส่งเป็นผู้ซ้่าน้ำหนัก บรรทุก และตรวจนับ” “ผู้ตราส่งเป็นผู้บรรจุผู้สินค้า” หรือข้อความอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องได้รับมอบของไว้ตามสภาพที่ระบุไว้ในใบตราส่งค่อเนื่องนั้น

มาตรา ๑๓ ถ้ามิได้มีการบันทึกไว้ในใบตราส่งค่อเนื่องตามมาตรา ๑๒ และถ้าใบตราส่งค่อเนื่องหรือข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ตามใบตราส่งค่อเนื่องได้โอนหรือส่งไปยังผู้รับตราส่งหรือบุคคลภายนอก ซึ่งได้ทราบและกระทำการโดยสุจริตโดยเชื่อตามข้อความในใบตราส่งค่อเนื่องนั้น ห้ามมิให้พิสูจน์เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ เมื่อได้ออกใบตราส่งต่อเนื่องให้แก่กันไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องกับผู้รับตราส่งในเรื่องทั้งหลายเกี่ยวกับการขนส่งของที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องนั้นให้เป็นไปตามข้อกำหนดในใบตราส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติทั้งหลายในกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับใบตราส่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง

มาตรา ๑๖ เมื่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบจากผู้ตราส่งหรือจากบุคคลอื่นในนามผู้ตราส่งไว้แล้ว ให้ถือว่า ผู้ตราส่งได้รับรองความถูกต้องในรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพแห่งของ เครื่องหมาย เลขหมาย น้ำหนัก ปริมาตร และปริมาณแห่งของที่ขนส่งนั้น ตลอดจนลักษณะอันตรายแห่งของที่ตนได้แจ้งไว้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือจัดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องเพื่อบันทึกไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

ถ้ามีความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้นเนื่องจากการแจ้งข้อความไม่ถูกต้องตรงตามรายละเอียดตามวรรคหนึ่งที่ผู้ตราส่งได้แจ้งไว้หรือจัดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องเพื่อบันทึกไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง แม้ว่าผู้ตราส่งจะได้โอนใบตราส่งต่อเนื่องนั้นให้แก่บุคคลภายนอกไปแล้วก็ตาม แต่ทั้งนี้ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังคงต้องรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อบุคคลภายนอกนั้น

มาตรา ๑๗ ผู้ตราส่งต้องทำเครื่องหมายหรือปิดป้ายของที่มีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายได้ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศและตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รู้ว่าของนั้นมีอันตราย

มาตรา ๑๘ เมื่อผู้ตราส่งได้มอบของที่มีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายไว้ให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ผู้ตราส่งต้องแจ้งสภาพอันตรายแห่งของนั้นและข้อควรระวังต่าง ๆ ถ้ามี หากผู้ตราส่งไม่แจ้งสภาพอันตรายแห่งของและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ทราบ ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ตราส่งและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบในความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายทั้งปวงอันเกิดขึ้นหรือเป็นผลเนื่องจากการขนส่งของนั้น

(๒) ไม่ว่าเวลาใด ๆ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องอาจขนถ่ายของนั้นออกจากพาหนะที่ขนส่ง ทำลาย หรือทำให้หมดฤทธิ์ ตามความจำเป็นแห่งกรณีได้ โดยไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่บุคคลที่ได้ทราบถึงสภาพอันตรายแห่งของที่ขนส่งนั้นแล้วเมื่อได้รับมอบของ

มาตรา ๑๕ แม้ว่าผู้ตราส่งจะได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ แล้ว แต่ถ้าปรากฏในภายหลังว่าของนั้นเป็นอันตราย หรือเป็นอันตรายใกล้จะถึงแก่ชีวิตหรือทรัพย์สิน หรือจะเป็นอันตรายอย่างแน่ชัด ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง อาจขนถ่ายของนั้นออกจากพาหนะที่ขนส่ง ทำลาย หรือทำให้หมดฤทธิ์ตามความจำเป็นแห่งกรณีได้ โดยไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังต้องรับผิดชอบส่วนของตนในการเจ็ยความเสียหายทั่วไปหรือในกรณีที่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๒๐

ส่วนที่ ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดชอบเพื่อความปลอดภัยอันเป็นผลจากการที่ของสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้า ถ้าเหตุแห่งการสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้า นั้นได้เกิดขึ้นตั้งแต่เวลาที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของจนถึงเวลาที่ได้ส่งมอบของนั้น เว้นแต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะพิสูจน์ได้ว่าตนหรือลูกจ้าง ตัวแทนของตนหรือบุคคลอื่นใดซึ่งตนได้ใช้บริการ เพื่อปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ได้ใช้มาตรการทั้งปวงซึ่งจำเป็นต้องกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุแห่งการสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้ารวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากเหตุนั้น

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อความปลอดภัยใด ๆ อันเป็นผลจากการส่งมอบชักช้า เว้นแต่ผู้ตราส่งจะได้แจ้งก่อนที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะรับมอบของว่า หากมีการส่งมอบ

ชักช้า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ยื่นขอมที่จะรับผิดชอบในความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก่อนรับมอบของ

มาตรา ๒๑ การส่งมอบชักช้า คือ

(๑) ในกรณีที่มีการตกลงกำหนดเวลาส่งมอบไว้อย่างชัดเจน ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ได้ส่งมอบของภายในกำหนดเวลานั้น

(๒) ในกรณีที่ไม่มีมีการตกลงกำหนดเวลาส่งมอบไว้ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ได้ส่งมอบของภายในกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบตามหน้าที่อันพึงปฏิบัติ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีหน้าที่ต้องดำเนินการส่งมอบของดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่ผู้ถือ ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งเวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่ง

(๒) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่บุคคลเพื่อเขาสั่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งได้เวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่ง ซึ่งได้สลักหลังโดยชอบ

(๓) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่บุคคลโดยนาม ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งมีชื่อระบุในใบตราส่งต่อเนื่องเมื่อได้มีการพิสูจน์ถึงความถูกต้องของตัวบุคคลและได้รับการเวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่งจากบุคคลดังกล่าว แต่ถ้ามีการโอนใบตราส่งต่อเนื่องดังกล่าวต่อไปเป็นประเภทเพื่อเขาสั่งหรือโดยการสลักหลังลอยให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับ

(๔) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดห้ามโอน ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งมีชื่อเป็นผู้รับตราส่งในใบตราส่งต่อเนื่องเมื่อได้พิสูจน์ถึงความถูกต้องของตัวบุคคลนั้นแล้ว

ในกรณีที่ไม่มีมีการออกเอกสารใด ๆ ให้แก่ผู้ตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลตามคำสั่งของผู้ตราส่ง หรือตามคำสั่งของผู้ได้มาซึ่งสิทธิของผู้ตราส่งหรือของผู้รับตราส่งตามที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบระบุไว้

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่หาตัวผู้รับตราส่งไม่พบหรือผู้รับตราส่งปฏิเสธไม่ยอมรับของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องบอกกล่าวไปยังผู้ตราส่งทันทีและถามเอาคำสั่งจากผู้ตราส่ง

หากมีพฤติการณ์ชัดเจนว่าไม่สามารถจะบอกกล่าวไปยังผู้ตราส่งได้ทันที หรือไม่อาจถามเอาคำสั่งจากผู้ตราส่งได้ หรือผู้ตราส่งละเลยไม่ส่งคำสั่งนั้นมาในเวลาอันควรหรือส่งมาเป็นคำสั่งอันไม่อาจปฏิบัติได้ หากของนั้นได้พ้นจากอารักขาภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้วให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธินำของนั้นออกขาย ทำลาย หรือจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมและจำเป็น

เมื่อได้จัดการตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องบอกกล่าวแก่ผู้ตราส่งโดยมิชักช้า เว้นแต่ไม่สามารถจะทำได้ ถ้าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องละเลยไม่บอกกล่าวแก่ผู้ตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่ได้จัดการกับของตามวรรคสองแล้ว ได้เงินจำนวนเท่าใด ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิหักเอาไว้เป็นค่าระวาง ค่าอุปกรณ์แห่งค่าระวางและค่าใช้จ่ายอันเกิดขึ้นจากการจัดการนั้น ถ้ายังมีเงินเหลือ ให้ส่งมอบแก่บุคคลซึ่งมีสิทธิจะได้เงินนั้นโดยพลันหรือถ้าส่งมอบไม่ได้ ให้นำไปฝากไว้ ณ สำนักงานทางทรัพย์ แต่ถ้าเงินยังขาดอยู่เท่าใด ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบในส่วนที่ขาดนั้น

ในกรณีที่ได้ทำลายหรือจัดการกับของตามวรรคสองแล้วไม่ได้เงิน ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิเรียกค่าใช้จ่ายอันเกิดขึ้นจากการจัดการดังกล่าวเอากับผู้ตราส่งได้

มาตรา ๒๔ เมื่อผู้รับตราส่งได้รับของหากปรากฏว่ามีการสูญหายบางส่วนหรือเสียหาย และถ้าผู้รับตราส่งมิได้โต้แย้งเป็นหนังสือแก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องถึงการสูญหายหรือสภาพของความเสียหายแห่งของที่ได้รับนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ส่งมอบของถูกต้องตามที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

ในกรณีที่การสูญหายหรือเสียหายไม่เห็นประจักษ์ ผู้รับตราส่งมีสิทธิโต้แย้งเป็นหนังสือภายในหกวันนับแต่วันที่ได้รับของนั้น

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายในการกระทำหรือจนเว้นการกระทำของลูกจ้างและตัวแทนของตน และของบุคคลอื่นซึ่งตนได้ใช้บริการเพื่อการปฏิบัติตามสัญญา รวมถึงลูกจ้างและตัวแทนของบุคคลอื่นนั้น ซึ่งได้กระทำไปในทางที่จ้างหรือภายในขอบอำนาจแห่งการเป็นตัวแทนหรือในกิจการที่ได้ใช้บริการนั้น

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้ล่วงพ้นกำหนดเวลาส่งมอบของหรือกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบของแล้วแต่กรณี ให้บุคคลผู้มีสิทธิรับของมีสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) รับของ

(๒) รับของและเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลมาจากการส่งมอบชักช้า หรือ

(๓) ไม่รับของและเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลมาจากการส่งมอบชักช้า

ในกรณีที่กำหนดเวลาส่งมอบของหรือกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบของได้ล่วงพ้นไปแล้ว ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันถึงกำหนดส่งมอบของ ให้ถือว่าของนั้นได้สูญหายโดยสิ้นเชิง บุคคลผู้มีสิทธิรับของมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนเสมือนว่าของนั้นได้สูญหายโดยสิ้นเชิง เว้นแต่จะปรากฏหลักฐานแสดงให้เห็นว่าของนั้นยังมีได้สูญหาย

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ชำระค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้มีสิทธิรับของแล้ว ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการรับช่วงสิทธิแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้า ถ้าพิสูจน์ได้ว่าการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้า นั้นเกิดขึ้นหรือเป็นผลจาก

(๑) เหตุสุดวิสัย

(๒) การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ตราส่ง ผู้รับตราส่ง ผู้แทนหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว

(๓) การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย หรือการระบุจำนวนของที่บกพร่องหรือไม่เพียงพอ

(๔) การยกขน การบรรจุหีบห่อ การขนถ่าย การเก็บรักษาของโดยผู้ตราส่ง ผู้รับตราส่ง ผู้แทนหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว

(๕) สภาพแห่งของนั้นเองหรือความชำรุดบกพร่องที่แฝงอยู่ภายในของนั้น

(๖) การนัดหยุดงาน การปิดงานดจ้าง การผละงาน หรืออุปสรรคหรือเหตุขัดข้องในด้านแรงงานด้วยประการใด ๆ

(๗) ในกรณีเป็นของที่ขนส่งทางทะเลหรือน่านน้ำภายใน เมื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้า ระหว่างการขนส่งเกิดขึ้นโดย

(ก) การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือความผิดพลาดในการเดินเรือหรือในการบริหารจัดการเรือไม่ว่าจะเป็นการกระทำของนายเรือ คนประจำเรือ ผู้นำร่อง หรือลูกจ้างของผู้ขนส่ง

(ข) อัคคีภัย เว้นแต่อัคคีภัยนั้นเกิดจากความผิดหรืออยู่ในความรู้เห็นของผู้ขนส่ง

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังคงต้องรับผิดชอบในการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบช้าตาม (๗) อันเป็นผลมาจากเรือไม่อยู่ในสภาพที่สามารถเดินทะเลได้อย่างปลอดภัย เว้นแต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าตนได้กระทำการตามสมควรจะต้องกระทำในฐานะเช่นนั้น เพื่อให้เรืออยู่ในสภาพดังกล่าวแล้วเมื่อเริ่มต้นการเดินทาง

ส่วนที่ ๔

ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องและการคิดค่าเสียหาย

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ในกรณีซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบไว้สูญหายหรือเสียหาย ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้จำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้เพียงหกร้อยหกสิบหกจุดหกเจ็ดหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งหน่วยการขนส่ง หรือสองหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งกิโลกรัมของน้ำหนักทั้งหมดแห่งของที่สูญหายหรือเสียหายแล้วแต่จำนวนเงินใดจะมากกว่า

ในกรณีที่คำนวณราคาค่าเสียหายได้ตามมาตรา ๓๔ และปรากฏว่าราคาของนั้นต่ำกว่าที่จำกัดความรับผิดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาตามราคาที่คำนวณได้นั้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดชอบในความเสียหายอันเป็นผลจากการส่งมอบช้าหรือความเสียหายอันเกิดแต่เหตุการณ์พิเศษนอกเหนือไปจากความเสียหายที่เกิดจากการสูญหายหรือเสียหายในของที่ขนส่ง ให้จำกัดความรับผิดทั้งหมดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้เพียงไม่เกินค่าระวางตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดชอบทั้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ให้จำกัดความรับผิดโดยรวมของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการระบุจำนวนหน่วยการขนส่งไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ให้ถือว่าของตามใบตราส่งต่อเนื่องนั้นมีจำนวนหน่วยการขนส่งตามที่ระบุไว้ แต่ในกรณีที่นำเอาสินค้าซึ่งบรรจุอยู่ในกระสอบ จัน ถัง ตู้ ม้วน ถัง ลูก ห่อ หีบ อัน หรือหน่วยที่เรียกชื่ออย่างอื่น มารวมบรรจุไว้

ในภาชนะขนส่งเดียวกันโดยมิได้ระบุจำนวนหน่วยการขนส่งไว้ ให้ถือว่าของทั้งหมดที่รวมอยู่ในภาชนะขนส่งนั้นเป็นหนึ่งหน่วยการขนส่ง

ในกรณีที่ตัวภาชนะขนส่งซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ได้เป็นเจ้าของหรือผู้จัดหาได้สูญหายหรือเสียหาย ให้ถือว่าภาชนะขนส่งนั้นเป็นหน่วยการขนส่งอีกหนึ่งหน่วยหนึ่งต่างหากจากของที่อยู่บนหรือบนภาชนะขนส่งนั้น

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไม่ได้ระบุให้มีการขนส่งทางทะเลหรือการขนส่งในน่านน้ำภายในรวมอยู่ด้วย ให้จำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้แปดจุดตามสามหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งกิโลกรัมของน้ำหนักทั้งหมดแห่งของที่สูญหายหรือเสียหาย

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏชัดว่า ของได้สูญหายหรือเสียหายในระหว่างช่วงหนึ่งช่วงใดของการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและในช่วงนั้นมีกฎหมายภายในของประเทศที่ของนั้นได้สูญหายหรือเสียหายหรือมีอนุสัญญาระหว่างประเทศที่กำหนดจำนวนเงินแห่งการจำกัดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งไว้เป็นอย่างอื่น ให้การจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องสำหรับการสูญหายหรือเสียหายนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา ๓๒ การจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมิให้ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตราส่งได้แจ้งสภาพและราคาแห่งของไว้ก่อนที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะรับมอบของและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้จัดแจ้งสภาพและราคาแห่งของนั้นไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องแล้ว

(๒) การสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้าที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลจากการที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ถูกจ้าง ตัวแทน หรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ใช้บริการในการปฏิบัติตามสัญญากระทำการหรือละเว้นกระทำการโดยจงใจที่จะให้เกิดการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้าหรือโดยละเลยไม่เอาใจใส่ทั้งที่รู้ว่าการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้านั้นอาจเกิดขึ้นได้

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีการใช้สิทธิเรียกร้องต่อทั้งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องและลูกจ้าง ตัวแทน และบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ใช้บริการในการ

ปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ให้จำกัดความรับผิดชอบของบุคคลทั้งหมดดังกล่าว รวมกันแล้วไม่เกินจำนวนความรับผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ของสูญหายหรือเสียหาย ให้คำนวณค่าเสียหายเท่ากับราคาที่ของนั้นจะมี ณ สถานที่และเวลาที่ส่งมอบแก่ผู้รับตราส่งหรือ ณ สถานที่และเวลาอันควรจะได้ส่งมอบแก่ผู้รับตราส่งตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

การคำนวณราคาของตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณตามราคาตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า หากไม่มีราคดังกล่าว ให้คำนวณตามราคาท้องตลาดในขณะนั้น แต่ถ้าไม่มีทั้งราคาตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า และราคาท้องตลาด ให้คำนวณตามราคาปกติแห่งของชนิดเดียวกันและคุณภาพเท่าเทียมกัน

ในกรณีที่ราคาที่คำนวณได้ตามวรรคสองต่ำกว่าที่แสดงไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบเพียงเท่าราคาที่คำนวณได้นั้น แต่ถ้าราคาสูงกว่าให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบเพียงเท่าราคาที่แสดงไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แก่การคำนวณความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ การแปลงหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินให้เป็นสกุลเงินบาท ให้คำนวณ ณ เวลาอันเป็นฐานของการคำนวณค่าเสียหายตามมาตรา ๓๔ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๖ คู่สัญญาอาจตกลงกำหนดจำนวนเงินแห่งการจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ก็ได้

ส่วนที่ ๕

การใช้สิทธิเรียกร้อง

มาตรา ๓๗ ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับแก่การใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ว่าการเรียกร้องนั้นจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด และให้ใช้บังคับตลอดถึงการที่ใช้สิทธิเรียกร้องต่อลูกจ้าง ตัวแทน หรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ให้บริการในการปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

มาตรา ๓๘ สิทธิเรียกร้องใด ๆ อันเกิดจากการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไม่ว่าจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด ถ้ามิได้ฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้

อนุญาตตุลาการตามความในหมวด ๓ เพื่อชี้ขาดภายในเก้าเดือนนับแต่วันที่ผู้ประกอบการขนส่ง
ค่อเนื่องได้ส่งมอบของ หรือควรจะส่งมอบของ ให้เป็นอันขาดอายุความ

ภายในอายุความตามวรรคหนึ่ง ถ้าฝ่ายที่ถูกเรียกร้องยินยอมโดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ
ฝ่ายที่ถูกเรียกร้องว่าจะไม่ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในกรณีที่ฝ่ายที่มีสิทธิเรียกร้องฟ้องคดีต่อศาลหรือ
เสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการ ความยินยอมนี้ให้ใช้บังคับได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินสองปีนับแต่
วันที่ผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องได้ส่งมอบของหรือควรจะส่งมอบของ

ในกรณีที่ฝ่ายที่ถูกเรียกร้องยินยอมขยายระยะเวลาในการใช้สิทธิเรียกร้องให้แก่ฝ่ายที่มีสิทธิ
เรียกร้องโดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ถูกเรียกร้อง ให้ถือว่าเป็นการให้ความยินยอมว่าจะไม่ยก
อายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้และให้มีผลเช่นเดียวกับกรณีตามวรรคสอง

หมวด ๒

การควบคุมการประกอบการขนส่งค่อเนื่องหลายรูปแบบ

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งค่อเนื่องหลายรูปแบบ เว้นแต่จะเป็น
ผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องจดทะเบียน ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๑
- (๒) ผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดย
สนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ได้ลงนามหรือเข้าร่วมตามมาตรา ๔๕ หรือ
- (๓) ผู้ประกอบการขนส่งหรือขนส่งค่อเนื่องหลายรูปแบบในต่างประเทศที่ได้ตั้งตัวแทนตาม
มาตรา ๔๘

มาตรา ๔๐ ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการขนส่งค่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ต้องมี
คุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและมีสำนักงาน
ใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร
- (๒) มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน

มาตรา ๔๑ ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑) ให้ยื่นคำขอโดยแสดงหลักฐานการมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ และการมีหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามกฎหมายส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดจากสัญญาที่ทำขึ้น

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติและหลักประกันตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนและออกใบทะเบียนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียน การจดทะเบียนและการออกใบทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติหรือหลักประกันไม่ถูกต้องให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกินสี่สิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ใบทะเบียนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑) ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบทะเบียน

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบทะเบียนจะต้องยื่นคำขอก่อนใบทะเบียนสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบทะเบียนนั้น

การขอต่ออายุใบทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑) จะต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามกฎหมายส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาที่ทำขึ้น และดำรงสินทรัพย์ขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตลอดระยะเวลาที่ประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

หลักเกณฑ์และวิธีกำหนด จำนวน ชนิด ขนาด และเงื่อนไขในการดำรงหลักประกันและสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑) ประกอบกิจการในฐานะตัวแทนตามมาตรา ๓๕ (๒) หรือ (๓) จะต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาที่ทำขึ้นโดยรวมถึงกิจการที่กระทำในฐานะที่เป็นตัวแทนด้วย

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑) ที่ประสงค์จะตั้งสาขาในการประกอบกิจการ ให้ขออนุญาตต่อนายทะเบียน นายทะเบียนจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ใช้บริการก็ได้

การขอรับใบอนุญาตตั้งสาขาและการออกใบอนุญาตตั้งสาขาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศตามมาตรา ๓๕ (๒) ที่ประสงค์จะประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนโดยแสดงหลักฐานการจดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศพร้อมทั้งตั้งตัวแทนหรือตั้งสำนักงานสาขาในราชอาณาจักร

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานถูกต้อง ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนและออกใบจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียน การจดทะเบียน การออกใบจดทะเบียน การตั้งตัวแทนและสำนักงานสาขาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนได้จากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบจดทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุดูวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ใบจดทะเบียนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๒) ให้มีอายุตามที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบจดทะเบียน

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบจดทะเบียนจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบจดทะเบียนสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๒) จะต้องมีความสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑) หรือ
- (๒) เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยโดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการขนส่ง หรือเป็นนายหน้า ตัวแทนหรือตัวแทนค้าต่างในกิจการขนส่ง

ตัวแทนตาม (๒) จะต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบของตัวการตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดจากสัญญาที่ทำขึ้น

มาตรา ๔๒ ผู้ประกอบการขนส่งหรือขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในต่างประเทศตามมาตรา ๓๕ (๓) ที่ประสงค์จะประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนการตั้งตัวแทนต่อนายทะเบียนโดยแสดงหลักฐานการจดทะเบียนในต่างประเทศ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑) เป็นตัวแทนในราชอาณาจักร

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานถูกต้อง ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนและออกใบทะเบียนการเป็นตัวแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียนการตั้งตัวแทน การจดทะเบียนการตั้งตัวแทน การออกใบทะเบียนการเป็นตัวแทนและการรับเป็นตัวแทน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๘ ใบทะเบียนการเป็นตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตาม มาตรา ๓๘ (๓) ให้มีอายุตามอายุของสัญญาการตั้งตัวแทนแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบทะเบียน

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบทะเบียนจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบทะเบียนสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๘ (๒) และ (๓) จะต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนเพื่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิด จากการผิดสัญญาหรือการละเมิดแก่ผู้ตราส่งหรือผู้รับตราส่งหรือนุคคลอื่นในราชอาณาจักร

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ไม่รับจดทะเบียนไม่ออกใบ ทะเบียนตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๘ ไม่ออกใบแทนใบทะเบียนตามมาตรา ๕๕ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบทะเบียนตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๘ ผู้ยื่นคำขอมีสสิทธ ิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่ วันที่นายทะเบียนได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๕๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนจะต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการ ประสิทธิภาพการดำเนินงานนายทะเบียนตามแบบ หลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนต้องแสดงใบทะเบียนไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขา

มาตรา ๕๔ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๘ (๒) และ (๓) ต้องแสดงเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการประกอบการของผู้ที่เป็นตัวการตามที่นายทะเบียน กำหนดไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ตั้งสำนักงานของตัวแทน

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ใบทะเบียนสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบทะเบียนและการออกใบแทนใบทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีการย้ายสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขา หรือมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการอย่างหนึ่งอย่างใดในใบทะเบียน ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนแจ้งแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และให้นายทะเบียนหมายเหตุการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในใบทะเบียน

มาตรา ๕๗ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใด

(๑) ไม่ดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบหรือความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ หรือไม่ดำรงสินทรัพย์ขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตลอดระยะเวลาที่ประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

(๒) ผ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบทะเบียนที่ระบุว่าเป็นเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญ

(๓) ไม่ส่งหรือส่งรายงานไม่ถูกต้องหรือไม่มีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๕๒

(๔) ไม่อำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร ในการปฏิบัติการของนายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

ถ้าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามที่นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งระงับการประกอบธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นการชั่วคราวได้ในระยะเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง

มาตรา ๕๘ นอกจากกรณีที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบทะเบียน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนให้ข้อมูลเท็จหรือกระทำฉ้อฉลเพื่อให้ได้รับจดทะเบียน

(๒) นายทะเบียนมีคำสั่งให้ระงับการประกอบธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๕๗ วรรคสองและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดเกินกว่าหนึ่งครั้งในรอบปี

(๓) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่อื่นที่มีอำนาจตามกฎหมายที่ให้น้ำของที่เป็นอันตรายซึ่งหาผู้รับไม่ได้ หรือของผิดกฎหมายไปส่งคืนให้แก่ผู้ตราส่ง รวมทั้งชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๕๙ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งให้ระงับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือให้เพิกถอนใบทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีได้โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน เว้นแต่รัฐมนตรีจะสั่งให้ทุเลาการบังคับ

ในระหว่างที่รัฐมนตรีพิจารณาคำอุทธรณ์ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไป เว้นแต่จะเป็นการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่เป็นการประกอบการตามสัญญาที่ได้ทำขึ้นก่อนได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่นายทะเบียนได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๖๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งถูกเพิกถอนใบทะเบียนส่งคืนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบทะเบียน

มาตรา ๖๑ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบการต้องแจ้งความประสงค์ดังกล่าวเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันที่เลิกประกอบการ

เมื่อบอกเลิกประกอบการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทำการประกอบการตามสัญญาที่ได้ทำขึ้นก่อนบอกเลิกประกอบการต่อไปแต่มิให้เกินสามเดือนนับแต่วันที่เลิกประกอบการ

ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ส่งคืนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เลิกประกอบการ

มาตรา ๖๒ นายทะเบียนมีอำนาจควบคุมดูแลบรรดากิจการที่เกี่ยวกับการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ดำเนินการของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนในระหว่างเวลาทำงานตามปกติ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและตรวจสอบบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

(๒) เรียกผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน ผู้จัดการ พนักงานและลูกจ้าง ตัวแทน และลูกจ้างของตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้ยื่นคำชี้แจง แสดงข้อเท็จจริง

(๓) สั่งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนดำเนินการนำของที่เป็นอันตรายซึ่งหาผู้รับไม่ได้หรือซึ่งเป็นของผิดกฎหมายไปส่งคืนให้แก่ผู้ตราส่ง รวมทั้งสั่งให้ชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการนั้น ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติการของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๒ วรรคสอง ให้นุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การระงับข้อพิพาท

มาตรา ๖๕ คู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอาจตกลงกันให้ศาลในประเทศใดประเทศหนึ่งที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีแห่งที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามกฎหมายของประเทศนั้น เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องหรือสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบก็ได้

ในกรณีที่มิได้มีการระบุศาลในการฟ้องคดีแห่งที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด โจทก์มีสิทธิเลือกฟ้องคดีในศาลใดศาลหนึ่งที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามกฎหมายของประเทศนั้นได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ศาลในประเทศที่เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือภูมิลำเนาของจำเลย

(๒) ศาลในประเทศที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบได้กระทำขึ้น ซึ่งต้องปรากฏว่าจำเลยมีสำนักงาน สำนักงานสาขาหรือตัวแทนอยู่ในประเทศนั้นด้วย

(๓) ศาลในประเทศที่เป็นสถานที่ที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของหรือส่งมอบของ อย่างไรก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือให้ฟ้องคดีในศาลใด ๆ ที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามกฎหมายของประเทศนั้นก็ได้ ถ้าการตกลงนั้นได้กระทำขึ้นภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้ว

มาตรา ๖๖ คำฟ้องเกี่ยวกับคดีแพ่งในราชอาณาจักรไม่ว่าจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามพระราชบัญญัตินี้ และคำฟ้องเกี่ยวกับสัญญารับขนของภายในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๗ คู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอาจตกลงกันเป็นหนังสือกำหนดให้เสนอข้อพิพาทใด ๆ ที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด ให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาดก็ได้

ในกรณีที่มีข้อตกลงอนุญาโตตุลาการโดยระบุสถานที่ คู่สัญญามีสิทธิดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศตามที่ระบุไว้ในสัญญาเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการก็ได้

ในกรณีที่มีข้อตกลงอนุญาโตตุลาการแต่ไม่ได้ระบุสถานที่ ผู้เสนอข้อพิพาทมีสิทธิเลือกดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศใดประเทศหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศที่เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่หรือภูมิลำเนาของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง

(๒) ประเทศที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบได้กระทำขึ้นซึ่งต้องปรากฏว่าคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งมีสำนักงาน สำนักงานสาขาหรือตัวแทนอยู่ในประเทศนั้นด้วย

(๓) ประเทศที่เป็นสถานที่ที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของหรือส่งมอบของ อย่างไรก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศใด ๆ ก็ได้ ถ้าการตกลงนั้นได้กระทำขึ้นภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้ว

มาตรา ๖๘ ให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเรียกร้องอันมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามบทบัญญัติในหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นหนังสือภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้วให้บังคับใช้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายของประเทศที่ตกลงกันก็ได้

มาตรา ๖๙ ข้อความหรือข้อตกลงใดในใบตราส่งต่อเนื่องหรือสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่จำกัดสิทธิในการฟ้องคดีแพ่งต่อศาลหรือจำกัดสิทธิในการดำเนินการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นโมฆะ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบโดยไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนหรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งให้เพิกถอนใบทะเบียนตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และในกรณีที่มีการทำสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้แล้ว ให้ปรับอีกเป็นรายสัญญาในอัตราสัญญาละห้าหมื่นบาท

เพื่อประโยชน์แก่คู่สัญญาหรือผู้รับตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวที่ได้ทำไว้แล้วต่อไปจนแล้วเสร็จ

มาตรา ๗๑ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๗ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งให้ระงับการประกอบการตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละสามพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบทะเบียนตามมาตรา ๔๑ วรรคห้า มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ วรรคห้า หรือมาตรา ๔๘ วรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๗๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐ หรือมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๑ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอม หรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๗๘ เมื่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่กระทำความผิดตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๖ ได้ชำระค่าปรับในอัตราสูงสุดสำหรับความผิดนั้นแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องซึ่งประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไป ให้ดำเนินการของจดทะเบียนหรือจดทะเบียนในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อได้ขึ้นของจดทะเบียนหรือจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้จดทะเบียนหรือจดทะเบียน

มาตรา ๘๐ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบจดทะเบียน	ฉบับละ	๘,๐๐๐ บาท
(๓) ใบทะเบียนการเป็นตัวแทน	ฉบับละ	๘,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตตั้งสาขาของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง จดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑)	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) ใบแทนใบทะเบียน		
(ก) ใบแทนใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(ข) ใบแทนใบจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(ค) ใบแทนใบทะเบียนการเป็นตัวแทน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๖) ค่าของจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๗) ค่าของจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๘) ค่าขอตั้งตัวแทน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๙) ค่าขอต่ออายุใบทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๑๐) ค่าขออนุญาตตั้งสาขาของผู้ประกอบการ ขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑)	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๑๑) ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ	๒๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รูปแบบของการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศได้พัฒนาไปจากเดิมที่มีลักษณะเป็นการให้บริการขนส่งสินค้าจากท่าเรือถึงท่าเรือ หรือจากท่าอากาศยานถึงท่าอากาศยานจนสามารถขยายบริการเป็นลักษณะจากจุดรับมอบสินค้าที่ต้นทางจนถึงจุดส่งมอบสินค้าที่ปลายทางมีรูปแบบหรือยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบหรือหนึ่งประเภท ภายใต้อัตนญาขนส่งเพียงฉบับเดียว ฉะนั้น จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตและหลักเกณฑ์ในการประกอบกิจการเพื่อรองรับการบริการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบดังกล่าว และเพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกแก่การค้าเสรีระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๖ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๑-๒๖ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตร

บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตร
บนทางหลวงและสะพาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตร
บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ เงินค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพานที่เก็บได้ และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปใช้ได้เฉพาะกับทางหลวงและสะพานที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงและสะพาน
- (๒) การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ทางหลวงและสะพาน
- (๓) งานส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม
- (๔) การชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดขอบเขตการนำเงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพาน และในงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเท่านั้น แต่ขณะนี้สภาพการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศและปัญหาการจราจรได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จำเป็นต้องขยายขีดความสามารถในการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเจริญที่เปลี่ยนแปลง จึงสมควรขยายขอบเขตการใช้เงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดให้สามารถนำไปใช้ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงและสะพานที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทางหลวงและสะพาน และงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม รวมทั้งการชดเชยเงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์ทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์ทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์ทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษวันจันทร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๖

๓. ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาดังคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

วุฒิสภาได้พิจารณาดังคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๖ และมีมติไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษวันจันทร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

รัฐสภาได้พิจารณาในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ มีมติให้พิจารณาต่อไป จากนั้นได้ลงมติเห็นชอบในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘

๔. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๒๗-๒๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรับนทางหลวงและสะพาน

พ.ศ. ๒๔๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๑ ตอนที่ ๑๔ หน้า ๒๕๖-๓๐๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การคมนาคมเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญส่วนหนึ่งของประเทศ อันเป็นผลให้กิจการส่วนอื่น ๆ ทุกสาขาเจริญตามส่วนสัมพันธ์กับความก้าวหน้าของการคมนาคม ทางหลวงและสะพานเป็นส่วนสัมพันธ์แขนงหนึ่งของการคมนาคม จึงจำเป็นต้องก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพานให้เพิ่มมากขึ้นในสภาพที่ดี แต่งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอจึงต้องกู้เงินมาใช้เพื่อการนี้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเก็บค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวงและสะพาน เพื่อนำมาชดใช้เงินกู้และบูรณะทางหลวงและสะพาน ดังกล่าว

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรับนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๕๖ มีบทบัญญัติ ๕ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

พระราชบัญญัตินี้กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรับนทางหลวงและสะพาน กำหนดโทษและค่าปรับเมื่อไม่ชำระค่าธรรมเนียมรวมถึงกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวงและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. พระราชบัญญัติค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรับนทางหลวงและสะพาน

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๔-๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๖

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๖

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยทางหลวง ได้มอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาลเป็น

ผู้ดำเนินการเกี่ยวกับทางหลวงชนบท ทางหลวงเทศบาล และทางหลวงสุขาภิบาล ตามลำดับ สมควรให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตร บนทางหลวงและสะพานดังกล่าวได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรบนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ มีบทบัญญัติ ๓ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

พระราชบัญญัตินี้ได้ยกเลิกความในมาตรา ๓ และ ๔ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรบนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๑ โดยให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในการออกกฎกระทรวงและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่รวมถึงกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรทางหลวงและสะพานได้ด้วย

๓. พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรบนทางหลวงและสะพาน

(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๐ หน้า ๑๕ - ๒๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔
วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๔

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการมีบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงที่ทำให้เรียกเก็บในการใช้นายขนตรบนทางหลวงและสะพานท้ายพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรบนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๑ ทำให้ไม่สะดวกในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สมควรยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงดังกล่าว เพื่อให้การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงนั้น นอกจากนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สามารถนำเงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพานและในส่วนงานที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรบนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติ ๗ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรบนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียม

นิยมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัติ
นี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ขกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวง
และสะพาน พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการนำเงินค่าธรรมเนียมที่เก็บ
ได้ไปใช้ได้ เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพาน (มาตรา ๔)

๓. ขกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงที่ให้เรียกเก็บในการใช้นายขนตรับนทางหลวง
และสะพาน ท้ายพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๕๗
(มาตรา ๕)

๔. ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับ
นทางหลวงและสะพานตามมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับ
นทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้อัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้
บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับเป็นค่าธรรมเนียมต่อไปจนกว่า
จะได้มีกฎกระทรวงดังกล่าว (มาตรา ๖)

ศูนย์ ชีววิทย์/จัดทำ

จารุวรรณ คงวิชัย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๒)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๔) เจ้าพนักงานบังคับคดี หมายความว่า เจ้าพนักงานในสังกัดกรมบังคับคดีหรือพนักงานอื่นผู้มีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้อยู่ ในอันที่จะปฏิบัติตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในภาค ๔ แห่งประมวลกฎหมายนี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิของคู่ความในระหว่างการพิจารณา หรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งและให้หมายความรวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานบังคับคดีให้ปฏิบัติการแทน”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๒๗๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี เจ้าพนักงานบังคับคดีจะมอบหมายให้บุคคลอื่นปฏิบัติการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้หักค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดีตามตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายนี้ เพื่อให้กรมบังคับคดีพิจารณาจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคสี่โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เครื่องนุ่งห่มหลับนอนหรือเครื่องใช้ในครัวเรือนหรือเครื่องใช้สอยส่วนตัวโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินห้าหมื่นบาท ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคาเกินห้าหมื่นบาท ให้เป็นทรัพย์สินที่ไม่ต้องอยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามฐานะของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

(๒) เครื่องมือหรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินหนึ่งแสนบาท แต่ถ้าลูกหนี้ตามคำพิพากษามีคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลขออนุญาตยึดหน่วงและใช้เครื่องมือหรือเครื่องใช้อันจำเป็นเพื่อดำเนินการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพ อันมี

ราคาเกินกว่าจำนวนราคาดังกล่าวแล้ว ให้ศาลมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายใน บังคับแห่งเงื่อนไขตามที่ศาลเห็นสมควร”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๖ ภายใบบังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น เงินหรือสิทธิเรียกร้องเป็นเงินของ ลูกหนี้ตามคำพิพากษาต่อไปนี้ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

(๑) เบี้ยเลี้ยงชีพซึ่งกฎหมายกำหนดไว้และเงินรายได้เป็นคราว ๆ อันบุคคลภายนอกได้ยกให้ เพื่อเลี้ยงชีพ เป็นจำนวนรวมกันไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาทหรือตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร

(๒) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยหวัด หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างในหน่วยราชการ และเงินสงเคราะห์ บำนาญ หรือบำเหน็จที่ หน่วยราชการได้จ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น

(๓) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดเชย เงินสงเคราะห์ หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกัน ของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๒) ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือ คู่สมรส หรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น เป็นจำนวนรวมกันไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาท หรือ ตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร

(๔) เงินฉาปนกิจสงเคราะห์ที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้รับอันเนื่องมาแต่ความตายของบุคคลอื่น เป็นจำนวนตามที่จำเป็นในการดำเนินการฉาปนกิจศพตามฐานะของผู้ตายที่ศาลเห็นสมควร

ในกรณีที่ศาลเป็นผู้กำหนดจำนวนเงินตาม (๑) และ (๓) ให้ศาลกำหนดให้ไม่น้อยกว่าอัตรา เงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนในขณะนั้นและไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของข้าราชการ พลเรือนในขณะนั้น โดยคำนึงถึงฐานะในทางครอบครัวของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและจำนวนบุพการี และผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะของลูกหนี้ตามคำพิพากษาคด้วย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น ค่าขอเช่นว่านี้ให้ยื่นก่อนสิ้นระยะเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่มีการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่ขายทอดตลาด หรือจำหน่ายได้ในครั้งนั้น ๆ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐๕ ครี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“มาตรา ๓๐๕ ครี เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ขายให้แก่ผู้ซื้อ หากทรัพย์สินที่โอนนั้นมีลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารอยู่อาศัย และลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ยอมออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ผู้ซื้อชอบที่จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาลให้ออกคำสั่งบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ถ้าลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งบังคับ ให้บังคับตามมาตรา ๒๕๖ ทวิ มาตรา ๒๕๖ ครี มาตรา ๒๕๖ จัตวา มาตรา ๒๕๖ ฉ มาตรา ๒๕๖ ฎ มาตรา ๒๕๖ ฏ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๓๐๐ มาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๓๐๒ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานศาลเป็นผู้ส่งคำสั่งโดยผู้ซื้อมีหน้าที่จัดการนำส่ง และให้ถือว่าผู้ซื้อเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารที่อยู่อาศัยในอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าว”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ตาราง ๕

ค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี

ค่าธรรมเนียม	จำนวน	หมายเหตุ
๑. ขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ยึดหรืออาชัค	ร้อยละ ๓ ของจำนวนเงินที่ขายหรือจำหน่ายได้	ทั้งนี้ ต้องเสียค่าประกาศและค่าใช้จ่ายต่างหาก

ค่าธรรมเนียม	จำนวน	หมายเหตุ
๒. จ่ายเงินที่ซื้อหรืออ้ายคแก่ เจ้าหนี้	ร้อยละ ๒ ของจำนวนเงินที่ซื้อ หรืออ้ายค	
๓. เมื่อซื้อทรัพย์สินซึ่งไม่ใช่ตัว เงินแล้ว ไม่มีการขายหรือ จำหน่าย	ร้อยละ ๒ ของราคาทรัพย์สินที่ซื้อ	ส่วนการคำนวณราคา ทรัพย์สินที่ซื้อหรืออ้ายค เพื่อเสียค่าธรรมเนียมตาม หมายเลข ๓ และ ๔ ให้ เจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นผู้กำหนด ถ้าไม่ตกลงกันให้ คู่ความที่เกี่ยวข้องเสนอ เรื่องต่อศาลตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๕๖
๔. เมื่อซื้อหรืออ้ายคเงินหรืออ้ายค ทรัพย์สินแล้ว ไม่มีการขาย หรือจำหน่าย	ร้อยละ ๑ ของจำนวนเงินที่ ซื้อหรืออ้ายค หรือราคา ทรัพย์สินที่อ้ายค	
๕. ขายโดยวิธีประมูลระหว่าง คู่ความ	ร้อยละ ๒ ของราคาประมูลสูงสุด	

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่การบังคับคดีของ
บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ใช้ตาราง ๕ ทำประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่มีการฟ้องคดีบังคับแก่การบังคับคดีดังกล่าว

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่มีความไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เป็นเหตุให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นไปด้วยความล่าช้า และคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่เพียงพอ ประกอบกับตาราง ๕ ทำขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดีสูงเกินไปสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งและอัตราค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ฉบับที่ ๒๒

พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๖

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภา ได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษวันจันทร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

๓. ตั้งกรรมการร่วมกัน

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาดังกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘

วุฒิสภาได้พิจารณาดังกรรมการร่วมกันในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๗

๔. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๓๐-๓๕ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๗๕ หน้า ๑๑๕๒ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จึงจำเป็นต้องตามพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีทั้งหมด ๗ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้เพิ่มความเป็น (๒) ทวิ เกี่ยวกับการประชุมใหญ่ในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาในการวินิจฉัยปัญหาใดในคดีเรื่องใด โดยที่ประชุมใหญ่บังคับ

๒. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับ ให้คู่ความผู้ยื่นคำฟ้อง ฟ้องอุทธรณ์หรือฎีกาหรือดำเนินกระบวนการพิจารณานั้นเป็นผู้ชำระค่าค่าธรรมเนียม โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องหรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์หรือฎีกา หรือมีคำขอให้พิจารณาใหม่ ถ้าศาลไม่ยอมรับฟ้องอุทธรณ์หรือฎีกาหรือคำขอให้พิจารณาใหม่นั้นให้ศาลมีคำสั่งให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้ยกเลิกตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับค่าขึ้นศาลซึ่งต้องเสียเมื่อยื่นคำฟ้องโดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกตาราง ๒ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมอื่น ๆ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๖ ตอนที่ ๕๒ หน้า ๖๓๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มีทั้งหมด ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับการอ้างต้นฉบับเอกสารที่อยู่ในความอารักขาหรือในความควบคุมของทางราชการเป็นพยานหลักฐานจะนำมาแสดงได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตของรัฐมนตรี หัวหน้ากรม กอง หัวหน้าแผนก หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณีเสียก่อน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๗ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๘๖๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีทั้งหมด ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๑ หน้า ๒๗๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นหกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้คดีลุล่วงไปโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น และแก้ไขข้อขัดข้องของศาลและคู่ความในการดำเนินกระบวนการพิจารณาบางประการที่สำคัญ ทั้งสมควรปรับปรุงแก้ไขอัตราที่กำหนดไว้ในตารางท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีทั้งหมด ๓๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการกระทำที่ถือว่ากระทำผิดฐานละเมิดอำนาจศาล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับความสามารถและอำนาจในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของคู่ความ หรือผู้แทนโดยชอบธรรมในกรณีที่อยู่คู่ความเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้แทนในกรณีที่อยู่คู่ความเป็นนิติบุคคล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงเอกสาร บัญชีรายชื่อที่อยู่คู่ความฝ่ายใด จะระบุอ้างเป็นพยานต่อศาล

การยื่นบัญชีแสดงเอกสาร บัญชีรายชื่อ ที่อยู่คู่ความฝ่ายใด จะระบุอ้างเป็นพยานเพิ่มเติม ต่อศาล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับหลักแห่งการซักถามพยานการถามค้านพยาน และการถามตั้งพยาน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับการอ้างพยานหลักฐานอันเป็นต้นฉบับเอกสาร ซึ่งอยู่ในความครอบครองของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง การอ้างพยานหลักฐานอันเป็นต้นฉบับเอกสาร ซึ่งอยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอก หรือในครอบครองของทางราชการหรือของเจ้าหน้าที่ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับจำนวนจะนำเงินมาวางต่อศาลเต็มจำนวนหรือบางส่วนในกรณีที่ตนคดีเรียกร้องให้จำเลยชำระหนี้เป็นเงินหรือมีการ

เรียกร้องให้ชำระหนี้เป็นเงินรวมอยู่ด้วย โดยจำเลยจะยอมรับผิดหรือไม่ยอมรับผิดก็ได้ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อเนื่องจากมาตรา ๑๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการฟ้องคดี หรือการต่อสู้คดีอย่างคนอนาถา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การดำเนินการเมื่อมีการยื่นฟ้อง หรือการต่อสู้คดีอย่างคนอนาถา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับคดีการฟ้องมโนสาร โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับข้อจำกัดในการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา ๒๒๘ (๑) (๒) (๓) โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับหลักแห่งการตรวจฟ้องอุทธรณ์ของศาลชั้นต้นก่อนรับฟ้องอุทธรณ์ไว้พิจารณา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการวินิจฉัยปัญหาในคดีที่อุทธรณ์ได้แต่เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายศาลอุทธรณ์จำต้องถือตามข้อเท็จจริงที่ศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยจากพยานหลักฐานในสำนวน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับศาลต้องพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งก่อนพิจารณาอุทธรณ์คำพิพากษาเท่าที่จะทำได้ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับอำนาจของศาลอุทธรณ์ในการวินิจฉัยคดี ซึ่งศาลชั้นต้นส่งสำนวนขึ้นมาให้ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการแถลงการณ์ด้วยวาจา ของคู่ความในชั้นศาลอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการชี้ขาดตัดสินคดีของศาลอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับอำนาจของศาลอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การขึ้นฎีกา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับข้อจำกัดในการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการกล่าวอ้างว่าจำเลยหรือลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ไ้เข้าของทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดไว้หรือค้ำประกันทรัพย์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๖. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง “บรรดาเงินต่าง ๆ ที่ค้างจ่ายอยู่ในศาลหรือที่เจ้าพนักงานบังคับคดี ถ้าผู้มีสิทธิมิได้เรียกเอาภายในห้าปีให้ตกเป็นของแผ่นดิน” บังคับ

๒๗. ให้ยกเลิกความในตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ เกี่ยวกับค่าขึ้นศาล (เสียในเวลายื่นฟ้อง) โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๘. ให้ยกเลิกความในตาราง ๒ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมอื่น ๆ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๙. ให้ยกเลิกความในตาราง ๓ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับค่าสืบพยานนอกศาล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓๐. ให้ยกเลิกความในตาราง ๔ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับค่าป่วยการและค่าพาหนะพยานกับคำร้องวัดทำแผนที่ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓๑. ให้ยกเลิกความในตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๕ หน้า ๙๔ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเว้นแต่มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้ใช้บังคับ ๑๐ มกราคม ๒๕๑๘

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกาล่วงไปโดยเหมาะสมและรวดเร็วยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นหลักประกันในการดำรงชีพของลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้ดีขึ้นกว่าเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ มีทั้งหมด ๑๐ มาตรา โดยให้มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับข้อจำกัดในการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายขึ้นอ้างในการยื่นอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับการชี้ขาดตัดสินคดีของศาลอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับ ข้อจำกัดในการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับหลักการยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายขึ้นอ้างในการยื่นฎีกา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องเป็นเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๘. การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ยังไม่เสร็จสิ้นลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้มีการเพิกถอนได้ตามพระราชบัญญัตินี้

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๓๗ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ๑ เมษายน ๒๕๒๑

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากคำขึ้นศาลค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ค่าสืบพยานนอกศาล ค่าป่วยการและค่าพาหนะพยานกับค่าธรรมเนียมที่และอัตราค่าทนายความที่กำหนดไว้ในตารางท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้อยู่ได้กำหนดไว้นานมาแล้ว ไม่เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ในปัจจุบันสมควรแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑ มีทั้งหมด ๘ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ เกี่ยวกับให้ศาลมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาล ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องหรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์หรือฎีกาหรือมีคำขอให้พิจารณาใหม่ถ้าศาลไม่ยอมรับอุทธรณ์หรือฎีกาหรือคำขอให้พิจารณาใหม่โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ เกี่ยวกับ ค่าขึ้นศาล (เสียในเวลาขึ้นฟ้อง) โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. ให้ยกเลิกความในตาราง ๒ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมอื่น ๆ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้ยกเลิกความในตาราง ๓ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ เกี่ยวกับค่าสืบพยานนอกศาล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกความในตาราง ๔ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ เกี่ยวกับค่าป่วยการและค่าพาหนะกับค่ารังวัดทำแผนที่ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๖. ให้ยกเลิกความในตาราง ๖ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับอัตราค่าทนายความ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๔ หน้า ๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมิได้ให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรกทำให้คู่ความต้องเสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีเพิ่มมากขึ้นโดยไม่จำเป็น สมควรให้มีการส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรกได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๒ มีทั้งหมด ๔ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับการส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ บังคับ

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการปิดหมาย โดยให้ใช้ความตามมาตรานี้บังคับแทน

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๓๖ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๒๗

วันเริ่มใช้บังคับ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๗

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน กำหนดให้ชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาล โดยวิธีปิดแสดงปิตามจำนวนที่ต้องปิดลงไว้ในคำคู่ความคำร้อง ใบรับหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าและไม่สะดวกในการเรียกเก็บและการชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลและการตรวจสอบคำคู่ความของศาล ทั้งยังเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณและเป็นภาระในการจัดพิมพ์ และการเก็บรักษาแสดงปิตามอีกด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลเป็นเงินสดโดยเจ้าพนักงานศาลออกใบรับให้ และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบคำคู่ความของศาลให้สอดคล้องกับการชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๗ มีทั้งหมด ๔ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการตรวจสอบคำคู่ความของศาลที่อื่นต่อศาล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ เกี่ยวกับ ค่าธรรมเนียมศาลนั้น ให้ชำระหรือนำมาวางศาลเป็นเงินสด หรือเช็คซึ่งธนาคารรับรองโดยเจ้าพนักงานศาลออกใบรับให้ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๒๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๓๖ หน้า ๔ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๗

วันเริ่มใช้บังคับ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๗

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

(๑) มีหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนการพิจารณาคดีของศาลที่ยังไม่รัดกุมพอ และมีได้มีบทบัญญัติให้อำนาจศาลในการสั่งให้คู่ความฝ่ายซึ่งขอเลื่อนคดีเสียค่าป่วยการพยาน ซึ่งมาศาลตามหมายเรียก และเสียค่าใช้จ่ายในการที่คู่ความฝ่ายอื่นมาศาล

(๒) มีหลักเกณฑ์ในการที่ศาลจะสั่งตั้งเจ้าพนักงานหรือแพทย์ไปตรวจตัวความผู้แทน ทนายความ พยาน หรือบุคคลอื่นใดที่ถูกเรียกให้มาศาลแต่มาศาลไม่ได้เพราะอ้างว่าป่วยเจ็บอันเป็นเหตุให้มีการขอเลื่อนการนั่งพิจารณาที่ยังไม่รัดกุมพอ

(๓) มิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของทนายความในคดี ซึ่งมีความประสงค์จะถอนตัวจากการเป็นทนาย ที่จะต้องแจ้งให้ตัวความทราบก่อน อันเป็นเหตุให้มีการใช้สิทธิในการถอนตัวจากการเป็นทนายเพื่อประวิงการพิจารณาคดีได้ ทำให้การพิจารณาคล้าช้า

(๔) มิได้กำหนดให้โจทก์เสียค่าธรรมเนียมในการส่งคำฟ้องโดยชัดแจ้งและมีได้มีการกำหนดวิธีการส่งคำฟ้องให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งบทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดให้โจทก์มีหน้าที่ส่งคำฟ้องแก่จำเลย แต่ในทางปฏิบัติโจทก์มิได้นำส่งเอง และในปัจจุบันก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องให้โจทก์มีหน้าที่นำส่งคำฟ้องแก่จำเลยในทุกคดีเพราะการคมนาคมสะดวกขึ้นในหลายท้องที่แล้ว

(๕) กำหนดเวลาที่โจทก์จะต้องร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายและสำเนาคำฟ้องไปให้แก่จำเลยเพื่อแก้คดี ซึ่งกำหนดไว้สิบห้าวันนับแต่วันที่ยื่นคำฟ้องนั้น เป็นกำหนดเวลาที่นานเกินไป

(๖) กำหนดเวลาที่โจทก์จะต้องแจ้งให้ศาลทราบเหตุแห่งการเพิกเฉยไม่ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายเรียกให้แก้คดีแก่จำเลย โดยที่การไม่แจ้งตามกำหนดเวลาดังกล่าวถือว่าโจทก์ทิ้งฟ้อง ซึ่งกำหนดไว้สิบห้าวันนับแต่วันยื่นคำฟ้องนั้น เป็นกำหนดเวลาที่นานเกินไป

(๗) มิได้กำหนดให้คู่ความมาศาลในวันขึ้นสองสถาน อันเป็นเหตุให้คู่ความมักจะขอเลื่อนคดีในวันนัดสืบพยานครั้งแรก และศาลไม่อาจดำเนินการไต่ถามถึงคู่ความได้ตกลงประนีประนอมหรือยอมรับในประเด็นข้อพิพาทที่อาจตกลงกันได้

(๘) มีหลักเกณฑ์การบังคับคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการขอลดทรัพย์สินที่ยังไม่รัดกุมพอ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหนี้ผู้ขอเจียดทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร ได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ก่อนแล้ว และในกรณีที่เจ้าหนี้ผู้ยึดทรัพย์สินละสิทธิในการบังคับคดีหรือเพิกเฉยไม่ดำเนินการบังคับคดีภายในเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด

(๙) มิได้กำหนดให้อำนาจศาลสั่งถอนการบังคับคดี ถ้าเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่ดำเนินการบังคับคดีภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด

(๑๐) มิได้กำหนดให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขอมายบังคับคดีเพื่อชำระเป็นค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมิใช่ตัวเงิน หรือในกรณีที่ยึดหรืออายัดเงิน หรือ

อาชัฏทรัพย์สิ้นแล้วไม่มีการขาย หรือจำหน่ายเนื่องจากเจ้าพนักงานบังคับคดี ถอนการบังคับคดีนั่นเอง หรือ ถอนโดยคำสั่งศาล และผู้ขอให้ยึดหรืออาชัฏไม่ชำระค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี

(๑๑) มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับบังคับคดีในการฟ้องขับไล่ที่รัดกุมพอทำให้การบังคับคดีในคดี ฟ้องขับไล่ประสบปัญหาและขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ถูกพิพากษาให้ขับไล่หรือ ต้องรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่อาศัยหรือทรัพย์ที่ครอบครองไม่ยอมปฏิบัติตามคำ บังคับของศาลโดยใช้วิธีหลีกเลี่ยงต่าง ๆ

สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าวเสีย ใหม่เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและการบังคับคดีในคดีฟ้องขับไล่มีประสิทธิภาพ สามารถอำนวยความสะดวกมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๗ มีทั้งหมด ๑๒ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการขอลื่อนคดีต่อศาล เมื่อมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงได้หรือ มีกรณีของการเจ็บป่วยของตัวแทน ผู้แทนทนายความ พยานหรือบุคคลอื่น โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญาวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ ทนายความที่ตัวความได้แต่งตั้งให้เป็นทนายความจะมีคำขอต่อศาลให้สั่งถอนตนจากการแต่งตั้งนั้นก็ได้ แต่ ต้องแจ้งให้ตัวความทราบแล้ว โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการส่งคำฟ้อง และหมายเรียกอื่น ๆ และการเสียค่าธรรมเนียมในการส่ง โดยให้ใช้ความตาม พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการออกหมายส่งสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยเพื่อแก้คดี โดยโจทก์ต้องร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ออกหมายนั้นภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ขึ้นคำฟ้อง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๗๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับ กรณีการทิ้งฟ้องโดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๖. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๘๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการชี้สองสถานให้คู่ความมาศาลในวันชี้สองสถาน ถ้าคู่ความฝ่ายใดไม่มาศาลให้ถือว่าได้ ทราบกระบวนการพิจารณาของศาลในวันนั้นแล้ว บังคับ

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการห้ามยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาซ้ำ การขอเฉลี่ยทรัพย์ และระยะเวลาในการขอเฉลี่ยทรัพย์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๕๕ ทวิ และมาตรา ๒๕๕ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการสั่งถอนการบังคับคดี ถ้าเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเพิกเฉยไม่ดำเนินการบังคับคดีภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด และการดำเนินการเมื่อมีการถอนการบังคับในเรื่องค่าธรรมเนียมบังคับ

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๕๖ ทวิ มาตรา ๒๕๖ ตริ มาตรา ๒๕๖ จัตวา มาตรา ๒๕๖ เบญจ มาตรา ๒๕๖ ฉ และมาตรา ๒๕๖ สัตต แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีให้จัดการให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเข้าครอบครองทรัพย์ในกรณีที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาถูกพิพากษาให้จับไล่หรือต้องออกไปหรือต้องรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากอสังหาริมทรัพย์บังคับ

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๙ มาตรา ๓๐๐ มาตรา ๓๐๑ มาตรา ๓๐๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการขอให้ศาลมีคำสั่งจับกุมและกักขังลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งจงใจไม่ปฏิบัติตามหมายบังคับคดี โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๕๖ หน้า ๑๘ ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๐

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๐

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาท การพิจารณา การทำคำชี้ขาด และการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ นอกศาลไว้โดยเฉพาะแล้ว สมควรยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการนอกศาลในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (มาตรา ๒๒๑) จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๐ มีทั้งหมด ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดนอกศาล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๓๔ เว้นแต่ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติว่าด้วยเขตอำนาจศาลในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ก่อให้เกิดปัญหาและความไม่เป็นธรรม เนื่องจากโจทก์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไม่สามารถฟ้องคดีจำเลย ซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ตราบไต่ที่ยังไม่สามารถส่งหมายเรียกให้แก่จำเลยในราชอาณาจักรได้ แต่ในทางกลับกันโจทก์หรือจำเลยซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศสามารถฟ้องจำเลยหรือฟ้องแย้งโจทก์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ และบทบัญญัติเรื่องเขตอำนาจศาลโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินคดีในศาล ประกอบกับในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งคำคู่ความและเอกสารให้แก่จำเลยหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไว้โดยตรงคงอาศัยวิธีปฏิบัติของกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงการต่างประเทศเป็นสำคัญ ซึ่งต้องใช้เวลานานมากและในบางครั้งก็ไม่อาจส่งให้แก่บุคคลดังกล่าวได้ ทำให้การดำเนินคดีเป็นไปได้ด้วยความล่าช้าและยุ่งยาก นอกจากนี้ การพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นบางคดีได้ประสบความล่าช้าเนื่องจากการประวิงคดีของคู่ความบางฝ่ายทั้งหลักเกณฑ์การฟ้องคดีในสาระและคดีไม่มีข้อยุ่งยากที่ใช้บังคับอยู่มีข้อบกพร่องไม่สามารถนำมาบังคับใช้กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขณะนี้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาก็ได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นอย่างมากทำให้ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาไม่สามารถพิจารณาพิพากษาคดีให้เสร็จรวดเร็วไปได้โดยรวดเร็วทำให้คดีค้างพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมาก เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยเขตอำนาจศาลโดยกำหนดให้โจทก์สามารถฟ้องคดีจำเลยซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ง่ายขึ้นกว่าเดิม และกำหนดให้การฟ้องคดีหรือการร้องขอต่อศาลโดยทั่วไปเป็นไปโดยสะดวกและเป็นธรรมยิ่งขึ้น และสมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการส่งคำคู่ความและเอกสารให้แก่จำเลยซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร โดยกำหนดให้การส่งคำคู่ความและเอกสารดังกล่าวเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็วขึ้น กับแก้ไขปรับปรุงให้ศาลมีดุลพินิจในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าอัตราที่โจทก์มีสิทธิได้รับตามกฎหมายในกรณีที่ จำเลยต้องชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ในกรณีที่ศาลเห็นว่าจำเลยมีพฤติการณ์ประวิงคดีให้ล่าช้าโดยไม่สุจริต ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการฟ้องคดีในสาระและคดีไม่มีข้อยุ่งยากให้ทำได้กว้างขวางและสะดวกรวดเร็วขึ้น และปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์ฎีกาให้ทำได้เฉพาะคดีที่มีเหตุผลสมควรที่จะ

ขั้นสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีทั้งหมด ๑๘ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับ เขตอำนาจศาลในการเสนอคำฟ้องและคำร้อง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับ แทน

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๔ ตริ มาตรา ๔ จัตวา มาตรา ๔ เบญจ และมาตรา ๔ ฉ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ เขตอำนาจศาลในการเสนอคำฟ้อง และคำร้อง บังคับ

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ เขตอำนาจศาลในการเสนอคำฟ้อง และคำร้อง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับ แทน

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๓ ทวิ มาตรา ๘๓ ตริ มาตรา ๘๓ จัตวา มาตรา ๘๓ เบญจ มาตรา ๘๓ ฉ มาตรา ๘๓ สัตต และมาตรา ๘๓ อัฐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การส่งหมายเรียก และคำฟ้องตั้งต้นคดีแก่จำเลย บังคับ

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การสืบ พยานไว้ล่วงหน้า เมื่อมีเหตุจำเป็น บังคับ

๖. ให้เพิ่มความเป็น (๖) ของมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ ศาลจะพิพากษาให้จำเลยชำระดอกเบี้ยในอัตราที่สูงขึ้นกว่าที่โจทก์มีสิทธิได้รับตามกฎหมายก็ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าต่อปีบังคับ

๗. ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ เกี่ยวกับการฟ้องคดีหรือต่อสู้คดีอย่างคนอนาถา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับแทน

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ เกี่ยวกับ การฟ้องคดีโมโนสารเร่ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการคำนวณจำนวนทุนทรัพย์ หรือราคา อันพิพาทกันในคดีโนสาเร่ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการขอให้ศาลพิจารณาคดีโดยรวบรัด เมื่อเป็นคดีซึ่งโจทก์ฟ้องขอให้ชำระเงินจำนวนแน่นอนตามตัวเงิน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๒๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาบังคับ

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ เกี่ยวกับ ข้อจำกัดในการยื่นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ เกี่ยวกับ การยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายขึ้นอ้างในการยื่นอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๔. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับคำสั่งระหว่างพิจารณาบังคับ

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ เกี่ยวกับ ข้อจำกัดในการยื่นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ เกี่ยวกับ การยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายขึ้นอ้างในการยื่นฎีกา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๖ หน้า ๓๖ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่มาตรา ๙ บังคับ ๕ มีนาคม ๒๕๓๕

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดให้มีกระบวนการพิจารณาชั้นชี้สองสถานเพื่อประโยชน์ในการทำให้การพิจารณาคดีสะดวกและรวดเร็วขึ้น แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้สมประโยชน์ได้เพราะกำหนดให้เป็นดุลพินิจของศาลที่จะทำการชี้สองสถานหรือไม่ก็ได้ และไม่มีสภาพบังคับให้คู่ความต้องมาศาลในวันชี้สองสถาน หากไม่มา คู่ความก็ไม่เสียสิทธิในการดำเนินกระบวนการพิจารณาแต่อย่างใด นอกจากนี้ บทบัญญัติเกี่ยวกับการอ้างพยานหลักฐาน และการส่งพยาน หลักฐานไม่รัดกุมและเอื้ออำนวยแก่การชี้สองสถาน กล่าวคือ เปิดโอกาสให้มีการอ้างพยานหลักฐานกันอย่างฟุ่มเฟือย หรืออ้างพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอก หรือระบุอ้างพยานที่จะต้องส่งประเด็นไปสืบยังศาลอื่นไว้มากเกินความจำเป็น หรือระบุอ้างในลักษณะเป็นการประวิงคดี ทำให้การพิจารณาคดีล่าช้า และไม่ให้อีกฝ่ายหนึ่งได้ทราบถึงพยานหลักฐานของคู่ความก่อนวันชี้สองสถาน เพื่อศาลสามารถสอบถามให้คู่ความรับกันได้ในช่วงประเด็นที่ไม่จำเป็นออกและกำหนดประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่น่าสืบได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ทำให้คดีเสร็จไปโดยรวดเร็ว อีกทั้งบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมใหญ่ของศาลฎีกายังไม่คลุมถึงกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้มีการวินิจฉัยปัญหาโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา สมควรกำหนดให้ศาลทำการชี้สองสถานทุกคดี เว้นแต่คดีที่ไม่มีความจำเป็น และกำหนดให้คู่ความทุกฝ่ายยื่นคำแถลงเสนอประเด็นข้อพิพาท ยื่นบัญชีระบุพยาน และส่งสำเนาพยานเอกสารที่ได้อ้างอิงไว้ต่อศาลก่อนวันชี้สองสถาน เพื่อให้ศาลทราบถึงพยานหลักฐานของคู่ความและสามารถกำหนดประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่น่าสืบได้อย่างถูกต้องครบถ้วน รวมทั้งกำหนดให้มีการยื่นต้นฉบับพยานเอกสารและพยานวัตถุที่สำคัญต่อศาลในวันชี้สองสถาน เพื่อให้คู่ความสามารถแสดงพยานหลักฐานหักล้างกันในประเด็นข้อพิพาท สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมใหญ่ของศาลฎีกาให้คลุมถึงกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้มีการวินิจฉัยปัญหา โดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาและสมควรแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีทั้งหมด ๑๕ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการยื่นบัญชีระงับพยาน ในกรณีที่มีการชี้สองสถาน และในกรณีที่ไม่มีชี้สองสถาน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการยื่นเอกสารเพื่อเป็นพยานหลักฐาน เพื่อสนับสนุนข้ออ้างหรือข้อเถียงของตน ในกรณีที่มีการชี้สองสถาน และในกรณีที่ไม่มีชี้สองสถาน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการอ้างข้อเท็จจริงใด และการขอให้คู่ความฝ่ายอื่นตอบว่าจะรับรองข้อเท็จจริงนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการอ้างอิงเอกสารเป็นพยานหลักฐานที่ต้นฉบับเอกสารอยู่ในความครอบครองของคู่ความฝ่ายที่อ้างเอกสาร โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการคัดค้าน การอ้างเอกสาร ที่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งอ้างอิงมาเป็นพยานหลักฐาน โดยเหตุที่ว่าไม่มีต้นฉบับหรือต้นฉบับนั้นปลอมทั้งฉบับหรือบางส่วน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๖. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับถ้าพยานหลักฐานที่ศาลจะทำการตรวจเป็นบุคคลหรือสังหาริมทรัพย์ซึ่งอาจนำมาสืบได้ ให้คู่ความนั้นนำพยานหลักฐานเช่นนั้นมาในวันสืบพยาน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๗. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ (๒) ของมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการมีประชุมใหญ่ในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาในการวินิจฉัยปัญหาใดหรือคดีเรื่องใด โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๘. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการยื่นคำให้การของจำเลยโดยจำเลยต้องทำคำให้การเป็นหนังสือยื่นต่อศาลภายในกำหนดสิบห้าวัน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๙. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการทำคำให้การแก้ฟ้องแย้งของโจทก์ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการแก้ไขคำฟ้องหรือคำให้การที่คู่ความเสนอต่อศาลไว้แล้ว โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการทำการชี้สองสถานเมื่อได้มีการยื่นคำฟ้อง คำให้การ และคำให้การแก้ฟ้องแย้ง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘๒ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การยื่นคำแถลงเสนอประเด็นข้อพิพาทในการชี้สองสถานบังคับ

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๗ เกี่ยวกับ การยื่นพยานหลักฐานในวันชี้สองสถาน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘๓ ทวิ มาตรา ๑๘๔ ตริ และมาตรา ๑๘๓ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับคู่ความไม่มีสิทธิคัดค้านประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนดและข้อยกเว้นบังคับ

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการกำหนดวันสืบพยานในกรณีที่มีการชี้สองสถาน และในกรณีที่ไม่มี การชี้สองสถาน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๖. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่มาตรา ๕ ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๔ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๓๘

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๘

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชี้สองสถานและระยะเวลาในการยื่นบัญชีระบุพยานตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมไม่ช่วยทำให้การพิจารณาคดี สะดวกและรวดเร็วขึ้นตามที่มุ่งหมายไว้ สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๘ มีทั้งหมด ๑๖ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการยื่นบัญชีระบุพยาน สนับสนุนข้ออ้าง หรือข้อเถียง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการยื่นเอกสารเพื่อเป็นพยานหลักฐานเพื่อสนับสนุนข้ออ้างหรือข้อเถียง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๓. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการอ้างอิงข้อเท็จจริงใด และการขอให้คู่ความฝ่ายอื่นตอบว่าจะรับรองข้อเท็จจริงนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการอ้างอิงเอกสารเป็นพยานหลักฐานที่ต้นฉบับเอกสารอยู่ในความครอบครองของ คู่ความฝ่ายที่อ้างเอกสาร โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการคัดค้านการอ้างเอกสารที่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งอ้างอิงมาเป็นพยานหลักฐาน โดยเหตุที่ว่าไม่มีต้นฉบับหรือต้นฉบับนั้นปลอมทั้งฉบับหรือบางส่วน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการต้นฉบับพยานเอกสารหรือพยานวัตถุอันสำคัญที่คู่ความได้ยื่นต่อศาล หากผู้ยื่นต้องใช้เป็นประจำหรือมีความสำคัญในการเก็บรักษา ศาลจะอนุญาตให้คืนโดยให้คู่ความตรวจดูก็ได้บังคับ

๗. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการถ้าพยานหลักฐานที่ศาลจะทำการตรวจเป็นบุคคลหรือสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอาจ นำมาศาลได้ให้คู่ความนั้นนำพยานหลักฐานเช่นนั้นมาในวันสืบพยาน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับ การแก้ไขคำฟ้องหรือคำให้การที่คู่ความเสนอต่อศาลไว้แล้ว โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับ การทำการชี้สองสถาน เมื่อได้มีการยื่นคำฟ้อง คำให้การ และคำให้การแก้ฟ้องแย้ง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๐. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘๒ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับ การยื่นพยานหลักฐานในวันชี้สองสถาน และการคัดค้านประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนด โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๒. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘๓ ตริ และมาตรา ๑๘๓ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

๑๓. พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบถึงกระบวนการพิจารณาใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๔ก หน้า ๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๘

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๘

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่า ด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาเสียใหม่ โดยกำหนดให้จำเลยมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้โจทก์วางเงินต่อศาลหรือหาประกันมาเพื่อการชำระค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกาได้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรมแก่จำเลยในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงในชั้นการพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาว่าโจทก์จะ

หลักเลียงไม่ชำระค่าฤชาธรรมเนียมและปรับปรุงวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาให้คลุมถึงการขอให้ระงับแก้ไขหรือเพิกถอน การดำเนินการทางทะเบียนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลยหรือที่เกี่ยวกับการกระทำที่ถูกฟ้องร้อง กับแก้ไขผลบังคับของคำสั่งศาลตามคำขอให้วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลย ให้มีผลใช้บังคับได้ทันที รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วยเพื่อให้มาตรการในการคุ้มครองโจทก์ในระหว่างการพิจารณาของศาลและการบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาลเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้จำเลยมีสิทธิจะขอให้ศาลสั่งให้โจทก์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการถูกบังคับโดยวิธีการชั่วคราวและการพิจารณาคำขอดังกล่าว เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิของจำเลยชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๘ มีทั้งหมด ๗ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับจำเลยอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้โจทก์วางเงินหรือค้ำใช้จ่าย ในกรณีที่โจทก์มิได้มีภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานในราชอาณาจักร โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๕๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ จำเลยอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้โจทก์วางเงินหรือค้ำใช้จ่าย ในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกา ในกรณีที่โจทก์ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาและโจทก์มิได้มีภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานในราชอาณาจักร บังคับ

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๕๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การที่จำเลยได้ก่อให้เกิดโอนหรือเปลี่ยนแปลงซึ่งสิทธิในทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลยภายหลังที่มีคำสั่งของศาลให้คุ้มครองก่อนพิพากษาแล้วตามมาตรา ๒๕๔ (๒) บังคับ

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๙ มาตรา ๒๖๐ มาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ มาตรา ๒๖๙ และมาตรา ๒๗๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การดำเนินการหลังมีการกำหนดวิธีชั่วคราวก่อนพิพากษา และการขอคุ้มครองประโยชน์ชั่วคราว โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยกำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมตัวผู้ถูกจับในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไว้ได้ไม่เกินสามวัน และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๕ โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวงให้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับ อันมีผลให้ศาลต้องเปิดทำการในวันหยุดงานหรือในเวลาใด ๆ นอกเวลาทำการปกติ สมควรกำหนดให้ผู้พิพากษาและเจ้าพนักงานศาลได้รับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ หรือในเวลาใด ๆ นอกเวลาทำงานได้ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีทั้งหมด ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ ให้ผู้พิพากษาและเจ้าพนักงานศาลซึ่งปฏิบัติงานในวันหยุดงาน หรือในเวลาใด ๆ นอกเวลาทำการปกติได้รับค่าตอบแทนเป็นพิเศษ บังคับ

๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๗)

พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีมโนสารที่ใช้อยู่ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้การพิจารณาคดีล่าช้า และคู่ความต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควรเมื่อคำนึงถึงทุนทรัพย์ในคดีที่พิพาทกัน สมควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีมโนสารให้เหมาะสมขึ้น โดยให้ศาลดำเนินการไต่ถามและเข้าช่วยเหลือคู่ความ ซึ่งไม่มีความรู้ทางกฎหมายได้ เพื่อให้คดีได้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วและประหยัดค่าใช้จ่ายของคู่ความ ทั้งสมควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบางมาตราที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของศาลและการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้เหมาะสมและสอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีทั้งหมด ๑๘ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการให้ศาลมีอำนาจที่จะไต่ถามหรือช่วยเหลือคู่ความได้ตกลงกัน หรือประนีประนอมความกันในข้อพิพาท โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการดำเนินการไต่ถามหรือประนีประนอมยอมความกันของศาลบังคับ

๓. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๓๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับเมื่อโจทก์ตั้งฟ้อง ถอนฟ้อง หรือไม่มาศาลในวันนัดพิจารณา ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๕๓ ทวิ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๕๐ ทวิ มาตรา ๑๕๐ ตริ และมาตรา ๑๕๐ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีมโนสาร บังคับ

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับวิธีฟ้องคดีมโนสาร โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๖. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ ในกรณีที่จำเลยฟ้องแย้งเข้ามาในคดีมโนสารและฟ้องแย้งนั้นมีใช้คดีมโนสาร บังคับ

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการพิจารณาคดีมโนสาร โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๘. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๕๓ ทวิ มาตรา ๑๕๓ ตริ มาตรา ๑๕๓ จัตวา และมาตรา ๑๕๓ เบญจ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ กระบวนการพิจารณาคดีมโนสาร บังคับ

๘. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๘๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การขอให้ศาลพิจารณาคดีโดยรวดเร็ว เมื่อเป็นคดี ซึ่งโจทก์ฟ้องขอให้ชำระเงินจำนวนแน่นอนตามตัวเงิน โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๐. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การพิพากษาหรือมีคำสั่งอย่างใดซึ่งจะต้องมีการบังคับคดี โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๒. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๗๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การกำหนดระยะเวลา และเงื่อนไขอื่น ๆ ตามคำบังคับให้ใช้เงินหรือให้ส่งทรัพย์สิน หรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างไรของศาล โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๓. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๗๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การให้ผู้ขอชี้แจงเงินต่อศาลหรือหาประกันมาให้ ถ้าศาลสงสัยว่าไม่สมควรยึดทรัพย์สินนั้น โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๔. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การออกหมายบังคับคดีในคดีโนสาร่า บังคับ

๑๕. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๘ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งบางเรื่องไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ทำให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นไปโดยล่าช้า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

แห่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีทั้งหมด ๑๘ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ หมายบังคับคดีและหมายของศาลที่ออกให้จับและกักขังบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจบังคับได้ ไม่ว่าในที่ใด ๆ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การบังคับคดีนอกเขตอำนาจศาล บังคับ

๓. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ เกี่ยวกับ คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้และคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุดบังคับ

๔. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ของมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ เกี่ยวกับ อำนาจของเจ้าพนักงานบังคับคดีในการออกคำสั่งอายัด บังคับ

๕. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๒๘๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับ การร้องขอทรัพย์ คำสั่งของศาลตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นที่สุด บังคับ

๖. ให้เพิ่มความเป็นวรรคเก้าของมาตรา ๒๙๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๗ เกี่ยวกับ คำสั่งอนุญาตของศาลตามวรรคแปดให้เป็นที่สุด บังคับ

๗. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๒๙๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ คำสั่งอนุญาตของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด บังคับ

๘. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๙๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ ศาลอาจมีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ภายในระยะเวลาและเงื่อนไขตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลเห็นว่าข้ออ้างของลูกหนี้ตามคำพิพากษามีเหตุฟังได้ตามวรรคหนึ่ง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๘. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับคำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด บังคับ

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการเพิกถอนคำบังคับ ห้ามบังคับ คดีหรือคำสั่งศาลในชั้นบังคับคดี ที่ฝ่าฝืนต่อทบัญญัติแห่งลักษณะนี้ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๑. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับคำสั่งอนุญาตของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด บังคับ

๑๒. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๓๐๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้ และคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด บังคับ

๑๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๐๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา บังคับ

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้อื่นมีต่อบุคคลภายนอก โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๑๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจอายัดและจำหน่าย ซึ่งเงินหรือสิ่งของที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษามี สิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอก บังคับ

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การอายัดสิทธิเรียกร้องตามมาตรา ๓๑๐ ทวิ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโดยขาดนัดที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความล้าสมัยและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งมีบทบัญญัติที่ขาดความชัดเจนในหลายประการ เป็นเหตุให้การดำเนินคดีในกรณีที่คู่ความขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณาเป็นไปโดยล่าช้า และมีข้อโต้แย้งที่คู่ความอาจใช้เป็นช่องทางในการประวิงคดีได้ สมควรแก้ไขเพิ่ม

เดิมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโดยขาดนัดให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้ศาลสามารถพิพากษาให้คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายชนะคดีไปได้ เมื่อคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งขาดนัดยื่นคำให้การ และเพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีที่คู่ความขาดนัดยื่นคำให้การ หรือขาดนัดพิจารณาเป็นไปด้วยความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย รวมทั้ง รวดเร็ว ประหยัด และชัดเจน แน่นนอนยิ่งขึ้น อันจะเป็นหลักประกันการใช้สิทธิเรียกร้องของโจทก์และการคุ้มครองสิทธิของจำเลย ตลอดจนทำให้คดีที่ค้างการพิจารณาในศาลลดน้อยลง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีทั้งหมด ๖ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในหมวด ๒ การพิจารณาโดยขาดนัดมาตรา ๑๙๗ ถึงมาตรา ๒๐๙ ในลักษณะ ๒ วิธีพิจารณาวิสามัญในศาลชั้นต้น ภาค ๒ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้นแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับการขาดนัดยื่นคำให้การ การขาดนัดพิจารณา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่อ้างถึงบทบัญญัติในหมวด ๒ การพิจารณาโดยขาดนัดแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวนั้นอ้างถึงบทบัญญัติในหมวด ๒ การพิจารณาโดยขาดนัดแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน

๓. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่คดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานธุรการอิสระของศาลยุติธรรม แต่มิได้กำหนดให้กรมบังคับคดีเป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม กรมบังคับคดีจึงยังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีทั้งหมด ๔ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ ความหมายของเจ้าพนักงานบังคับคดี โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ ให้ศาลระบุเงื่อนไขแห่งการบังคับคดี ในกรณีที่ออกหมายบังคับคดีให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาส่งมอบทรัพย์สินกระทำการ หรือควั่นการกระทำ หรือให้ขับไล่ลูกหนี้ตามคำพิพากษา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๓๓ หน้า ๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๘ มกราคม ๒๕๔๓

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันบางส่วนยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ดังนั้นเพื่อให้การบังคับคดีเป็นไปด้วยความเป็นธรรม โดยคุ้มครองสิทธิของบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีและให้การขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและเป็นธรรมแก่ผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ว่าด้วยการขายทอดตลาด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เหมาะสมและมีความชัดเจนยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีทั้งหมด ๔ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เกี่ยวกับ การบังคับคดีไว้ชั่วระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือภายในเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ เกี่ยวกับ การขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

ธนุ พุ่มพวง / จัดทำ

ภัทริดา สุกฤษณ์ / ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยนครพนม

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนครพนม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนครพนม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนครพนม

“สภามหาวิทยาลัยและข้าราชการ” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยและข้าราชการมหาวิทยาลัยนครพนม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 วิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม วิทยาลัยการอาชีพธาตุพนมและ
 วิทยาลัยการอาชีพนาหว้า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาล
 บรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม
 ตามพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ
 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจ
 ออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติ
 กับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนา
 องค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคม
 ให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา
 สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษา
 แก่ประชาชน รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน
 และสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย
 ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล
 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้

(๒) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

(๓) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน

(๔) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๕) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการชี้แนะทางเลือกที่ดีแก่ชุมชนและสังคม

(๖) ทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

(๗) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๘) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ

(๙) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน

(๑๐) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยจะปฏิเสธการรับผู้ใดเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือยุติ หรือชะลอการศึกษาของนักศึกษาผู้ใด ด้วยเหตุเพียงว่าผู้นั้นขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง เพื่อจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ แก่มหาวิทยาลัยมิได้

การส่งเสริมให้มีทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และหลักเกณฑ์การพิจารณาว่านักศึกษาผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) สถาบัน

(๔) สำนัก

(๕) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิก คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย มาตรา ๑๒ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย
- (๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินงานกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุง รักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๓ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเจตนาของผู้อุทิศที่กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเจตนาดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒
การดำเนินการ

มาตรา ๑๕ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครพนม จำนวนสองคน

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

มาตรา ๑๗ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย
อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับ และประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๕ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๕) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาติดมศกดิ์

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๕

(๑๐) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๑๑) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๔) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ มาตรา ๑๘ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนออนุโฆบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือ และช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนและองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ระดมทุนและทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการซึ่งมาจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๒ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภามหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม และการยกเลิกสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย
ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการพัฒนาวิชาการ
และวิชาชีพชั้นสูง

(๕) เสนอแนะนโยบายการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่
ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๓ ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยประธานสภาคณาจารย์
และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการ
ของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง
ของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการตามวรรคหนึ่ง
ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๔ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี
หรือสภามหาวิทยาลัย

(๒) หาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ และการพัฒนา
ศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๕ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงาน
ของมหาวิทยาลัยและจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี
ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามที่อธิการบดี
มอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๖ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัย

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๗

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๗ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี เมื่อครบสองปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาผลการประเมินผลตามวรรคสอง และถ้าสภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๘ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา หรือองค์วิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหาร ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น ไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่ สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็น ผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมี แต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ เป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๓๑ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ และของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผล การดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๕) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการส่งเสริม กิจการนักศึกษา และคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัย มอบหมาย

มาตรา ๓๒ ในขณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและจะให้มี รองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓

รองคณบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกิน หนึ่งในสี่ของจำนวนรองคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง ติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ และให้นำความในมาตรา ๒๖ วรคส มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งคณบดี ก่อนครบวาระโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้นำมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับแก่การรักษาราชการแทนคณบดีโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา
ที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา
ที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา
ที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา
ที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง คณะบดีและรองคณะบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณะบดีเป็นประธานกรรมการ
และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง
ของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
(๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
(๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือ
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำในคณะ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
(๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
(๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
(๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณะบดี
(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
ประจำคณะ

มาตรา ๓๖ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ คนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว และการรักษาราชการแทน ให้นำความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง วรรคสาม วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี คณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนได้

มาตรา ๓๕ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๐ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยและภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการตั้งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามในเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด
การมอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๔๑ หรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๓๐
มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด
เป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่
เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๓ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำ
ของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไป
โดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้น
มีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๘ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า	คุณภักดิ์	ใช้อักษรย่อ	ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	บ.

มาตรา ๔๘ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย
การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร
ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี
ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร สำหรับสาขาวิชาใดก็ได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง
ภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลัง
ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่า
ทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำหรือผู้ดำรง
ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะที่ยังดำรง
ตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญากิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็นเครื่องหมาย
แสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา
และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่ง
กรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และ
ครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้ เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีรูปแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดใช้ครุฑวิthyฐานะ เข็มวิthyฐานะ ครุฑประจำตำแหน่ง รูปแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิthyฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัดดูหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ วรรคสอง

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหน้เดียว ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏและ วิชาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัย เทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม วิทยาลัยการอาชีพธาตุพนมและวิทยาลัย การอาชีพนาหว้า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนอาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า และอาคารศาลาประชาคม อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคง ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๙ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาการในตำแหน่งอธิการบดี ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏและวิชาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย มหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม วิทยาลัยการอาชีพธาตุพนม และวิทยาลัยการอาชีพนาหว้า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นหรือ ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในของคณะ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ และวิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนมและรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครพนม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพธาตุพนม ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนาหว้า และผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจากบุคคลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้รองเลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งเลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษามอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของสถานศึกษา ตามมาตรา ๕๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๓ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ และวิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และให้วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม วิทยาลัยการอาชีพธาตุพนม และวิทยาลัยการอาชีพนาหว้า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกหน่วยงานนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าควรรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๔ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎบวร ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ เฉพาะที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม และกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาเขตนครพนม ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม วิทยาลัยการอาชีพธาตุพนมและวิทยาลัยการอาชีพนาวัว และของกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งและบางส่วนของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนครพนม มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา เพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องจริยธรรมและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ปึงเจกบุคคล และกลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๓. ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาดังกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๘ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘

วุฒิสภาได้พิจารณาดังกรรมการร่วมกันในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

๔. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๗๔ ก หน้า ๑-๒๔ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๓๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๕๖,๒๒๐,๐๐๘,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายตามโครงการ	
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้	
กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง	๑๓,๐๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน	
และชุมชน	๑๕,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ	
ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน	
และต้อนรับประมุขต่างประเทศ	๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) ค่าใช้จ่ายการจัดงานฉลองสิริราชสมบัติ	
ครบ ๖๐ ปี	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษาความมั่นคง	
ของประเทศ	๔๕๖,๒๕๘,๐๐๐ บาท
(๘) เงินราชการลับในการรักษาความมั่นคง	
ของประเทศ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้	๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผน	
ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด	๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อปรับกลยุทธและรองรับ	
การเปลี่ยนแปลง	๒๗,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง	๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๓,๐๓๑,๒๗๓,๓๐๐ บาท

(๑๔) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ	๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๕) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ	๓,๕๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) เงินเลื่อนขั้น เลื่อนอันดับเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๗) เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชยของ ข้าราชการ	๒๓,๖๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๘) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ	๖๒๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๙) ค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทน บุคลากรภาครัฐ	๒๒,๓๑๐,๔๗๖,๘๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๑๕,๑๘๘,๕๐๖,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๗๔,๔๕๑,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณป้องกันและปราบปรามทุจริต		๑๓๓,๕๘๖,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็ง ให้กระบวนการประชาสังคม		๒๐๒,๐๘๒,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเกื้อหนุน สถาบันพระมหากษัตริย์		๓๘,๗๘๒,๔๐๐ บาท	
๒. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑,๒๑๔,๒๑๑,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม		๑,๒๐๔,๒๑๑,๗๐๐ บาท	

(๒) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน		
สถาบันพระมหากษัตริย์		๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๑๑๗,๑๒๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างธรรมาภิบาล		
ในภาคเอกชนและสังคม		๑๑๗,๑๒๕,๕๐๐ บาท
๔. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	รวม	๓,๗๔๖,๕๕๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับชุมชน		๑๑๐,๒๘๖,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๑,๐๐๔,๖๔๓,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๕๑๓,๕๔๔,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ		
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง		
ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม		๕๑,๕๖๐,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน		
สถาบันพระมหากษัตริย์		๒,๐๖๕,๗๖๑,๔๐๐ บาท
๕. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	รวม	๗๒๓,๕๕๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกฎหมาย		๘๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๖๓๘,๒๔๘,๕๐๐ บาท
๖. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๔๖๐,๔๕๗,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์		
กับนานาชาติ		๖๒,๗๔๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน		
สถาบันพระมหากษัตริย์		๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ		๓๕๗,๖๕๒,๕๐๐ บาท	
๗. สำนักงานประมาณ	รวม	๖๑๒,๑๘๒,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๖๑๒,๑๘๒,๑๐๐ บาท	
๘. สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	รวม	๑๓๓,๕๕๖,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์ กับนานาประเทศ		๘๔๕,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน สถาบันพระมหากษัตริย์		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ		๑๓๒,๑๕๑,๗๐๐ บาท	
๙. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	๒๓๘,๔๑๕,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกฎหมาย		๒๓๘,๔๑๕,๖๐๐ บาท	
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	รวม	๑,๕๔๖,๐๓๒,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๑,๕๔๖,๐๓๒,๘๐๐ บาท	
๑๑. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	รวม	๔๑๐,๖๐๐,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์		๑๔๔,๕๖๒,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาขีดความสามารถ ในการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ		๒๖๕,๖๓๘,๓๐๐ บาท	
๑๒. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	รวม	๒๓๗,๔๕๐,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๒๓๗,๔๕๐,๔๐๐ บาท	
๑๓. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	รวม	๑,๑๘๘,๑๘๕,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑,๑๘๘,๑๘๕,๖๐๐ บาท	

๑๔. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน

คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	รวม	๓๘๒,๔๖๔,๒๐๐ บาท คือ
-------------------------------	-----	---------------------

(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม	๓๘๒,๔๖๔,๒๐๐ บาท
--	-----------------

๑๕. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม

และนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๒๘,๗๑๓,๑๐๐ บาท คือ
-----------------------------	-----	---------------------

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง

การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า	๓๒๘,๗๑๓,๑๐๐ บาท
-----------------------------------	-----------------

๑๖. องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อ

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)	รวม	๔๗๑,๑๓๓,๖๐๐ บาท คือ
--	-----	---------------------

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง

การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า	๔๗๑,๑๓๓,๖๐๐ บาท
-----------------------------------	-----------------

๑๗. สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

(องค์การมหาชน)	รวม	๓๕๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท คือ
----------------	-----	---------------------

(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล	๓๕๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท
--	-----------------

๑๘. สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

(องค์การมหาชน)	รวม	๒,๒๕๑,๑๕๒,๘๐๐ บาท คือ
----------------	-----	-----------------------

(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ

เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้

คู่คุณธรรมและจริยธรรม

๕๕๖,๕๗๕,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี

วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา

๑,๒๕๔,๒๑๓,๒๐๐ บาท

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘๕,๕๓๖,๑๑๘,๐๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	รวม	๓,๕๕๐,๐๒๒,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม		๑,๒๓๐,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์ กับนานาชาติ		๓๒,๕๓๒,๖๐๐ บาท	
(๓) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน สถาบันพระมหากษัตริย์		๗๑๔,๘๐๐ บาท	
(๔) แผนงบประมาณป้องกันประเทศ		๓,๕๑๕,๑๐๔,๗๐๐ บาท	
๒. กรมราชองครักษ์	รวม	๓๑๔,๕๒๒,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน สถาบันพระมหากษัตริย์		๓๑๔,๕๒๒,๓๐๐ บาท	
๓. กองบัญชาการทหารสูงสุด	รวม	๗,๒๖๑,๖๘๒,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม		๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์ กับนานาชาติ		๓๘,๔๔๐,๗๐๐ บาท	
(๓) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน สถาบันพระมหากษัตริย์		๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงบประมาณป้องกันประเทศ		๖,๕๕๘,๒๔๒,๒๐๐ บาท	
๔. กองทัพบก	รวม	๔๑,๕๘๑,๕๘๗,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม		๘๘,๓๘๘,๐๐๐ บาท	

(๒) แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์กับนานาชาติประเทศ		๑๕๒,๑๘๗,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน		
สถาบันพระมหากษัตริย์		๘๓,๕๕๔,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณป้องกันประเทศ		๔๐,๘๕๕,๔๑๘,๒๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ		๗๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. กองทัพเรือ	รวม	๑๖,๔๘๕,๘๘๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
ของชีวิตและสังคม		๓๒,๒๒๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๑๕,๐๖๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์		
กับนานาชาติประเทศ		๑๓๔,๔๓๖,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน		
สถาบันพระมหากษัตริย์		๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณป้องกันประเทศ		๑๖,๒๓๕,๑๖๔,๘๐๐ บาท
(๖) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ		๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๖. กองทัพอากาศ	รวม	๑๕,๕๓๘,๐๑๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
ของชีวิตและสังคม		๑๖,๗๖๒,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์		
กับนานาชาติประเทศ		๑๐๔,๑๔๖,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน		
สถาบันพระมหากษัตริย์		๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงบประมาณป้องกันประเทศ

๑๕,๘๐๒,๑๐๕,๖๐๐ บาท

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน

๑๔๔,๓๗๑,๕๑๗,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	รวม	๓๕๔,๑๒๐,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๓๕๔,๑๒๐,๘๐๐ บาท	
๒. กรมธนารักษ์	รวม	๖๕๑,๗๗๐,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณจัดความยากจน			
ระดับบุคคล		๓๑,๓๕๖,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๖๖๐,๔๑๓,๖๐๐ บาท	
๓. กรมบัญชีกลาง	รวม	๑,๑๐๓,๕๒๘,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๘๕๗,๘๔๕,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๒๔๖,๐๗๕,๔๐๐ บาท	
๔. กรมศุลกากร	รวม	๒,๑๒๗,๖๐๗,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๒,๑๒๗,๖๐๗,๘๐๐ บาท	
๕. กรมสรรพสามิต	รวม	๑,๖๑๗,๑๘๖,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๑,๖๑๗,๑๘๖,๓๐๐ บาท	
๖. กรมสรรพากร	รวม	๖,๑๒๑,๗๕๓,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๖,๑๒๑,๗๕๓,๐๐๐ บาท	
๗. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๕๘,๓๓๐,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๒๕๘,๓๓๐,๕๐๐ บาท	
๘. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	รวม	๑๓๐,๕๓๗,๓๘๐,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง		๘๘,๗๗๒,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ		๑๓๐,๘๔๘,๖๐๘,๐๐๐ บาท	

๕. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง รวม ๒๗๔,๓๑๘,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณบริหารการเงิน การคลัง ๒๗๔,๓๑๘,๘๐๐ บาท

๑๐. สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจ

กับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) รวม ๘๔๕,๑๒๐,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณดำเนินนโยบายต่างประเทศเชิงรุก ๘๔๕,๑๒๐,๖๐๐ บาท

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๓๓๔,๖๒๕,๕๐๐ บาท

จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ รวม ๖,๓๓๔,๖๒๕,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณดำเนินนโยบายต่างประเทศเชิงรุก ๔๗๕,๖๕๗,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์กับนานาประเทศ ๒๔๖,๐๐๐,๔๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณส่งเสริมความร่วมมือ

ภายใต้กรอบพหุภาคี และการสร้าง

บทบาทไทยในเวทีโลก ๘๔๘,๒๐๓,๕๐๐ บาท

(๔) แผนงบประมาณเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ๓,๕๕๕,๕๕๕,๖๐๐ บาท

(๕) แผนงบประมาณการทูตเพื่อประชาชน ๑๔๐,๑๕๓,๘๐๐ บาท

(๖) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ ๖๒๐,๕๓๘,๑๐๐ บาท

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ตั้งเป็นจำนวน

๒,๕๗๘,๖๓๓,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา รวม ๓๒๓,๖๑๕,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ

ของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน ๑๐๑,๔๕๘,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง

การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๒๒๒,๑๖๑,๑๐๐ บาท
๒. สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ	รวม	๖๑๕,๘๖๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
ของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน		๖๑๕,๘๖๔,๕๐๐ บาท
๑. สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว	รวม	๕๗๗,๕๔๒,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๕๗๗,๕๔๒,๔๐๐ บาท
๔. สถาบันการพลศึกษา	รวม	๑,๔๖๑,๖๐๖,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑,๔๖๑,๖๐๖,๑๐๐ บาท
มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และ		
หน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๕๖๘,๒๕๗,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม		
และความมั่นคงของมนุษย์		รวม ๑,๐๐๒,๕๐๔,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
ของชีวิตและสังคม		๘๗๗,๕๐๒,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ		
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง		
ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม		๑๒๔,๖๐๒,๔๐๐ บาท
๒. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	รวม	๔,๑๑๕,๕๒๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล		๒๑,๒๕๔,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		

เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้

คู่คุณธรรมและจริยธรรม

๑๑๘,๗๓๗,๒๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง

ของชีวิตและสังคม

๓,๕๒๓,๔๘๕,๕๐๐ บาท

(๔) แผนงบประมาณเตรียมความพร้อม

แก่สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า

๓๐๐,๖๘๑,๒๐๐ บาท

(๕) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ

ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง

ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม

๑๕๕,๗๕๘,๕๐๐ บาท

๓. สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว รวม

๑๕๗,๓๔๕,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง

ของชีวิตและสังคม

๓๘,๖๐๑,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณเตรียมความพร้อม

แก่สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า

๗๖,๔๕๔,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ

ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง

ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม

๔๒,๒๔๕,๕๐๐ บาท

๔. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์

เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และ

ผู้สูงอายุ

รวม

๓๘๘,๔๘๗,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่ง

การเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้

คู่คุณธรรมและจริยธรรม

๖๘,๒๑๑,๖๐๐ บาท

- (๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง
ของชีวิตและสังคม ๑๕๕,๒๓๘,๓๐๐ บาท
- (๓) แผนงบประมาณเตรียมความพร้อม
แก่สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า ๕๗,๘๗๔,๒๐๐ บาท
- (๔) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง
ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม ๒๗,๑๖๓,๒๐๐ บาท

๕. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

- (องค์การมหาชน) รวม ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
- (๑) แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับชุมชน ๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง
ของชีวิตและสังคม ๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๕,๑๕๐,๔๖๕,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวม ๒,๔๐๘,๑๗๕,๑๐๐ บาท คือ
- (๑) แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับประเทศ ๑,๐๗๑,๔๑๔,๕๐๐ บาท
- (๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร ๑,๓๓๖,๗๖๐,๒๐๐ บาท
๒. กรมชลประทาน รวม ๒๘,๒๐๕,๔๑๓,๖๐๐ บาท คือ
- (๑) แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับประเทศ ๑๕,๘๗๓,๐๘๒,๓๐๐ บาท
- (๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร ๑๒,๓๓๒,๓๓๑,๓๐๐ บาท
๓. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ รวม ๘๐๗,๑๔๐,๓๐๐ บาท คือ
- (๑) แผนงบประมาณจัดความยากจน
ระดับประเทศ ๑๔๕,๔๗๗,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๖๖๑,๖๖๒,๔๐๐ บาท	
๔. กรมประมง	รวม	๒,๖๕๕,๑๕๔,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจน			
ระดับประเทศ		๒๐๔,๓๔๗,๑๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๒,๔๕๔,๘๐๗,๔๐๐ บาท	
๕. กรมปศุสัตว์	รวม	๔,๐๑๒,๕๖๘,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับประเทศ		๗๒๒,๑๕๐,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๓,๒๙๐,๔๑๘,๑๐๐ บาท	
๖. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๔,๔๑๒,๔๕๕,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจน			
ระดับประเทศ		๒,๖๒๖,๗๘๓,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๑,๗๘๕,๖๗๒,๕๐๐ บาท	
๗. กรมวิชาการเกษตร	รวม	๓,๖๗๑,๗๘๕,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับประเทศ		๒๐๕,๕๘๑,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๓,๔๖๖,๒๐๔,๖๐๐ บาท	
๘. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๔,๑๔๔,๗๑๕,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับประเทศ		๒,๖๕๖,๐๔๕,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๑,๔๘๘,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
๙. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๒,๓๕๑,๔๑๑,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับประเทศ		๖๗,๕๖๕,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๒,๒๘๓,๘๔๖,๗๐๐ บาท	
๑๐. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	รวม	๑,๖๘๐,๕๕๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจน			

ระดับประเทศ		๑,๖๘๐,๕๕๕,๘๐๐ บาท
๑๑. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร		
และอาหารแห่งชาติ	รวม	๒๖๘,๒๘๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๒๖๘,๒๘๐,๓๐๐ บาท
๑๒. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	รวม	๔๘๘,๓๕๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๔๘๘,๓๕๓,๖๐๐ บาท
มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๖,๐๕๔,๕๒๕,๒๐๐ บาท		
จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	รวม	๒๓๑,๖๑๔,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		๒๓๑,๖๑๔,๓๐๐ บาท
๒. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	รวม	๓,๒๔๓,๘๕๖,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์		๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		๒,๙๙๓,๘๕๖,๔๐๐ บาท
๓. กรมการขนส่งทางบก	รวม	๑,๘๐๓,๑๔๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์		๕๑๓,๐๓๓,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		๕๖๓,๘๒๘,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๗๒๖,๒๘๓,๘๐๐ บาท
๔. กรมการขนส่งทางอากาศ	รวม	๑,๓๕๕,๓๖๑,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		๑,๓๕๕,๓๖๑,๒๐๐ บาท
๕. กรมทางหลวง	รวม	๓๗,๕๖๑,๕๑๖,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์		๖,๕๐๓,๕๖๓,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		๓๑,๐๕๗,๙๕๓,๓๐๐ บาท
๖. กรมทางหลวงชนบท	รวม	๒๑,๔๔๒,๐๔๐,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์	๕๗๕,๕๓๗,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๒๐,๔๖๖,๑๐๒,๘๐๐ บาท
๗. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร รวม	๓๗๓,๓๘๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๓๗๓,๓๘๗,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๑๖,๒๓๗,๕๔๗,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๗๘๗,๑๓๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสมดุลของ การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณคุ้มครองและใช้ประโยชน์ ความหลากหลายทางชีวภาพ		๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วม		๖๒๗,๑๓๑,๖๐๐ บาท
๒. กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๔๘๕,๗๘๒,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วม		๕๗,๕๐๒,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฟุ้งละออง ก๊าซ กลิ่น และเสียง		๔๒๗,๘๘๐,๐๐๐ บาท
๓. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	รวม	๘๘๕,๗๑๕,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณสร้างสมดุลของ การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ		๖๐๕,๖๒๔,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณคุ้มครองและใช้ประโยชน์ ความหลากหลายทางชีวภาพ		๔๘,๕๖๕,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วม		๒๒๓,๑๒๕,๒๐๐ บาท
๔. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๔๕๐,๘๓๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วม		๔๕๐,๘๓๓,๐๐๐ บาท
๕. กรมทรัพยากรน้ำ	รวม	๑,๓๕๓,๑๔๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการน้ำ อย่างเป็นระบบ		๑,๓๕๓,๑๔๕,๐๐๐ บาท
๖. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม	๕๘๐,๓๕๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการน้ำ อย่างเป็นระบบ		๕๘๐,๓๕๕,๐๐๐ บาท
๗. กรมป่าไม้	รวม	๑,๓๓๓,๑๖๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสมดุลของ การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ		๓๓๐,๑๓๓,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการ		

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
ภายใต้การมีส่วนร่วม		๑,๔๔๖,๕๕๓,๑๐๐ บาท
๘.	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวม	๔๗๘,๔๓๖,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการ		
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
ภายใต้การมีส่วนร่วม		๔๗๘,๔๓๖,๕๐๐ บาท
๙.	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวม	๘,๓๗๗,๓๐๒,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสมดุลของ		
การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์		
ทรัพยากรธรรมชาติ		๘,๑๕๕,๗๒๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณคุ้มครองและใช้ประโยชน์		
ความหลากหลายทางชีวภาพ		๖๑,๕๕๗,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณบริหารจัดการ		
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
ภายใต้การมีส่วนร่วม		๑๕๕,๕๘๔,๗๐๐ บาท
๑๐.	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวม	๒๒๒,๐๓๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสมดุลของ		
การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์		
ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๑,๘๔๑,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณคุ้มครองและใช้ประโยชน์		
ความหลากหลายทางชีวภาพ		๒๐,๑๒๔,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณบริหารจัดการ		

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภายใต้การมีส่วนร่วม

๑๕๐,๐๖๕,๗๐๐ บาท

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและ
หน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๐๑๑,๗๕๕,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ

และการสื่อสาร	รวม	๒,๘๕๕,๑๘๑,๓๐๐ บาท คือ
---------------	-----	-----------------------

(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์	๒๖๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท
------------------------------------	-----------------

(๒) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๕๗๕,๒๓๑,๓๐๐ บาท
--------------------------------------	-----------------

(๓) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ	๒,๐๒๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท
--------------------------------	-------------------

๒. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๘๓๔,๒๔๕,๗๐๐ บาท คือ
---------------------	-----	---------------------

(๑) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ	๘๓๔,๒๔๕,๗๐๐ บาท
--------------------------------------	-----------------

๓. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๗๓๕,๗๖๖,๕๐๐ บาท คือ
--------------------------	-----	---------------------

(๑) แผนงบประมาณพัฒนาขีดความสามารถ	
-----------------------------------	--

ในการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ	๗๓๕,๗๖๖,๕๐๐ บาท
---------------------------	-----------------

๔. สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๕๗๘,๖๐๑,๕๐๐ บาท คือ
-------------------------	-----	---------------------

(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๕๗๘,๖๐๑,๕๐๐ บาท
--------------------------------------	-----------------

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๑,๗๐๕,๘๒๘,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน	รวม	๑๔๕,๑๒๑,๗๐๐ บาท คือ
-------------------------------	-----	---------------------

(๑) แผนงบประมาณจัดความยากจน	
-----------------------------	--

ระดับชุมชน	๔๗,๓๗๕,๕๐๐ บาท
------------	----------------

(๒) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๒๕๔,๐๐๐ บาท
--------------------------------------	-------------

(๓) แผนงบประมาณเศรษฐกิจระหว่างประเทศ		๑๑,๘๒๖,๗๐๐ บาท	
(๔) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๘๔,๘๖๑,๑๐๐ บาท	
(๕) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเกื้อหนุน			
สถาบันพระมหากษัตริย์		๗๖๔,๐๐๐ บาท	
๒. กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	รวม	๑๓๘,๕๓๒,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		๑๓๘,๕๓๒,๘๐๐ บาท	
๓. กรมธุรกิจพลังงาน	รวม	๒๗๑,๑๑๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๒๗๑,๑๑๒,๐๐๐ บาท	
๔. กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและ			
อนุรักษ์พลังงาน	รวม	๑,๐๕๗,๔๕๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
ภาคอุตสาหกรรม		๒๖๗,๘๐๖,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		๘๒๕,๖๔๘,๕๐๐ บาท	
๕. สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	รวม	๓๘,๐๒๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
ภาคอุตสาหกรรม		๓๘,๐๒๔,๐๐๐ บาท	
๖. สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน			
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๕,๑๔๒,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		๑๕,๑๔๒,๗๐๐ บาท	
มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน			
๔,๘๒๕,๗๕๘,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	รวม	๘๒๘,๗๕๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			

	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๔๒๖,๐๖๓,๕๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณเศรษฐกิจระหว่างประเทศ		๔๐๒,๗๒๕,๕๐๐ บาท	
๒.	กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๒๔๓,๒๖๗,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเศรษฐกิจระหว่างประเทศ		๒๔๓,๒๖๗,๐๐๐ บาท	
๓.	กรมการค้าภายใน	รวม	๔๕๘,๓๖๒,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๒๗๘,๔๕๑,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างธรรมาภิบาล			
	ในภาคเอกชนและสังคม		๒๑๕,๘๗๑,๐๐๐ บาท	
๔.	กรมการประกันภัย	รวม	๒๑๘,๕๗๐,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๘๓,๗๗๔,๔๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างธรรมาภิบาล			
	ในภาคเอกชนและสังคม		๑๓๕,๑๕๕,๘๐๐ บาท	
๕.	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	รวม	๓๔๓,๓๖๒,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเศรษฐกิจระหว่างประเทศ		๓๔๓,๓๖๒,๕๐๐ บาท	
๖.	กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๑๓๐,๖๗๘,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๑๓๐,๖๗๘,๕๐๐ บาท	
๗.	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๓๓๗,๕๕๕,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๒๘๖,๑๖๕,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างธรรมาภิบาล			

ในภาคเอกชนและสังคม		๕๑,๔๓๔,๑๐๐ บาท
๘. กรมส่งเสริมการส่งออก	รวม	๑,๕๑๒,๘๖๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๑,๕๑๒,๘๖๓,๐๐๐ บาท
๙. ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ		
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๕๐,๓๖๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเศรษฐกิจระหว่างประเทศ		๒๕๐,๓๖๐,๐๐๐ บาท
๑๐. สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและ		
เครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) รวม		๖๕,๕๔๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเศรษฐกิจระหว่างประเทศ		๖๕,๕๔๕,๕๐๐ บาท
มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น		
จำนวน ๑๖๐,๖๔๓,๔๗๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	รวม	๓,๓๕๖,๖๑๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจน		
ระดับประเทศ		๒๐๘,๐๑๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๒,๕๑๐,๒๐๐,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ		
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง		
ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม		๑๕,๔๒๒,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น		๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณป้องกันประเทศ		๒๖๐,๓๗๒,๘๐๐ บาท
๒. กรมการปกครอง	รวม	๑๘,๒๖๖,๒๖๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับประเทศ		๑๑๒,๘๒๑,๒๐๐ บาท

(๒)	แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับบุคคล	๑,๐๒๘,๕๓๔,๖๐๐ บาท	
(๓)	แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม	๕,๘๒๖,๒๖๖,๓๐๐ บาท	
(๔)	แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ	๓,๘๖๓,๒๔๖,๕๐๐ บาท	
(๕)	แผนงบประมาณพัฒนาระบบ ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม	๑๔๒,๕๐๖,๕๐๐ บาท	
(๖)	แผนงบประมาณป้องกันประเทศ	๒,๓๑๐,๖๔๔,๒๐๐ บาท	
(๗)	แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ	๕๘๑,๘๔๖,๕๐๐ บาท	
๓.	กรมการพัฒนาชุมชน รวม	๒,๕๒๒,๔๑๓,๑๐๐ บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับประเทศ	๔๓๑,๓๔๕,๖๐๐ บาท	
(๒)	แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับชุมชน	๑,๘๐๑,๐๔๑,๒๐๐ บาท	
(๓)	แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ	๕๖,๖๘๑,๓๐๐ บาท	
(๔)	แผนงบประมาณพัฒนาระบบ ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม	๑๘๕,๑๒๘,๒๐๐ บาท	
(๕)	แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ	๔๔,๒๒๐,๘๐๐ บาท	
๔.	กรมที่ดิน รวม	๔,๒๔๖,๔๕๓,๐๐๐ บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับประเทศ	๓๐๑,๘๓๓,๔๐๐ บาท	
(๒)	แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับบุคคล	๑,๑๕๓,๐๐๑,๖๐๐ บาท	
(๓)	แผนงบประมาณสร้างสมดุลของ การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	๕๔,๓๔๐,๓๐๐ บาท	

	(๔) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๒,๖๕๗,๒๘๑,๓๐๐ บาท	
๕.	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	รวม	๒,๔๓๗,๘๕๐,๗๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม		๘๓๐,๒๘๐,๓๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณป้องกันประเทศ		๑,๖๐๗,๕๗๐,๔๐๐ บาท	
๖.	กรมโยธาธิการและผังเมือง	รวม	๒,๖๖๕,๐๕๒,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม		๓๕๖,๑๓๑,๘๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณสร้างสมดุลของ การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ		๘๖๒,๓๘๑,๗๐๐ บาท	
	(๓) แผนงบประมาณบริหารจัดการน้ำ อย่างเป็นระบบ		๘๘๑,๓๔๐,๖๐๐ บาท	
	(๔) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๑๖๕,๑๙๙,๗๐๐ บาท	
๗.	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	รวม	๑๑๑,๓๐๕,๖๑๕,๓๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับชุมชน		๒๑,๖๐๒,๒๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณพัฒนาระบบราชการ		๕๗๕,๐๘๐,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงบประมาณกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น		๕๑,๐๕๖,๖๐๐ บาท	
	(๔) แผนงบประมาณอุดหนุนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๑๐,๒๑๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
๘.	กรุงเทพมหานคร	รวม	๑๔,๑๕๕,๒๘๐,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณอุดหนุนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๔,๑๕๕,๒๘๐,๐๐๐ บาท	

๕. เมืองพัทยา รวม ๑,๖๐๓,๘๔๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณอุดหนุนองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑,๖๐๓,๘๔๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๒,๔๔๕,๗๓๗,๕๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม รวม ๗๔๔,๒๔๐,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม

๗๔๔,๒๔๐,๒๐๐ บาท

๒. กรมคุมประพฤติ รวม ๘๘๓,๕๓๕,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง

ของชีวิตและสังคม

๓๓๕,๐๒๐,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม

๕๔๔,๕๑๕,๕๐๐ บาท

๓. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ รวม ๒๕๒,๒๕๓,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม

๒๓๕,๑๑๑,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณส่งเสริมและพัฒนา

ด้านสิทธิมนุษยชน

๑๗,๑๔๒,๗๐๐ บาท

๔. กรมบังคับคดี รวม ๕๐๒,๖๕๖,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม

๕๐๒,๖๕๖,๕๐๐ บาท

๕. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รวม ๑,๐๑๕,๑๖๓,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง

ของชีวิตและสังคม

๓๐,๗๘๕,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม

๙๘๔,๓๗๗,๖๐๐ บาท

๖. กรมราชทัณฑ์ รวม ๖,๐๖๕,๑๗๑,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง

ของชีวิตและสังคม		๓,๔๖๒,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม		๖,๐๖๑,๓๐๕,๐๐๐ บาท
๗. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รวม	๓๑๘,๐๔๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม		๓๑๘,๐๔๐,๘๐๐ บาท
๘. สำนักงานกิจการยุติธรรม	รวม	๘๓,๑๕๔,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม		๘๓,๑๕๔,๓๐๐ บาท
๙. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	รวม	๓๑๑,๒๑๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม		๒๘๒,๔๘๕,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณส่งเสริมและพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชน		๒๘,๗๒๕,๕๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน		
และปราบปรามยาเสพติด	รวม	๑,๘๖๕,๓๗๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		

ของชีวิตและสังคม

๑,๘๖๕,๓๗๕,๘๐๐ บาท

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๘,๘๑๕,๒๔๕,๕๐๐ บาท

จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	รวม	๓๔๖,๘๒๓,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับประเทศ		๑๐,๕๐๒,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล		๒๓๔,๖๑๔,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
ของชีวิตและสังคม		๑๖๕,๓๕๘,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณเตรียมความพร้อม		
แก้สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า		๑๑,๒๖๔,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณพัฒนาขีดความสามารถ		

	ในการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ	๔๕,๑๐๔,๖๐๐ บาท
(๖)	แผนงบประมาณส่งเสริมความสัมพันธ์ กับนานาชาติ	๔๖,๗๘๗,๔๐๐ บาท
(๗)	แผนงบประมาณการทูตเพื่อประชาชน	๒๒๘,๗๕๖,๕๐๐ บาท
๒.	กรมการจัดหางาน รวม	๘๕๓,๗๕๖,๘๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล	๕๔๘,๐๖๔,๒๐๐ บาท
(๒)	แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม	๒๔๕,๕๒๘,๓๐๐ บาท
(๓)	แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ	๑๐๐,๒๐๔,๓๐๐ บาท
๓.	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน รวม	๑,๓๗๐,๘๒๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล	๒๔๐,๕๔๑,๔๐๐ บาท
(๒)	แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม	๘๔๐,๘๐๕,๕๐๐ บาท
(๓)	แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม	๒๕๑,๕๘๑,๗๐๐ บาท
(๔)	แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า	๒๘,๗๕๕,๖๐๐ บาท
(๕)	แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์	๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๔.	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน รวม	๘๕๖,๐๖๕,๒๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงบประมาณขจัดความยากจน ระดับประเทศ	๑๑๖,๔๒๖,๓๐๐ บาท
(๒)	แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล	๘๘,๗๘๒,๔๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง

ของชีวิตและสังคม

๖๕๐,๘๖๐,๕๐๐ บาท

๕. สำนักงานประกันสังคม รวม ๑๔,๕๕๑,๗๒๓,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ

ของประชาชนอย่างครบวงจรและ

มีคุณภาพมาตรฐาน

๑๑๐,๔๘๓,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณเตรียมความพร้อม

แก่สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากร

ที่มีคุณค่า

๑๔,๘๔๑,๒๔๐,๒๐๐ บาท

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๒,๕๓๗,๓๕๒,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม รวม ๗๕๓,๔๒๐,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี

วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา

๗๓๕,๖๕๘,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย

ต่างประเทศเชิงรุก

๑๗,๗๖๒,๒๐๐ บาท

๒. กรมการศาสนา รวม ๓๒๓,๕๘๔,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี

วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา

๓๒๓,๕๘๔,๗๐๐ บาท

๓. กรมศิลปากร รวม ๑,๔๕๗,๓๔๕,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี

วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา

๑,๓๖๖,๐๓๓,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง

การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๕๑,๓๑๕,๑๐๐ บาท
๔. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม		
แห่งชาติ	รวม	๒๕๕,๑๔๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณอนุรักษ์		
สืบหอคประเพณี วัฒนธรรมที่คิงาม		
และพัฒนาภูมิปัญญา		๒๕๕,๑๔๗,๕๐๐ บาท
๕. สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	รวม	๖๑,๔๒๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณอนุรักษ์		
สืบหอคประเพณี วัฒนธรรมที่คิงาม		
และพัฒนาภูมิปัญญา		๖๑,๔๒๕,๕๐๐ บาท
๖. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร		
(องค์การมหาชน)	รวม	๔๒,๔๕๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณอนุรักษ์		
สืบหอคประเพณี วัฒนธรรมที่คิงาม		
และพัฒนาภูมิปัญญา		๔๒,๔๕๕,๘๐๐ บาท
มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานใน		
กำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๕๕๕,๓๘๗,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์		
และเทคโนโลยี	รวม	๒,๓๗๒,๒๑๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๒,๓๗๒,๒๑๐,๕๐๐ บาท
๒. กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๔๑๓,๘๖๗,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		

วิจัย และนวัตกรรม		๕๑๓,๘๖๓,๘๐๐ บาท
๓. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๕๓๓,๒๐๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๕๓๓,๒๐๔,๕๐๐ บาท
๔. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์		
และเทคโนโลยีแห่งชาติ		รวม ๓,๐๒๑,๔๒๒,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๓,๐๒๑,๔๒๒,๘๐๐ บาท
๕. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ		
และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		รวม ๓,๖๕๔,๖๘๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๓,๖๕๔,๖๘๐,๗๐๐ บาท

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๒๒๕,๕๕๒,๒๖๘,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๓,๕๒๕,๑๓๕,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับบุคคล		๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๓,๔๑๔,๔๔๐,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับปรุงกฎหมาย		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ		๒๒,๖๕๕,๐๐๐ บาท
๒. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	รวม	๑๔๘,๐๑๓,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		

เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๔๘,๐๑๓,๕๐๐ บาท
๓.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวม	๑๔๓,๖๘๕,๖๗๓,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๔๓,๖๔๕,๘๕๘,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ		๓๕,๘๑๕,๗๐๐ บาท
๔.	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวม	๕,๐๓๐,๐๕๖,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๔,๑๖๕,๕๕๕,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
ของประชาชนอย่างครบวงจรและ		
มีคุณภาพมาตรฐาน		๓๓๖,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๕๒๗,๒๕๗,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์		๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕.	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวม	๔,๖๐๓,๑๓๔,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๒,๐๖๗,๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๓,๐๕๘,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ ของประชาชนอย่างครบวงจรและ มีคุณภาพมาตรฐาน		๑,๕๓๓,๓๑๕,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๗๘๑,๗๗๕,๓๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๑๗,๘๒๗,๔๐๐ บาท
๖. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๒,๗๑๓,๕๖๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม		๕๒๕,๑๗๑,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๔,๖๗๗,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๑,๓๔๒,๘๐๖,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๔๓๗,๓๐๘,๑๐๐ บาท
๗. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๒,๘๓๕,๔๒๘,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม		๗๕๐,๔๒๕,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๒,๐๖๑,๒๐๐ บาท

		(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ	
		ของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน ๗๔๒,๕๔๓,๒๐๐ บาท	
		(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง	
		ภาคอุตสาหกรรม	๑,๒๑๖,๕๑๓,๑๐๐ บาท
		(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	
		วิจัย และนวัตกรรม	๑๒๓,๔๘๑,๔๐๐ บาท
๘.	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๒,๘๖๒,๓๑๔,๕๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ	
		เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้	
		คู่คุณธรรมและจริยธรรม	๑,๔๖๔,๐๐๒,๑๐๐ บาท
		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี	
		วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา	๑,๓๕๔,๘๐๐ บาท
		(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ	
		ของประชาชนอย่างครบวงจรและ	
		มีคุณภาพมาตรฐาน	๕๕๕,๕๒๕,๓๐๐ บาท
		(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง	
		ภาคอุตสาหกรรม	๓๑๐,๓๓๓,๕๐๐ บาท
		(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	
		วิจัย และนวัตกรรม	๑๒๓,๐๕๐,๐๐๐ บาท
๙.	มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๕๕๕,๔๑๕,๔๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ	
		เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้	
		คู่คุณธรรมและจริยธรรม	๒๕๑,๐๓๐,๓๐๐ บาท

		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี	
		วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา	๒๒,๓๔๖,๐๐๐ บาท
		(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง	
		ภาคอุตสาหกรรม	๓๑๑,๗๗๐,๕๐๐ บาท
		(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	
		วิจัย และนวัตกรรม	๑๓,๘๖๗,๘๐๐ บาท
๑๐.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๘๐๒,๕๔๕,๓๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ	
		เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณะให้มีความรู้	
		คู่คุณธรรมและจริยธรรม	๑,๑๕๘,๖๖๖,๗๐๐ บาท
		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี	
		วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา	๗๐๐,๐๐๐ บาท
		(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ	
		ของประชาชนอย่างครบวงจรและ	
		มีคุณภาพมาตรฐาน	๑๖๖,๐๖๐,๔๐๐ บาท
		(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง	
		ภาคอุตสาหกรรม	๓๖๕,๘๑๒,๘๐๐ บาท
		(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	
		วิจัย และนวัตกรรม	๖๗,๗๐๕,๔๐๐ บาท
๑๑.	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์	รวม	๑,๒๗๑,๒๕๗,๐๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ	
		เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณะให้มีความรู้	
		คู่คุณธรรมและจริยธรรม	๗๒๘,๗๔๓,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา	๑๒,๔๘๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
ของประชาชนอย่างครบวงจรและ		
มีคุณภาพมาตรฐาน	๑๐,๖๔๐,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
ภาคอุตสาหกรรม	๔๕๓,๗๖๓,๕๐๐ บาท	
(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม	๒๕,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
๑๒. มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๖๑๒,๔๒๔,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม	๓๒๓,๖๒๕,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา	๒,๐๔๗,๖๐๐ บาท	
(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
ของประชาชนอย่างครบวงจรและ		
มีคุณภาพมาตรฐาน	๒๐,๖๖๒,๘๐๐ บาท	
(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
ภาคอุตสาหกรรม	๒๑๖,๕๗๕,๗๐๐ บาท	
(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม	๔๕,๕๐๘,๕๐๐ บาท	
๑๓. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๗๕๓,๑๘๒,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๘๕,๑๑๔,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๖,๘๔๑,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๑๘๑,๘๐๖,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๕,๔๒๐,๖๐๐ บาท
๑๔. มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๖,๐๖๐,๖๔๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๓,๐๑๕,๔๘๖,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๒๒๒,๒๖๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ ของประชาชนอย่างครบวงจรและ มีคุณภาพมาตรฐาน		๑,๕๓๕,๘๖๑,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๓๘๘,๒๕๕,๓๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓๑๕,๓๖๕,๕๐๐ บาท
๑๕. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๕๘๓,๕๕๘,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๘๐,๘๓๑,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๐๒๓,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๓๓๕,๖๔๒,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๒,๔๑๖,๖๐๐ บาท
๑๖. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๑,๐๑๕,๓๔๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๘๓๖,๕๑๕,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๑๑๑,๓๘๔,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๓,๔๔๐,๘๐๐ บาท
๑๗. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๓๓๐,๓๒๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑,๑๕๕,๓๑๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๘๐๒,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ ของประชาชนอย่างครบวงจรและ มีคุณภาพมาตรฐาน		๕๘,๕๑๘,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๘๓,๕๖๘,๕๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๖,๓๑๕,๒๐๐ บาท
๑๘. มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๕๕๘,๕๒๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณะให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๘๓,๔๘๘,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๓,๑๕๘,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๓๓๕,๓๘๔,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๔๒,๔๕๓,๕๐๐ บาท
๑๙. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม	๒,๔๕๕,๔๐๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณะให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑,๑๘๖,๘๑๓,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๓,๔๓๔,๔๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ ของประชาชนอย่างครบวงจรและ มีคุณภาพมาตรฐาน		๓๗๓,๐๗๕,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๘๘๔,๑๖๗,๕๐๐ บาท
(๕) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕๑,๕๐๕,๕๐๐ บาท
๒๐. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	รวม	๖๔๐,๓๔๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๖๐๗,๒๔๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๑๘๕,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๒๐,๖๓๕,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๑,๒๗๔,๕๐๐ บาท
๒๑. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๓๕๖,๘๑๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๗๕,๔๘๘,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๓,๘๐๕,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
ภาคอุตสาหกรรม		๑๕๓,๓๓๔,๖๐๐ บาท	
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๒๔,๑๖๕,๕๐๐ บาท	
๒๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า			
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง		รวม	๘๖๑,๘๒๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ			
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้			
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๒๕,๒๖๖,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี			
วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๕๒๑,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
ภาคอุตสาหกรรม		๗๕๑,๒๔๖,๗๐๐ บาท	
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๔๐,๗๗๘,๑๐๐ บาท	
๒๓. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า			
พระนครเหนือ		รวม	๗๑๑,๖๖๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ			
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้			
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๓,๕๖๗,๗๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
ภาคอุตสาหกรรม		๖๘๔,๓๕๓,๑๐๐ บาท	
(๓) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			

	วิจัย และนวัตกรรม		๑๓,๓๐๑,๒๐๐ บาท
๒๔.	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๓๖๖,๓๕๓,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
	เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
	คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๓๑๕,๒๐๑,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
	ภาคอุตสาหกรรม		๓๘,๓๒๕,๑๐๐ บาท
	(๓) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
	วิจัย และนวัตกรรม		๘,๔๒๓,๒๐๐ บาท
๒๕.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๖๕๘,๓๓๖,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
	เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
	คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๔๘,๖๑๖,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
	วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๐๕๔,๓๐๐ บาท
	(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
	ภาคอุตสาหกรรม		๕๓๒,๖๔๕,๔๐๐ บาท
	(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
	วิจัย และนวัตกรรม		๓๖,๐๑๕,๕๐๐ บาท
๒๖.	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๔๕๒,๓๓๕,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
	เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
	คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๒๒,๕๔๘,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๕๕,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๔๒๔,๗๐๐,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕,๑๒๖,๗๐๐ บาท
๒๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๗๑๗,๕๘๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม		๔๖,๔๘๘,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๖๑๕,๐๘๕,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕๕,๔๐๘,๖๐๐ บาท
๒๘. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม	๓๖๐,๑๐๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม		๒๐๐,๓๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๐,๕๐๘,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		

ภาคอุตสาหกรรม		๑๓๒,๐๘๗,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑๗,๑๕๕,๖๐๐ บาท
๒๕. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รวม	๕๓๒,๑๔๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๔๕๕,๗๗๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑๒,๓๖๘,๓๐๐ บาท
๓๐. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม	๒๑๔,๓๒๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๕๗,๐๕๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑๖,๒๗๓,๓๐๐ บาท
๓๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	รวม	๑๒๐,๖๓๓,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๖๕,๐๐๕,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
ภาคอุตสาหกรรม		๕๑,๑๘๑,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๒๕๖,๐๐๐ บาท
๑๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	รวม	๘๔,๗๐๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๖๓,๕๑๑,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๘๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
ภาคอุตสาหกรรม		๑๗,๕๖๔,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๓,๑๔๕,๑๐๐ บาท
๑๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	รวม	๑๑๗,๕๖๐,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๗๑,๒๕๖,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๖,๒๐๓,๓๐๐ บาท

(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม			๓๐๐,๐๐๐ บาท
๓๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	รวม	๑๘๒,๒๘๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ			
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้			
คู่คุณธรรมและจริยธรรม			๑๓๐,๓๐๗,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี			
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา			๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม			๔๖,๗๗๒,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม			๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	รวม	๕๖,๕๐๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ			
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้			
คู่คุณธรรมและจริยธรรม			๓๔,๕๕๔,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี			
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา			๘๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
ภาคอุตสาหกรรม			๒๑,๓๓๕,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม			๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	รวม	๑๓๐,๔๓๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ			

เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๑,๕๖๖,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
ภาคอุตสาหกรรม		๓๖,๕๖๕,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	รวม	๒๒๔,๔๒๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๓๑,๕๓๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๕,๓๔๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	รวม	๑๔๕,๑๐๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๐๕,๐๘๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๒๒,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๔,๕๕๘,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รวม	๑๔๒,๘๐๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๐๖,๘๕๔,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๒๒,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๔,๖๒๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๔๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	รวม	๑๖๗,๖๗๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๐๑,๒๑๖,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๖๕,๘๔๕,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๔๕๗,๕๐๐ บาท
๔๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม	รวม	๖๗,๕๕๒,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		

เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาค้นให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๖,๒๘๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๘๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๕,๓๔๗,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๕๔๒,๓๐๐ บาท
๔๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	รวม	๑๕๕,๑๖๕,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาค้นให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๕๗,๘๔๔,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๗,๒๒๔,๗๐๐ บาท
๔๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	รวม	๑๑๖,๔๔๔,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาค้นให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๗๗,๐๕๖,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๕,๑๘๗,๕๐๐ บาท
๔๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	รวม	๑๗๑,๑๑๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		

เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๔,๐๑๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๓๖,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๗๒,๕๒๑,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๔,๔๓๕,๒๐๐ บาท
๔๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	รวม	๑๗๐,๗๔๗,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๓๐,๗๑๘,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๔๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๘,๕๐๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๓๘๐,๐๐๐ บาท
๔๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รวม	๑๔๑,๓๗๒,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๐๕,๕๘๐,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๕,๖๙๑,๕๐๐ บาท

๔๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	รวม	๒๐๓,๔๖๗,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๓๖,๗๗๗,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๖๓,๘๘๕,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๔๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	รวม	๑๒๑,๖๐๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๘,๖๕๔,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๒๑,๖๕๒,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	รวม	๑๕๕,๕๑๔,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๑๒,๘๔๐,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		

วัฒนธรรมที่คึกคักและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๕,๐๖๓,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๕๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	รวม	๑๓๑,๔๘๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๘๒,๕๘๕,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่คึกคักและพัฒนาภูมิปัญญา		๔๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๘,๐๕๕,๔๐๐ บาท
๕๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์		
จังหวัดปทุมธานี	รวม	๑๖๒,๘๒๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๐๖,๗๒๓,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่คึกคักและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๕๕,๐๙๘,๐๐๐ บาท
๕๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	รวม	๑๐๔,๘๑๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๖๗,๑๘๕,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๗,๕๓๐,๓๐๐ บาท
๕๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๑๒๖,๗๑๑,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๗๔,๐๐๕,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๕๑,๗๖๘,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๖๓๓,๔๐๐ บาท
๕๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	รวม	๒๐๖,๘๗๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๑๔,๑๒๗,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๘๕,๗๗๘,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๒,๗๖๘,๐๐๐ บาท
๕๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	รวม	๑๓๕,๕๕๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		

เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๐๔,๕๖๗,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนามิปัญญา		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๐,๐๕๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	รวม	๑๒๕,๑๐๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๔,๘๘๑,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนามิปัญญา		๒๔๗,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๓,๕๗๒,๓๐๐ บาท
๕๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	รวม	๖๑,๖๘๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๘,๓๑๖,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนามิปัญญา		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
ภาคอุตสาหกรรม		๒,๕๗๐,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		

	วิจัย และนวัตกรรม		๕๐๐,๐๐๐ บาท
๕๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	รวม	๑๓๓,๔๕๕,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
	เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
	คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๒,๘๕๓,๕๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
	วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๒๐๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
	ภาคอุตสาหกรรม		๓๘,๔๖๑,๑๐๐ บาท
	(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
	วิจัย และนวัตกรรม		๑,๕๔๐,๐๐๐ บาท
๕๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	รวม	๑๒๓,๕๐๓,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
	เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
	คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๘๐,๑๗๒,๕๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
	วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๐๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๒,๕๔๐,๒๐๐ บาท
	(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
	วิจัย และนวัตกรรม		๑,๐๕๕,๐๐๐ บาท
๖๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	รวม	๑๕๘,๕๑๕,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
	เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		

คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๒,๒๑๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดึกดำบรรพ์และพัฒนาภูมิปัญญา		๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๖๔,๒๘๑,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๒,๒๗๓,๓๐๐ บาท
๖๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	รวม	๔๕,๖๔๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๔๔,๔๕๔,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดึกดำบรรพ์และพัฒนาภูมิปัญญา		๘๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๕,๐๗๑,๒๐๐ บาท
๖๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	รวม	๑๒๗,๔๔๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๘๒,๖๕๕,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดึกดำบรรพ์และพัฒนาภูมิปัญญา		๔๖๘,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๓,๒๓๘,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท
๖๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	รวม	๒๐๑,๗๖๖,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๕๘,๑๓๐,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม		๔๔,๓๓๕,๘๐๐ บาท
๖๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	รวม	๒๑๔,๕๘๖,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๗๘,๖๔๓,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๗๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๒,๔๖๘,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓,๑๒๔,๐๐๐ บาท
๖๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	รวม	๒๐๓,๑๓๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๔๘,๕๕๕,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๕๓,๖๔๔,๖๐๐ บาท

(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๓๐๐,๐๐๐ บาท
๖๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	รวม ๑๑๑,๖๒๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้		
คุณธรรมและจริยธรรม		๘๕,๐๘๓,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
ภาคอุตสาหกรรม		๒๕,๔๓๖,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๘๐๐,๐๐๐ บาท
๖๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	รวม ๑๓๘,๕๖๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้		
คุณธรรมและจริยธรรม		๖๓,๔๖๐,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๕๘,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
ภาคอุตสาหกรรม		๖๕,๘๐๑,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๕,๓๑๐,๐๐๐ บาท
๖๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	รวม ๑๒๒,๐๖๐,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๒,๓๓๘,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๒๘,๕๗๑,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๖๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	รวม	๑๕๕,๐๕๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๑๒,๐๔๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๔,๖๔๖,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒,๒๔๕,๕๐๐ บาท
๗๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	รวม	๑๓๔,๗๓๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๕๖,๗๖๔,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๖,๖๗๑,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๗๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	รวม	๑๕๓,๒๖๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๗๘,๖๐๑,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๗๔,๕๕๘,๕๐๐ บาท
๗๒. สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	รวม	๘๐,๕๖๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๗๘,๕๖๕,๘๐๐ บาท
๗๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	รวม	๗๗๐,๐๘๘,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๗๖,๒๕๕,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ค้ำจุนและพัฒนาภูมิปัญญา		๔,๑๒๖,๕๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	๕๕๖,๓๕๖,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๓๓,๓๔๕,๕๐๐ บาท
๗๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ รวม	๓๘๐,๕๓๔,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณะให้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม	๑๑๑,๘๘๕,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา	๕๕๓,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	๒๖๓,๕๐๒,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๔,๑๘๘,๔๐๐ บาท
๗๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก รวม	๓๒๖,๓๑๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณะให้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม	๕๕,๘๕๖,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา	๑,๕๕๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม	๒๕๔,๐๒๗,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๑๐,๘๐๑,๘๐๐ บาท
๗๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร รวม	๓๕๕,๗๕๕,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๗๔,๘๗๘,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๒๗๖,๖๖๒,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓,๒๑๕,๐๐๐ บาท
๗๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ รวม		๒๖๐,๑๐๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๖๘,๗๐๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๒๒๕,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๕๑,๑๗๗,๖๐๐ บาท
๗๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวม		๖๓๗,๗๕๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๑๗,๗๒๕,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๐๓๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๖๘,๒๐๒,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		

	วิจัย และนวัตกรรม	๕๐,๘๐๐,๕๐๐ บาท
๗๕.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย รวม	๔๒๓,๘๘๒,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม	๕๔,๔๕๕,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนามิปัญญา	๑,๕๐๓,๑๐๐ บาท
	(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคอุตสาหกรรม	๓๕๓,๖๓๔,๔๐๐ บาท
	(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๑๓,๘๔๑,๕๐๐ บาท
๘๐.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ รวม	๔๑๖,๓๔๖,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม	๑๑๘,๑๐๒,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนามิปัญญา	๑,๑๔๒,๘๐๐ บาท
	(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	๒๘๖,๖๘๓,๑๐๐ บาท
	(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๑๐,๔๑๔,๔๐๐ บาท
๘๑.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน รวม	๖๒๓,๕๓๕,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้	

กลุ่มธรรมชาติและจริยธรรม		๑๘๓,๑๐๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญา		๑,๕๕๕,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๓๕๓,๔๕๓,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๔๕,๓๗๗,๗๐๐ บาท
๘๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์	รวม	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
กลุ่มธรรมชาติและจริยธรรม		๗๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๒๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๘๓. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	รวม	๑๐,๘๐๕,๕๑๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล		๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		
กลุ่มธรรมชาติและจริยธรรม		๑๐,๖๗๒,๑๕๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๔๑,๗๕๖,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๕๕,๕๖๐,๐๐๐ บาท
๘๔. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์		
และเทคโนโลยี	รวม	๑,๐๕๗,๓๑๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคณาให้มีความรู้		

คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๘๐,๕๔๓,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๘๓๖,๓๖๒,๔๐๐ บาท
๘๕. โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม	๒๓๓,๓๐๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๒๓๓,๓๐๘,๖๐๐ บาท
๘๖. สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้า		
และการพัฒนา (องค์การมหาชน)		รวม ๑๘,๓๑๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
วิจัย และนวัตกรรม		๑๘,๓๑๑,๕๐๐ บาท
๘๗. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	รวม	๑๓๗,๓๔๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๓๗,๓๔๘,๕๐๐ บาท
๘๘. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการ		
และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา รวม		๑๓๐,๓๕๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างสังคมแห่งการ		
เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้		
คู่คุณธรรมและจริยธรรม		๑๓๐,๓๕๗,๕๐๐ บาท

มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๕๒,๖๕๒,๒๑๒,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔๑,๐๑๖,๘๑๐,๓๐๐ บาท คือ
---------------------------------	-----	------------------------

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ ของประชาชนอย่างครบวงจรและ มีคุณภาพมาตรฐาน		๔๐,๕๓๐,๕๖๘,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม		๓๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๓๐,๘๔๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ		๑๓,๒๐๒,๐๐๐ บาท
๒. กรมการแพทย์	รวม	๒,๕๓๓,๘๖๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ ของประชาชนอย่างครบวงจรและ มีคุณภาพมาตรฐาน		๒,๖๗๐,๗๕๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม		๒๖๗,๐๖๔,๐๐๐ บาท
๓. กรมควบคุมโรค	รวม	๒,๓๓๖,๓๓๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ ของประชาชนอย่างครบวงจรและ มีคุณภาพมาตรฐาน		๒,๓๓๖,๓๓๔,๕๐๐ บาท
๔. กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	รวม	๑๑๓,๑๔๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ ของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน		๑๐๑,๐๕๕,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		

	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๑๒,๐๔๔,๕๐๐ บาท
๕.	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๘๕๑,๒๐๕,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
	ของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน		๘๑๕,๔๕๔,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
	ของชีวิตและสังคม		๕๓,๖๕๕,๗๐๐ บาท
	(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๑๘,๑๐๐,๐๐๐ บาท
๖.	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๕๕๓,๓๘๖,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
	ของประชาชนอย่างครบวงจรและ		
	มีคุณภาพมาตรฐาน		๕๖๕,๒๕๒,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
	ของชีวิตและสังคม		๕,๕๖๐,๒๐๐ บาท
	(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า		๑๘,๕๖๓,๒๐๐ บาท
๗.	กรมสุขภาพจิต	รวม	๑,๖๕๕,๖๘๔,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
	ของประชาชนอย่างครบวงจรและ		
	มีคุณภาพมาตรฐาน		๑,๕๔๔,๖๗๕,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
	ของชีวิตและสังคม		๑๑๕,๐๐๘,๗๐๐ บาท
๘.	กรมอนามัย	รวม	๑,๓๖๖,๗๓๔,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ

ของประชาชนอย่างครบวงจรและ

มีคุณภาพมาตรฐาน

๑,๓๖๖,๓๓๔,๓๐๐ บาท

๕. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา รวม ๖๑๓,๑๓๓,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ

ของประชาชนอย่างครบวงจรและ

มีคุณภาพมาตรฐาน

๖๑๓,๑๓๓,๐๐๐ บาท

๑๐. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข รวม ๓๘,๕๓๐,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ

ของประชาชนอย่างครบวงจรและ

มีคุณภาพมาตรฐาน

๓๘,๕๓๐,๓๐๐ บาท

๑๑. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ รวม ๖๔๔,๕๔๒,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ

ของประชาชนอย่างครบวงจรและ

มีคุณภาพมาตรฐาน

๖๔๔,๕๔๒,๘๐๐ บาท

มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๕๐๘,๔๕๔,๓๐๐ บาท

จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวม ๑,๐๔๕,๔๖๒,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ๑,๐๔๕,๔๖๒,๑๐๐ บาท

๒. กรมโรงงานอุตสาหกรรม รวม ๔๕๕,๘๖๐,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ๔๕๕,๘๖๐,๓๐๐ บาท

๓. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รวม ๘๐๕,๕๔๔,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ๘๐๕,๕๔๔,๕๐๐ บาท

๔.	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รวม	๒๗๒,๐๐๖,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	๒๗๒,๐๐๖,๕๐๐ บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย รวม	๑๓๒,๕๓๔,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	๑๓๒,๕๓๔,๒๐๐ บาท	
๖.	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวม	๔๔๐,๕๕๘,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	๔๔๐,๕๕๘,๖๐๐ บาท	
๗.	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวม	๒๓๐,๕๕๑,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	๒๓๐,๕๕๑,๖๐๐ บาท	
๘.	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวม	๕๒๑,๔๕๖,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	๕๒๑,๔๕๖,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๕,๖๐๕,๐๔๘,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักราชเลขาธิการ รวม	๕๖๒,๑๔๑,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน		
	สถาบันพระมหากษัตริย์	๕๖๒,๑๔๑,๒๐๐ บาท	
๒.	สำนักพระราชวัง รวม	๑,๖๗๖,๘๘๘,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน		
	สถาบันพระมหากษัตริย์	๑,๖๗๖,๘๘๘,๘๐๐ บาท	
๓.	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ รวม	๒,๑๕๕,๕๓๒,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างธรรมาภิบาล		
	ในภาคเอกชนและสังคม	๒,๑๕๕,๕๓๒,๘๐๐ บาท	
๔.	สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงาน		
	โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ รวม	๔๕,๐๘๑,๕๐๐ บาท	คือ

	(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับชุมชน	๔๕,๐๘๑,๕๐๐ บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รวม	๕๓๓,๕๗๔,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
	วิจัย และนวัตกรรม	๕๓๓,๕๗๔,๑๐๐ บาท	
๖.	ราชบัณฑิตยสถาน รวม	๘๘,๓๘๓,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี		
	วัฒนธรรมที่ดำรงและพัฒนามิปัญญา	๘๘,๓๘๓,๕๐๐ บาท	
๗.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวม	๕๑,๘๔๓,๒๘๗,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
	ของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน	๕๖๘,๕๒๕,๓๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
	ของชีวิตและสังคม	๓๔,๗๖๑,๒๓๒,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า	๖๓,๒๘๐,๗๐๐ บาท	
	(๔) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม	๘,๑๗๕,๑๔๘,๖๐๐ บาท	
	(๕) แผนงบประมาณพิทักษ์ รักษา และเกื้อหนุน		
	สถาบันพระมหากษัตริย์	๒๓๓,๓๖๕,๐๐๐ บาท	
	(๖) แผนงบประมาณป้องกันประเทศ	๗,๑๕๒,๖๗๒,๔๐๐ บาท	
	(๗) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคงของรัฐ	๘๔๐,๖๕๕,๘๐๐ บาท	
๘.	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวม	๒๓๐,๕๐๕,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
	ของชีวิตและสังคม	๒๓๐,๕๐๕,๑๐๐ บาท	
๙.	สำนักงานอัยการสูงสุด รวม	๔,๐๔๑,๐๔๔,๖๐๐ บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม		๔,๐๔๑,๐๔๔,๖๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๑,๐๐๖,๔๕๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ		
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง		
ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม		๑,๐๐๖,๔๕๕,๑๐๐ บาท
๑๑. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	รวม	๒,๔๔๕,๐๐๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงกฎหมาย		๒,๓๑๖,๓๓๗,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ		
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง		
ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม		๑๓๒,๖๗๑,๑๐๐ บาท
๑๒. สถาบันพระปกเกล้า	รวม	๓๑๔,๒๗๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ		
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง		
ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม		๓๑๔,๒๗๕,๐๐๐ บาท
๑๓. สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ		
และสังคมแห่งชาติ	รวม	๒๑๔,๐๑๘,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบ		
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้าง		
ความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม		๒๑๔,๐๑๘,๒๐๐ บาท

มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๔,๗๕๒,๗๒๐,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	รวม	๓,๒๐๓,๖๔๑,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสนับสนุนการทำงาน		

	ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ		๓,๒๐๓,๖๔๑,๓๐๐ บาท	
๒.	สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา	รวม	๓๘,๑๒๔,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสนับสนุนการทำงาน			
	ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ		๓๘,๑๒๔,๕๐๐ บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	รวม	๑๒๘,๓๔๓,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสนับสนุนการทำงาน			
	ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ		๑๒๘,๓๔๓,๒๐๐ บาท	
๔.	สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	รวม	๑๕๕,๕๒๓,๓๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสนับสนุนการทำงาน			
	ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ		๑๕๕,๕๒๓,๓๐๐ บาท	
๕.	สำนักงานศาลยุติธรรม	รวม	๘,๒๘๓,๒๖๘,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสนับสนุนการทำงาน			
	ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ		๘,๒๘๓,๒๖๘,๘๐๐ บาท	
๖.	สำนักงานศาลปกครอง	รวม	๑,๐๓๔,๔๐๓,๓๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสนับสนุนการทำงาน			
	ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ		๑,๐๓๔,๔๐๓,๓๐๐ บาท	
๗.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน			
	และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	รวม	๓๘๔,๓๐๑,๔๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสนับสนุนการทำงาน			
	ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ		๓๘๔,๓๐๑,๔๐๐ บาท	
๘.	สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	รวม	๑,๑๒๓,๕๐๒,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสนับสนุนการทำงาน			
	ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ		๑,๑๒๓,๕๐๒,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๕,๖๖๕,๘๖๓,๕๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑.	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร รวม	๒,๘๑๔,๐๖๐,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล	๒,๘๑๔,๐๖๐,๒๐๐ บาท	
๒.	ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า		
	แห่งประเทศไทย รวม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณดำเนินนโยบายต่างประเทศเชิงรุก	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๓.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวม	๓,๘๕๐,๕๗๒,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง		
	การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า	๓,๘๕๐,๕๗๒,๒๐๐ บาท	
๔.	การกีฬาแห่งประเทศไทย รวม	๒,๓๖๗,๔๗๘,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างสุขภาวะ		
	ของประชาชนอย่างครบวงจรและ		
	มีคุณภาพมาตรฐาน	๒,๓๖๗,๔๗๘,๕๐๐ บาท	
๕.	การเคหะแห่งชาติ รวม	๖,๕๕๒,๐๕๔,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง		
	ของชีวิตและสังคม	๖,๕๔๖,๗๐๖,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล	๕,๓๔๘,๐๐๐ บาท	
๖.	สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง รวม	๕๔๖,๕๓๔,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล	๘,๗๖๔,๕๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร	๕๓๘,๑๗๐,๐๐๐ บาท	
๗.	องค์การสวนยาง รวม	๖๕๖,๐๓๔,๓๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจนระดับบุคคล	๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท	

	(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร	๖๕๑,๔๓๔,๓๐๐ บาท	
๘.	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร รวม	๓๖,๗๗๕,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร	๓๖,๗๗๕,๒๐๐ บาท	
๙.	การรถไฟแห่งประเทศไทย รวม	๕,๓๘๔,๖๗๗,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๘,๘๖๒,๕๐๔,๕๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ	๕๒๑,๗๗๒,๗๐๐ บาท	
๑๐.	การทางพิเศษแห่งประเทศไทย รวม	๘,๐๕๒,๘๒๑,๓๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ	๘,๐๔๘,๘๒๑,๓๐๐ บาท	
๑๑.	สถาบันการบินพลเรือน รวม	๑๘๖,๓๑๖,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพัฒนาระบบโลจิสติกส์	๑๘๖,๓๑๖,๐๐๐ บาท	
๑๒.	การรถไฟฟ้ามหานคร		
	แห่งประเทศไทย รวม	๑๐,๑๘๕,๕๖๓,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๓,๔๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ	๖,๗๑๐,๕๖๓,๕๐๐ บาท	
๑๓.	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ รวม	๖๖,๔๒๑,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสมดุลของ การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	๖๖,๔๒๑,๕๐๐ บาท	
๑๔.	องค์การสวนสัตว์ รวม	๔๗๐,๓๓๐,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วม	๔๗๐,๓๓๐,๐๐๐ บาท	

๑๕. องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณคุ้มครองและใช้ประโยชน์			
ความหลากหลายทางชีวภาพ		๑๑,๔๖๒,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการ			
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
ภายใต้การมีส่วนร่วม		๗๓,๕๓๘,๐๐๐ บาท	
๑๖. องค์การจัดการน้ำเสีย	รวม	๑๕๒,๔๕๑,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณควบคุมมลพิษจากขยะ			
น้ำเสีย ฟุ้งละออง ก๊าซ กลิ่น และเสียง		๑๕๒,๔๕๑,๘๐๐ บาท	
๑๗. องค์การคลังสินค้า	รวม	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคเกษตร		๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๑๘. การประปาส่วนภูมิภาค	รวม	๒,๑๘๔,๐๗๐,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ		๒,๑๘๔,๐๗๐,๖๐๐ บาท	
๑๙. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
แห่งประเทศไทย	รวม	๗๑๕,๘๖๔,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณจัดความยากจนระดับชุมชน		๒๐๑,๒๘๑,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๕๑๔,๕๘๓,๓๐๐ บาท	
๒๐. องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ	รวม	๒๑๒,๖๕๔,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๒๑๒,๖๕๔,๖๐๐ บาท	
๒๑. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	รวม	๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม		๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

๒๒. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย รวม ๒๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ๒๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๘ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๗๖,๕๔๕,๗๕๘,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	๒๕,๑๐๘,๕๒๔,๐๐๐ บาท
(๒) กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต	๔,๘๐๓,๒๖๘,๒๐๐ บาท
(๓) กองทุนเงินให้เปล่า	๖๘๕,๕๗๐,๐๐๐ บาท
(๔) กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร	๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	๓๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) กองทุนคุ้มครองเด็ก	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) กองทุนผู้สูงอายุ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) กองทุนจัดรูปที่ดิน	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร	๑๐๒,๐๘๔,๐๐๐ บาท
(๑๒) กองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) กองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร	
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) กองทุนสำหรับผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๕) กองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน	๖๐๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	๓๕,๖๖๖,๘๐๐,๔๐๐ บาท
(๑๗) กองทุนภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๘) กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	๑,๗๕๗,๗๑๒,๐๐๐ บาท
(๑๙) กองทุนยุติธรรม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๐) กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๑) กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๒) กองทุนกีฬามวย	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในวรรคก่อนให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น สำนักงานประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่นในมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๒๕ ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๖๓,๕๕๗,๘๐๘,๐๐๐ บาท

มาตรา ๓๐ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๓๑ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕
สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

๒. เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้ง
รายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ ถึงวันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงวันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๔

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๔ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๔

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑-๗๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๔

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชย์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำ
ได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การขนส่งทางทะเล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขนส่งทางทะเล” หมายความว่า การขนส่งของหรือคนโดยสารโดยเรือจากประเทศไทยไปยังต่างประเทศหรือจากต่างประเทศมายังประเทศไทยหรือจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งนอกราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงการขนส่งของหรือคนโดยสารทางทะเลชายฝั่งในราชอาณาจักร โดยเรือที่มีขนาดตั้งแต่สองร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไปด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นรองประธาน

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นกรรมการ

(๔) ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย ประธานสภาการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานสมาคมธนาคารไทยเป็นกรรมการ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทย ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ทางด้านการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ การขนส่งทางน้ำ กิจการทำเรือ กิจการการเดินเรือไทย กิจการอยู่เรือ กฎหมายพาณิชย์ กวา ประกันภัยทางทะเล การค้าระหว่างประเทศ และด้านสิ่งแวดล้อม ด้านละหนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑

“กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใด ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) และ (๑/๒) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑

“(๑/๑) เสนอนโยบายและแผนการพัฒนาการพาณิชย์ รวมทั้งแผนการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และแผนการบริหารจัดการระบบการขนส่งที่เชื่อมโยงกับการขนส่งทางทะเลโดยมุ่งเน้นในการสร้างความเข้มแข็งให้กับการพาณิชย์ไทยต่อคณะรัฐมนตรี

(๑/๒) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาประกาศกำหนดบริเวณหรือทำเลที่เหมาะสมสำหรับเป็นที่ตั้งของท่าเรือประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะของการขนส่งทางทะเลโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากร ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม ความมั่นคงการรักษาสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยในการเดินเรือ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ปฏิบัติการอื่นใดที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการหรือที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งทางทะเล และผู้ประกอบกิจการอยู่เรือที่ให้บริการ ต่อ ช่อม หรือซ่อมบำรุงเรือที่มีขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางทะเล หรือผู้ประกอบกิจการอยู่เรือ แล้วแต่กรณี ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การขอและการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งของซึ่งเป็นเจ้าของหรือใช้เรือในกิจการของตนที่มีขนาดต่ำกว่าห้าร้อยตันกรอสและผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งคนโดยสารโดยสารโดยเรือจากประเทศไทยไปยังต่างประเทศหรือจากต่างประเทศมายังประเทศไทยหรือจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งนอกราชอาณาจักร ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งของหรือคนโดยสารทางทะเลชายฝั่งในราชอาณาจักรโดยเรือที่มีขนาดตั้งแต่สองร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป และผู้ประกอบกิจการอยู่เรือที่ให้บริการ ต่อ ช่อม หรือซ่อมบำรุงเรือที่มีขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงห้าร้อยตันกรอส อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลหรือผู้ประกอบกิจการอยู่เรือ แล้วแต่กรณี ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์วิซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์วิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ปัจจุบันกิจการขนส่งคนโดยสารระหว่างประเทศและกิจการขนส่งของหรือคนโดยสารทางทะเลชายฝั่งในราชอาณาจักรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในแง่การนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย แต่ผู้ประกอบการดังกล่าว ยังไม่ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่ควร สมควรปรับปรุงบทนิยาม “การขนส่งทางทะเล” ให้ครอบคลุมถึงกิจการดังกล่าว นอกจากนี้สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการกิจการขนส่งทางทะเลและผู้ประกอบการอุเรื่อ เพื่อให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กสามารถมาขอจดทะเบียนได้ ประกอบกับ องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์วิยังไม่เหมาะสมกับการส่งเสริมกิจการพาณิชย์วิ ในส่วนของการเสนอข้อบาชและแผนการพัฒนากาพาณิชย์วิ แผนการจัดระบบการขนส่งที่เชื่อมโยงกับการขนส่งทางทะเล และการกำหนดบริเวณหรือท่าลในการตั้งท่าเรือ สมควรปรับปรุงองค์ประกอบ และคุณสมบัติของคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์วิให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ ในคราวประชุมวุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑-๕ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวิ พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๓ ตอนที่ ๑ พ. ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๑

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การพาณิชย์นาวิอันได้แก่ การขนส่งทางทะเล การประกันภัยทางทะเล การเดินเรือ กิจการอยู่เรือ และกิจการท่าเรือ มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องควบคุม ทำนุบำรุงและส่งเสริมให้เจริญยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถสนองความต้องการของประเทศได้ แต่ปัจจุบันกิจการพาณิชย์นาวิอยู่ในความควบคุมของหน่วยราชการหลายแห่ง สมควรให้มีการประสานงานเพื่อควบคุม ทำนุบำรุงและส่งเสริมการพาณิชย์นาวิให้สอดคล้องกันตามนโยบายของประเทศ และให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการส่งเสริมและคุ้มครองการพาณิชย์นาวิของไทยให้เจริญก้าวหน้าสามารถสนองความต้องการของประเทศและสามารถแข่งขันในการขนส่งทางเรือระหว่างประเทศได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวิ พ.ศ. ๒๕๒๑ มีบทบัญญัติ ๓๕ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ได้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

๒. พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดความหมายของคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพาณิชย์นาวิ มีการตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวิ คุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง รวมถึงอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ

๓. พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดข้อปฏิบัติของผู้ประกอบการขนส่งทางทะเล, ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ รวมถึงโทษในการไม่ปฏิบัติตาม

ศูนย์ ชีววิทย์/จัดทำ

จารุวรรณ ควงวิชัย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕๖ การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย

สัญญาจะขายหรือจะซื้อ หรือค้ำประกันการซื้อขายทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ หรือได้วางประจำไว้ หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้ว จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่

บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกลงกันเป็นราคาสองหมื่นบาท หรือกว่านั้นขึ้นไปด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความรับผิดนี้ ถ้ามุ่งด้วยเงินทองตรา ธนบัตร ตั๋วเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ให้จำกัดไว้เพียงห้าพันบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนี้ไว้แก่เจ้าสำนัก และได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดแจ้ง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสอง ของมาตรา ๗๐๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๑๖ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งประสงค์จะได้สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด ก็ชอบที่จะเรียกได้จากบริษัทนั้น ในการนี้บริษัทจะเรียกเอาเงินไม่เกินฉบับละสิบบาทก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมอบใบหุ้นนั้น จะเรียกค่าธรรมเนียมก็ได้ สุดแต่กรรมการจะกำหนด แต่มิให้เกินสิบบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔๐ ผู้ถือหุ้นชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบสำเนาทะเบียนชื่อนั้นหรือแต่ตอนหนึ่งตอนใดแก่ตนได้ เมื่อเสียค่าสำเนาแต่ไม่เกินหนึ่งห้าบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕๕ บุคคลใดประสงค์จะได้สำเนางบดุลฉบับหลังที่สุดจากบริษัทใด ๆ ก็ชอบที่จะซื้อเอาได้โดยราคาไม่เกินฉบับละยี่สิบบาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๐๒ บทบัญญัติแห่งสามมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นภายในสามวัน และแจ้งพฤติการณ์ตามที่ทราบอันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๔ ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย อาจเรียกร้องเอารางวัลจากบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาสามหมื่นบาทและถ้าราคาสูงกว่านั้นขึ้นไปให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายได้ส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ให้เสียเงินอีกร้อยละสองครึ่งแห่งค่าทรัพย์สินเป็นค่าธรรมเนียมแก่ทบวงการนั้น ๆ เพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรางวัลซึ่งให้แก่ผู้เก็บได้ แต่ค่าธรรมเนียมนี้ให้จำกัดไว้ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๘ สหกริทธิ์มีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้้น ถ้ามีผู้เก็บได้โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ ให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๖๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบตามกฎหมายอันได้กระทำลงหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และ สังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงิน ที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สิน ของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติ ที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึงจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระ ให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๓๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘

๓. ตั้งกรรมการร่วมกัน

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาดังกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘

วุฒิสภาได้พิจารณาดังกรรมการร่วมกันในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกัน ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘

๔. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนที่ ๑๑๐ ก หน้า ๑-๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๐ หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๖

วันเริ่มใช้บังคับ ๓ เมษายน ๒๕๖๖

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรจะแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องการตั้งและเลิกสมาคม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของคณะรัฐมนตรี

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้ ๗ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นอนุมาตรา ๗ ของมาตรา ๑๒๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“โดยนายทะเบียนชี้ชื่อออกจากทะเบียน” (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“แต่ถ้าปรากฏว่าวัตถุประสงค์หรือกิจการของสมาคมใดน่าจะเป็นอันตรายต่อสันติภาพของประชาชนก็ดี หรืออาจก่อให้เกิดความไม่สงบสุขในบ้านเมืองก็ดี นายทะเบียนอาจจะไม่รับจดทะเบียนสมาคมนั้นได้” (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความต่อไปนี้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นมาตรา ๑๒๕๓ ทวิ

“ถ้าปรากฏว่าวัตถุประสงค์หรือกิจการของสมาคมใดกลายเป็นภัยอันตรายต่อสันติภาพของประชาชนก็ดี หรือน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมืองก็ดี นายทะเบียนอาจสั่งให้ชี้ชื่อสมาคมนั้นออกเสียจากนายทะเบียน” (มาตรา ๖)

๔. เพิ่มความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๒๕๓ ตริ

“ผู้ขอตั้งสมาคมหรือผู้จัดการสมาคมไม่พอใจในคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ให้อุทธรณ์คำสั่งนั้นไปยังรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ภายใน ๑๕ วัน (มาตรา ๗)

กรณีที่นายทะเบียนปฏิเสธไม่รับจดทะเบียน หรือนายทะเบียนจัดซื้อสมาคมออกให้นายทะเบียนแจ้งไปยังผู้ขอตั้งสมาคมหรือผู้จัดการสมาคม ซึ่งสามารถอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อรัฐมนตรีได้ภายใน ๑๕ วัน

๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๗๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๑ หน้า ๔๔๑-๔๔๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๗๗

วันเริ่มใช้บังคับ ๒ กันยายน ๒๕๗๗

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมความแห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๗๗ มีบทบัญญัติ ๖ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๗๖ (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเข้าเป็นวรรค ๒ และ ๓ ของมาตรา ๑๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับเรื่องวัตถุประสงค์ของกิจการของสมาคมใดเป็นภัยต่อสันติภาพของประชาชน นายทะเบียนจะไม่รับจดทะเบียนได้ (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเข้าเป็นมาตรา ๑๒๘๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับเมื่อมีข้อสงสัยว่าสมาคมใดดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมาย นายทะเบียนอาจสั่งให้สมาคมนั้นแจ้งวันเวลาประชุมทุกคนให้ทราบล่วงหน้าได้ (มาตรา ๕)

๔. ความในมาตรา ๑๒๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้เป็นไปดังพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับกรณีที่มีส่วนได้เสียสามารถร้องขอศาลให้เลิกสมาคมได้ (มาตรา ๖)

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๒ หน้า ๗๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖)

อนุวัตนิจาตุรนต์

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขความในมาตรา ๑๑๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันว่าด้วยมูลค่าอย่างต่ำของหุ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ฉบับที่ ๒) มีบทบัญญัติ ๓ มาตรา โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับมูลค่าของหุ้น ๆ หนึ่งนั้นไม่ให้ต่ำกว่า ๕ บาท (มาตรา ๓)

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๓๓๗-๓๓๘ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

วันเริ่มใช้บังคับ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖)

อนวัตนจาตุรนต์

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยาบรมราช

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้ ๓ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๔ ของมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“ความในวรรคก่อนนี้ไม่ใช้บังคับถึงการลงลายพิมพ์นิ้วมือแกงใดหรือเครื่องหมายอย่างอื่นทำนองเช่นว่ามานั้น ซึ่งทำลงในเอกสารที่ทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่” (มาตรา ๓)

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๓๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๓๒๐ - ๑๓๒๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๘

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยาบรมราช

เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขความในมาตรา ๒๑๔ และมาตรา ๗๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับความรับผิดชอบของลูกหนี้ที่มีจำนองเป็นประกัน จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีบทบัญญัติ ๖ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเฉพาะสัญญาจ้างงอนที่ได้ทำตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัติเป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๔ และ ๒๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิงและการเอาทรัพย์สินงอนของลูกหนี้ไปขายทอดตลาดใช้หนี้ เมื่อเงินยังขาดอยู่จำนวนเท่าใด ลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินนั้น (มาตรา ๔,๕)

๓. บทบัญญัติมาตรา ๕๒ แห่งกฎหมายลักษณะล้มละลาย ร.ศ. ๑๓๐ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิทธิของผู้รับจ้างงอนจะนำมาใช้บังคับได้เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติมาตรา ๒๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๖)

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๖๓๔ - ๖๓๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยาบรมราช

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บางมาตรา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีบทบัญญัติ ๕ มาตรา โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗, ๑๒๔๗ และ ๑๖๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการปกครองท้องที่ รัฐมนตรีเจ้าหน้าที และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย กลาโหม และต่างประเทศ ในการออกกฎกระทรวงรวมทั้งการกำหนดอัตราค่าอาชกรรมเนียม (มาตรา ๓, ๔, ๕)

๗.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๔๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๕ ตอนที่ ๑๒ หน้า ๑๘๕ - ๑๘๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕
วันเริ่มใช้บังคับ ๑ ตุลาคม ๒๔๕๓

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๕๕ มีบทบัญญัติ ๓ มาตรา โดยยกเลิกความในมาตรา ๑๖๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการทำพินัยกรรมของบุคคลที่รับราชการทหารหรือทำการเกี่ยวข้องอยู่กับราชการทหารในเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๔๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๘ หน้า ๑๗๖ - ๑๗๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๕๖
วันเริ่มใช้บังคับ ๒๘ มกราคม ๒๔๕๖

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติฉบับนี้มี ๖ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของมาตรา ๑๒๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
“(๗) โดยนายทะเบียนชี้ชื่อออกจากทะเบียน” (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๕๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“ถ้าปรากฏว่าวัตถุที่ประสงค์หรือกิจการของสมาคมกลายเป็นภัยอันตรายต่อสันติภาพของประชาชนก็ดี หรือน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมือง นายทะเบียนอาจสั่งให้ชี้ชื่อสมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียน” (มาตรา ๕)

๓. เพิ่มความในมาตรา ๑๒๕๓ ตริ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เกี่ยวกับกรณีที่นายทะเบียนสั่งให้ชี้ชื่อสมาคมใดออกจากทะเบียน ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งไปยังผู้จัดการสมาคม แต่ถ้าไม่พอใจให้อุทธรณ์คำสั่งไปยังรัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน (มาตรา ๖)

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๓ ตอนที่ ๑๒๕ หน้า ๑ - ๓ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘ วรรคสอง บัญญัติว่าชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน จำต้องแก้ไขบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๒๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๑๔๔๕ ซึ่งให้ศาลมีอำนาจอนุญาตให้ชายและหญิงที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ทำการสมรสได้โดยบัญญัติให้ชายหญิงซึ่งได้รับอนุญาตจากศาลทำการสมรสได้ก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส นอกจากนี้ได้พิจารณาเห็นว่า มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๐ และวรรคสองของมาตรา ๑๓๗ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิสตรีสมควรยกเลิกเสีย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ มีบทบัญญัติ ๔ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้เยาว์ยอมบรรลุนิติภาวะเมื่อทำการสมรส หากการสมรสนั้นได้ทำตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔๔๘ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๐ และวรรคสองของมาตรา ๑๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๔)

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๔๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๕๘-๑๐๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๑

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดต้องมีผู้ถือหุ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยคน และมีบทบัญญัติควบคุมการเสนอขายหุ้นและหุ้นกู้เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนถูกหลอกลวงแล้ว สมควรกำหนดห้ามมิให้บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีผู้ถือหุ้นถึงหนึ่งร้อยคนและเสนอขายหุ้น หรือหุ้นกู้ต่อประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๒๒ หมวด ๔ เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ ๑๓ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบริษัทจำกัด (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๐๘๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เกี่ยวกับกรณีที่บริษัทใดซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีผู้ถือหุ้นไม่ถึงหนึ่งร้อยคนแต่ภายหลังมีผู้ถือหุ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ต้องแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความในพระราชบัญญัติแทนเกี่ยวกับหนังสือบอกกล่าวที่เสนอให้ผู้ถือหุ้นซื้อหุ้นใหม่นั้นต้องลงวันเดือนปีและลายมือชื่อของกรรมการ (มาตรา ๘)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

“บริษัทจะออกหุ้นกู้ไม่ได้” (มาตรา ๕)

๕. การเสนอขายหุ้นและหุ้นกู้ต่อประชาชนที่ได้มีการจดทะเบียนหนังสือชี้ชวนหนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง โดยถูกต้องตามกฎหมายในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปอีกไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๓๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ - ๓๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๓๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๓

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสมบูรณ์ของการหมั้นและผลของการหมั้น การคุ้มครองคู่สมรสที่วิกลจริต การจัดการสินสมรส การแยกสินสมรสและรวมสินสมรส การสมรสที่เป็นโมฆะ เหตุหย่า ผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรในกรณีมีการหย่า บทสันนิษฐานความเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร การฟ้องปฏิเสธความเป็นบุตร การจดทะเบียนเด็กเป็นบุตร การฟ้องให้รับเด็กเป็นบุตร อำนาจปกครอง การเป็นผู้อุปการะและผู้พิทักษ์ การจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ สิทธิหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร ผู้ปกครอง และบุตรบุญธรรม นั้น ยังไม่สอดคล้องและไม่เอื้ออำนวยต่อสภาพความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน สมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ ๗๑ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๖, มาตรา ๑๔๓๗, มาตรา ๑๔๓๘ มาตรา ๑๔๔๑ และมาตรา ๑๔๔๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้เยาว์จะทำการหมั้น การผิดสัญญา

หมั้น การตายของคู่หมั้นก่อนการสมรส และสิทธิเรียกร้องค่าทดแทน (มาตรา ๓, มาตรา ๔, มาตรา ๕ และมาตรา ๖)

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๔๗/๑ และมาตรา ๑๔๔๗/๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๔๔๗/๑ สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๓๕ ให้มีอายุความหกเดือน นับแต่วันที่ผิดสัญญาหมั้น

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๔ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำชั่วอย่างร้ายแรงอันเป็นเหตุให้บอกเลิกสัญญาหมั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันกระทำการดังกล่าว

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือน นับแต่วันที่ชายคู่หมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของชายอื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ชายอื่นได้กระทำการดังกล่าว

มาตรา ๑๔๔๗/๒ สิทธิเรียกคืนของหมั้นตามมาตรา ๑๔๓๕ ให้มีอายุความหกเดือน นับแต่วันที่ผิดสัญญาหมั้น

สิทธิเรียกคืนของหมั้นตามมาตรา ๑๔๔๒ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ได้ออกเลิกสัญญาหมั้น” (มาตรา ๗)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับกรณีคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนวิกลจริต (มาตรา ๘)

๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๖๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“ในระหว่างการพิจารณาคดีตามมาตรา ๑๔๖๔ ถ้ามีคำขอศาลอาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเกี่ยวกับการอุปการะเลี้ยงดูหรือการคุ้มครองคู่สมรสฝ่ายที่วิกลจริตได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอในเหตุฉุกเฉินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ” (มาตรา ๙)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการจัดการสินสมรสร่วมกัน (มาตรา ๑๐)

๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับสามีและภริยาจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ซึ่งเป็นการจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส (มาตรา ๑๑)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗, มาตรา ๑๔๘๐, มาตรา ๑๔๘๒, มาตรา ๑๔๘๓ และมาตรา ๑๔๘๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับอำนาจในการจัดการสินสมรสของสามีหรือภรรยา (มาตรา ๑๒, มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔)

๘. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๔๘๐ และมาตรา ๑๔๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการแยกสินสมรสให้เป็นสินส่วนตัว (มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘)

๙. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๘๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
“เกี่ยวกับการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล” (มาตรา ๑๙)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ และมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับคำพิพากษาและการร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสเป็นโมฆะ (มาตรา ๒๐)

๑๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๘๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าการสมรสใดเป็นโมฆะให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อบันทึกความเป็นโมฆะไว้ในทะเบียนสมรส (มาตรา ๒๑)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๘ และมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับกรณีการสมรสเป็นโมฆะ และการใช้สิทธิเรียกร้องค่าทดแทน (มาตรา ๒๒)

๑๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๘๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับการสมรสที่เป็นโมฆะข้อตกลงระหว่างคู่สมรสว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด หรือฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายจะเป็นผู้ออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร (มาตรา ๒๓)

๑๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) และ (๔/๒) ของมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“(๔/๑) สามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดและการเป็นสามีภริยากันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายอีกฝ่ายหนึ่งพึงหย่าได้

(๔/๒) สามีและภริยาสมัครใจแยกกันอยู่เกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพึงหย่าได้ (มาตรา ๒๕)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๒ มาตรา ๑๕๔๓ มาตรา ๑๕๔๔ และมาตรา ๑๕๔๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร (มาตรา ๓๑)

๑๖. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕๔๘ และมาตรา ๑๕๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต้องได้รับความยินยอม หรือศาลมีคำพิพากษาให้จดทะเบียนได้ (มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔)

๑๗. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๖๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๕๖๕/๑ ในกรณีที่ผู้เยาว์ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถและศาลมีคำสั่งตั้งบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองเป็นผู้อนุบาลให้คำสั่งนั้นมีผลเป็นการถอนผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

ในกรณีที่บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและไม่มีคู่สมรสถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น” (มาตรา ๓๕)

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๗๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับนิติกรรมใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์ดังต่อไปนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองจะกระทำได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต

๑๙. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“บิดามารดาขอมมีสิทธิจะติดต่อกับบุตรของตนได้ตามควรแก่พฤติการณ์ไม่ว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองก็ตาม” (มาตรา ๔๒)

๒๐. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๘๕, มาตรา ๑๕๘๖, (๕) ของมาตรา ๑๕๘๗, และมาตรา ๑๕๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเป็นผู้ปกครองของผู้เยาว์ (มาตรา ๔๓, มาตรา ๔๔, มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๐ มาตรา ๑๕๙๑ มาตรา ๑๕๙๒ มาตรา ๑๕๙๓ วรรคสอง มาตรา ๑๕๙๔/๖ มาตรา ๑๕๙๔/๗ มาตรา ๑๕๙๔/๘ มาตรา ๑๕๙๔/๑๕ มาตรา ๑๕๙๔/๑๖ มาตรา ๑๕๙๔/๑๗ มาตรา ๑๕๙๔/๑๘ มาตรา ๑๕๙๔/๑๙ มาตรา ๑๕๙๔/๒๐ มาตรา ๑๕๙๔/๒๑ มาตรา ๑๕๙๔/๒๒ มาตรา ๑๕๙๔/๒๓ มาตรา ๑๕๙๔/๒๔ และมาตรา ๑๕๙๔/๒๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับความเป็นผู้ปกครองและบทบาทของผู้ปกครอง สิทธิหน้าที่ของผู้ปกครองในการอนุบาลบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งผู้เยาว์นั้นอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์ (มาตรา ๔๘, มาตรา ๔๙, มาตรา ๕๐, มาตรา ๕๑, มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓)

๒๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๕๙๔/๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะจดทะเบียนรับผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วยจะต้องได้รับความยินยอมของคู่สมรสซึ่งเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมอยู่แล้วและมีให้นำมาตรา ๑๕๕๘/๒๑ มาใช้บังคับ” (มาตรา ๕๔)

๒๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕๘/๒๓ มาตรา ๑๕๕๘/๓๑ (๑) (๒) และ (๓) ของมาตรา ๑๕๕๘/๓๓ และ (๘) ของมาตรา ๑๕๕๘/๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการฟ้องเลิกการรับเป็นบุตรบุญธรรม (มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘)

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕๘/๓๕ และมาตรา ๑๕๕๘/๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑)

๑๒.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๔๓ หน้า ๕๖ - ๕๗ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีการแก้ไขพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ยกเลิกการกำหนดอัตราส่วนการถือหุ้นและจำนวนผู้ถือหุ้นของบริษัทมหาชนจำกัด และเพื่อให้การแปรสภาพบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัด เป็นไปโดยความสมัครใจ ในกรณีที่บริษัทจำกัดประสงค์จะชี้ชวนให้ประชาชนร่วมลงทุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติ ๔ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบริษัทจำกัด ซึ่งตั้งขึ้นด้วยแบ่งทุนเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่า ๆ กัน โดยผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกมาตรา ๑๐๗๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๔)

๑๓.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๘ ก. หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๑

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องขายฝากมีบทบัญญัติยังไม่เหมาะสมเป็นเหตุให้มีการเอาเปรียบผู้ขายฝากโดยการกำหนดสินไถ่ที่สูงเกินควรเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา รวมทั้งในกรณีที่ถึงกำหนดเวลาไถ่ผู้ซื้อฝากมักจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมให้มีการไถ่เงินเป็นเหตุให้ผู้ขายฝากต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินไปโดยไม่ชอบธรรม นอกจากนี้ เห็นควรปรับปรุงระยะเวลาในการใช้สิทธิไถ่ในสัญญาขายฝากให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติ ๖ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔๘๒ และ ๔๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓, ๔)

๒. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับการกำหนดราคาไถ่ทรัพย์สินในกรณีที่ราคาสินไถ่สูงกว่าราคาขายฝาก ให้ไถ่ได้ตามราคาขายฝากรวมประโยชน์ตอบแทนร้อยละ ๑๕ ต่อปี (มาตรา ๕)

๓. บทบัญญัติมาตรา ๔๘๕ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่สัญญาขายฝากที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖)

๑๔.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๔๘ หน้า ๑-๒ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติให้หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ เงินสะสม เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มให้ลูกจ้าง หรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณีมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของลูกจ้าง โดยให้รวมความถึงสิทธิของเสมียน คนใช้ และคนงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๓ เดิมด้วย โดยกำหนดลำดับบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับอยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากร ประกอบกับสถานะเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนเงินสูงสุดของบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติ ๔ มาตรา โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๓ และ ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ กรณีนี้มีอยู่เป็นคุณแก่บุคคลใด และบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้าง (มาตรา ๓,๔)

สุนัย ชีรวีรพ/จัดทำ

วินัย หิมสุหรี /ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คดีล้มละลาย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คดีล้มละลาย” หมายความว่า คดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายและให้หมายความรวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกันกับคดีดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

“ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดอกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ให้ศาลล้มละลายรับพิจารณาพิพากษาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ในความผิดที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน และบางกรรมไม่เป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ศาลล้มละลายจะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

ก่อนเริ่มต้นสืบพยาน หากจำเลยเห็นว่าการพิจารณาคดีอาญาดำเนินการตามวรรคสามต่อไปในศาลล้มละลายจะไม่สะดวกหรือไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเลยอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผลหรือพยานหลักฐานต่อศาลล้มละลายขอให้แยกฟ้องไปยังศาลที่มีอำนาจ เมื่อศาลล้มละลายเห็นสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ในศาลล้มละลายกลางและศาลล้มละลายภาค ให้มีอธิบดีผู้พิพากษากับรองอธิบดีผู้พิพากษา ศาลละหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกา จะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษามากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กระบวนพิจารณาในศาลล้มละลายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายและข้อกำหนดตามมาตรา ๑๕ ในกรณีที่ไม่มียกเว้นโดยนิติบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ เพื่อให้การดำเนินกระบวนพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วและเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางมีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนพิจารณา และการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลล้มละลายได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๔/๑ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

คดีล้มละลายในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลล้มละลายในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

(๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก

(๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้

(๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๖/๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคหก มาใช้บังคับแก่คดีล้มละลายในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔/๑ โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๘/๑ ให้นำบทบัญญัติของส่วนที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้นในหมวด ๓ วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีล้มละลายในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔/๑ ในศาลฎีกาโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ บรรดาคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์หรืออยู่ระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ดำเนินคดีดังกล่าวต่อไปโดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีล้มละลายตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันศาลล้มละลายมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่มีโชคคืออาญา ทำให้คดีอาญาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ซึ่งต้องอาศัยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยล้มละลายอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลธรรมดา ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลล้มละลายซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษสามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญาดังกล่าวได้ รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีล้มละลาย อันจะเป็นผลให้การดำเนินคดีล้มละลายมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันอังคารที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

๓. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑-๕ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๕ หน้า ๑๐ - ๑๖ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๘ เมษายน ๒๕๔๒

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากคดีล้มละลายเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่งโดยทั่วไป ซึ่งโดยผลของคดีล้มละลายย่อมกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม และหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยล้มละลายโดยเฉพาะแล้ว ย่อมทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาสามารถดำเนินไปโดยรวดเร็วและเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น สมควรจัดตั้งศาลล้มละลายขึ้นเพื่อพิจารณาคดีล้มละลายโดยเฉพาะและให้มีวิธีพิจารณาคดีล้มละลายโดยเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติ ๓๐ มาตรา แบ่งเป็น ๓ หมวดและบทเฉพาะกาล มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ในหมวด ๑ มาตรา ๕ - ๑๑ พระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติถึงการจัดตั้งศาล ล้มละลายและอำนาจในการพิจารณาคดี

๒. ในหมวด ๒ มาตรา ๑๒, ๑๓ พระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้มีผู้พิพากษา ในศาลล้มละลาย

๓. ในหมวด ๓ จะแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ

- ส่วนที่ ๑ มาตรา ๑๔ - ๒๓ เป็นเรื่องของวิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น
- ส่วนที่ ๒ มาตรา ๒๔ - ๒๘ เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีการอุทธรณ์

๔. บทเฉพาะกาล มาตรา ๒๙ - ๓๐ การให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ใช้บังคับในบรรดาคดีล้มละลายที่ยังไม่ถึงที่สุดในวันเปิดทำการของศาลล้มละลายกลาง และเขตของศาลล้มละลายกลางให้มีอยู่ในท้องที่ที่ศาลล้มละลายภาคยังไม่เปิดทำการ

๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๗๐ ก หน้า ๕๖ - ๕๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ผู้รักษาการ ประธานศาลฎีกา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติในส่วนที่กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีความไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปด้วยความล่าช้าไม่คุ้มครองสิทธิของบรรดาเจ้าหนี้และลูกหนี้ได้อย่างเพียงพอ ประกอบกับหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันใช้บังคับเฉพาะคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้สมควรแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปด้วยความ รวดเร็วยิ่งขึ้น และเพื่อให้หลักเกณฑ์การอุทธรณ์ทั้งคดีล้มละลายและคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้อยู่ในกฎหมายเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติ ๓ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔, ๒๖, ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับวิธีการอุทธรณ์ (มาตรา ๓, ๔, ๕)

๒. บรรดาคดีล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาต่อไปและให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหน้า

ศูนย์ ชีววิทย์/จัดทำ

จาวรณ ควงวิชัย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๔)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๘ มาตรา ๒๓๙ มาตรา ๒๔๐ มาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๒ มาตรา ๒๔๓ และมาตรา ๒๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔/๑ และมาตรา ๔๔/๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๔๔/๑ ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ถ้าผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือได้รับความเสื่อมเสียต่อเสรีภาพในร่างกาย ชื่อเสียงหรือได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของจำเลย ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีอาญาขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ตนก็ได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหายต้องยื่นคำร้องก่อนเริ่มสืบพยาน ในกรณีที่ไม่มี การสืบพยานให้ยื่นคำร้องก่อนศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดี และให้ถือว่าคำร้องดังกล่าวเป็นคำฟ้องตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและผู้เสียหายอยู่ในฐานะโจทก์ในคดีส่วนแพ่งนั้น ทั้งนี้ คำร้องดังกล่าวต้องแสดงรายละเอียดตามสมควรเกี่ยวกับความเสียหายและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ เรียกร้อง หากศาลเห็นว่าคำร้องนั้นยังขาดสาระสำคัญบางเรื่อง ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ร้องแก้ไขคำร้องให้ ชัดเจนก็ได้

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะมีคำขอประการอื่นที่มีใช้คำขอบังคับให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของจำเลยในคดีอาญามีได้ และต้องไม่ขัดหรือแย้งกับคำฟ้องใน คดีอาญาที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ และในกรณีที่พนักงานอัยการได้ดำเนินการตามความในมาตรา ๔๓ แล้ว ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งเพื่อเรียกทรัพย์สินหรือราคาทรัพย์สินอีกไม่ได้

มาตรา ๔๔/๒ เมื่อได้รับคำร้องตามมาตรา ๔๔/๑ ให้ศาลแจ้งให้จำเลยทราบ หากจำเลยให้ การประการใดหรือไม่ประสงค์จะให้การให้ศาลบันทึกไว้ ถ้าหากจำเลยประสงค์จะทำคำให้การเป็น หนังสือให้ศาลกำหนดระยะเวลาขึ้นคำให้การตามที่เห็นสมควร และเมื่อพนักงานอัยการสืบพยานเสร็จ ศาลจะอนุญาตให้ผู้เสียหายนำพยานเข้าสืบถึงค่าสินไหมทดแทนได้เท่าที่จำเป็น หรือศาลจะพิจารณา พิพากษาคดีอาญาไปก่อนแล้วพิจารณาพิพากษาคดีส่วนแพ่งในภายหลังก็ได้

ถ้าความปรากฏต่อศาลว่าผู้ยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๔/๑ เป็นคนยากจนไม่สามารถจัดหา ทุนายความได้เอง ให้ศาลมีอำนาจตั้งทนายความให้แก่ผู้นั้น โดยทนายความที่ได้รับแต่งตั้งมีสิทธิได้รับ เงินรางวัลและค่าใช้จ่ายตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ คำพิพากษาคดีส่วนแพ่งต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันว่าด้วยความรับผิดชอบของบุคคลในทางแพ่ง โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจำเลยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่

ราคาทรัพย์สินที่สั่งให้จำเลยใช้แก่ผู้เสียหาย ให้ศาลกำหนดตามราคาอันแท้จริง ส่วนจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนอย่างอื่นที่ผู้เสียหายจะได้รับนั้น ให้ศาลกำหนดให้ตามความเสียหายแต่ต้องไม่เกินค่าขอ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน หรือค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๔/๑ ให้ถือว่าผู้เสียหายนั้นเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษา

มาตรา ๕๑ ถ้าไม่มีผู้ใดฟ้องทางอาญา สิทธิของผู้เสียหายที่จะฟ้องทางแพ่งเนื่องจากความผิดนั้นย่อมระงับไปตามกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาเรื่องอายุความฟ้องคดีอาญา แม้ถึงว่าผู้เยาว์หรือผู้วิกลจริตในมาตรา ๑๕๓/๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะเป็นผู้ฟ้องหรือได้ฟ้องต่างหากจากคดีอาญาก็ตาม

ถ้าคดีอาญาใดได้ฟ้องต่อศาลและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลด้วยแล้ว แต่คดียังไม่เด็ดขาดอายุความซึ่งผู้เสียหายมีสิทธิจะฟ้องคดีแพ่งย่อมระงับอยู่จนคดีอาญาตามมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ถ้าโจทก์ได้ฟ้องคดีอาญาและศาลพิพากษาลงโทษจำเลยจนคดีเด็ดขาดแล้วก่อนที่ได้ฟ้องคดีแพ่งสิทธิของผู้เสียหายที่จะฟ้องคดีแพ่งย่อมมีตามกำหนดอายุความในมาตรา ๑๕๓/๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ถ้าโจทก์ฟ้องคดีอาญาและศาลพิพากษายกฟ้องปล่อยจำเลยจนคดีเด็ดขาดแล้วก่อนที่ได้ยื่นฟ้องคดีแพ่งสิทธิของผู้เสียหายจะฟ้องคดีแพ่งย่อมมีอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๕๐ และมาตรา ๒๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๕ คำพิพากษาหรือคำสั่งให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าธรรมเนียมนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๒๕๐ ถ้าคำพิพากษามีได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น บุคคลทั้งปวงซึ่งต้องคำพิพากษาให้ลงโทษโดยได้กระทำความผิดฐานเดียวกัน ต้องรับผิดแทนกันและต่างกันในการคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินหรือใช้ค่าสินไหมทดแทน

มาตรา ๒๕๑ ถ้าต้องยึดทรัพย์สินคราวเดียวกันสำหรับใช้ค่าธรรมเนียมศาล ค่าปรับราคาทรัพย์สิน หรือค่าสินไหมทดแทน แต่ทรัพย์สินของจำเลยไม่พอใช้ครบทุกอย่างให้นำจำนวนเงินสุทธิของทรัพย์สินนั้นใช้ตามลำดับดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าธรรมเนียม
- (๒) ราคาทรัพย์สินหรือค่าสินไหมทดแทน
- (๓) ค่าปรับ

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕๓ ในคดีพนักงานอัยการเป็นโจทก์ซึ่งมีคำร้องให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินติดมากับฟ้องอาญาตามมาตรา ๔๓ หรือมีคำขอของผู้เสียหายขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนมิให้เรียกค่าธรรมเนียม เว้นแต่ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้เสียหายเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนสูงเกินสมควร หรือดำเนินคดีโดยไม่สุจริต ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้เสียหายชำระค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือแต่เฉพาะบางส่วนภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้ และถ้าผู้เสียหายเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ให้ถือว่าเป็นการทิ้งฟ้องในคดีส่วนแพ่งนั้น

ในกรณีที่มิมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน หรือค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง ถ้าศาลยังต้องจัดการอะไรอีกเพื่อการบังคับ ผู้ที่จะได้รับคืนทรัพย์สินหรือราคาหรือค่าสินไหมทดแทน จะต้องเสียค่าธรรมเนียมดังคดีแพ่งสำหรับการต่อไปนั้น

มาตรา ๒๕๔ ภายใบบังคับแห่งมาตรา ๒๕๓ วรรคหนึ่ง ในคดีที่ผู้เสียหายเรียกร้องให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน หรือใช้ค่าสินไหมทดแทนซึ่งติดมากับฟ้องคดีอาญา หรือที่ฟ้องเป็นคดีแพ่งโดยลำพัง ให้เรียกค่าธรรมเนียมดังคดีแพ่ง

คดีในส่วนแพ่งตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้เสียหายซึ่งเป็นโจทก์ประสงค์จะขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในศาลชั้นต้น ชั้นอุทธรณ์ หรือชั้นฎีกา ให้ยื่นคำขอต่อศาลชั้นต้นที่ได้ยื่นฟ้องไว้พร้อมกับคำฟ้อง คำฟ้องอุทธรณ์หรือคำฟ้องฎีกา แล้วแต่กรณี หากศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีอาญาที่ฟ้องมีมูลและการเรียกเอา

ค่าสินไหมทดแทนนั้น ไม่เกินสมควรและเป็นไปด้วยความสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ แต่ถ้าศาลมีคำสั่งยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลให้แก่โจทก์แต่เฉพาะบางส่วนหรือมีคำสั่งยกคำขอ ก็ให้ศาลกำหนดเวลาให้โจทก์ชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลหรือยกคำขอให้มีผลสำหรับการดำเนินคดีตั้งแต่ชั้นศาลซึ่งคดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณาไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด เว้นแต่ในกรณีที่พฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ศาลที่พิจารณาคดีจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

ห้ามมิให้อุทธรณ์หรือฎีกาคำสั่งของศาลตามวรรคสอง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕๘ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยค่าธรรมเนียมมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๙ บทบัญญัติมาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบต่อการชำระค่าธรรมเนียมที่ได้ชำระไปแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการดำเนินคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับคดีอาญาในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้พนักงานอัยการมีเพียงอำนาจในการเรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหายในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์บางประเภทเท่านั้น ผู้เสียหายซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดของจำเลยต้องไปดำเนินคดีส่วนตัวเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนอื่นด้วยตนเอง และต้องเสียค่าธรรมเนียมในการเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเป็นภาระยิ่งขึ้นให้แก่ผู้เสียหาย ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ผู้เสียหายมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนในคดีอาญาทุกประเภทที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ต่อเนื่องไปได้ เพื่อให้การพิจารณาคดีส่วนตัวเป็นไปโดยรวดเร็ว รวมทั้งยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินคดีดังกล่าวเพื่อลดภาระให้แก่ผู้เสียหาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ฉบับที่ ๒๔

พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในวาระที่ ๒ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ จากนั้นได้มีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

๓. ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาดังกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๘

วุฒิสภาได้พิจารณาดังกรรมการร่วมกันในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ และเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกัน ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

๔. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๗ ก หน้า ๑-๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พุทธศักราช ๒๕๖๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๕๐๑ - ๕๐๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๔

เหตุผลในการประกาศใช้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมตำแหน่งเจ้าพนักงานที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ บางตำแหน่ง และเทียบยศตำรวจบางอย่างเพื่อให้ตรงกับตำแหน่งราชการของตำรวจที่เป็นอยู่ และเพื่อให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. ให้อธิบดีกรมตำรวจประกาศแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่มียศไม่ต่ำกว่าชั้นจ่านายสิบตำรวจ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นพนักงานสอบสวนได้ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การสอบสวนได้ดำเนินไปด้วยดีและรวดเร็ว

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๖๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๑๓) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องความหมายของหน่วยงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องอำนาจการสอบสวนความผิดอาญาของหน่วยงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ ข้าราชการตำรวจ ผู้มียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจผู้ที่อธิบดีกรมตำรวจได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่งตั้งให้เป็นหน่วยงานสอบสวน แต่ต้องเป็นผู้มียศไม่ต่ำกว่าชั้นจ่านายสิบตำรวจ

๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๖๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ หน้า ๑๒๑๐ - ๑๒๑๒ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ โดยที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้เพิ่มความตามมาตรา ๓ ซึ่งเป็นเรื่องของการวินิจฉัยปัญหาใด คดีใด โดยที่ประชุมใหญ่ของอธิบดี ผู้พิพากษา ศาลอุทธรณ์ ให้เป็นมาตรา ๒๐๘ ทวิ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔ ตอน ๓ หน้า ๑๑๘ - ๑๒๑ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของการมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๗ ตอนที่ ๖๐ หน้า ๕๗๕ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีบทบัญญัติ ๔ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๔๓ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐ ตอน ๑๐ หน้า ๑๕๘ - ๒๐๓ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

วันเริ่มใช้บังคับ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นเรื่องของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ให้หมายความว่าถึงเจ้าพนักงานตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งเป็นเรื่องอำนาจสอบสวนความผิดอาญา โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของผู้ชั้นสูตรพิทักษ์ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๔๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๖ หน้า ๑๒๖ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้คดีล่องไปโดยเหมาะสมและรวดเร็วยิ่งขึ้นกับเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องของศาลเจ้าพนักงาน และคู่ความในการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่สำคัญบางประการ และแก้ปัญหิเนนบทำยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๕ มีบทบัญญัติ ๑๗ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ คดีอาญาเล็กน้อยได้ และให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

. ให้ยกเลิกความตามมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ และให้ใช้ความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔ วรรคแรก แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

. ให้ยกเลิกความตามมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๖ และให้ใช้ความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

- . ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน
- . ให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นมาตรา ๑๗๒ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- . ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน
- . ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน
- . ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน
- . ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน
- . ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน
- . ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน
- . ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๐๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอน ๗๘ หน้า ๕๒๑ - ๕๒๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑

วันเริ่มใช้บังคับ ๘ ตุลาคม ๒๕๐๑

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคใหม่ โดยให้มีแต่จังหวัดและอำเภอ ส่วนภาคย่อยลงไปตำแหน่งผู้ว่าราชการภาค รองผู้ว่าราชการภาค ผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค และมหาดไทยภาค ซึ่งเป็นตำแหน่งประจำภาคจึงถูกยุบเลิกตามไปด้วย ประกอบกับสมควรจะให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองบางตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคดีอาญาในส่วนภูมิภาค เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับคำว่า “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” เสียใหม่

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้ยกเลิกความใน (๑๗) ของมาตรา ๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งเป็นเรื่องของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ให้หมายความถึงเจ้าพนักงานตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๑๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๐๒ หน้า ๑-๖ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้ประชาชนในเขตอำนาจศาลแขวง และศาลจังหวัดมีสิทธิในการอุทธรณ์โดยเท่าเทียมกัน และเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาลุล่วงไปโดยเหมาะสมและรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๓ มีบทบัญญัติ ๘ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรา ๑๕๓ ทวิ และมาตรา ๑๕๓ ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

. ให้ยกเลิกความตามมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เป็นมาตรา ๑๕๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เป็นมาตรา ๒๑๕ ทวิ และมาตรา ๒๑๕ ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๑๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๒๒๕ หน้า ๘-๑๐ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๗

วันเริ่มใช้บังคับ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๗

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยการพระราชทานอภัยโทษ ซึ่งบัญญัติไว้ในภาค ๗ ว่าด้วยการอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ยังมิได้กำหนดวิธีขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่ผู้ต้องโทษทั่วไป สมควรกำหนดให้คณะรัฐมนตรีถวายคำแนะนำต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขอพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องโทษทั่วไปดังกล่าวได้ และโดยที่การพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องโทษทั่วไปได้เคยกระทำในรูปพระราชกฤษฎีกาเสมอมา แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ มาตรา ๑๘๒ ได้บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกาตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น” สมควรกำหนดให้การพระราชทานอภัยโทษได้กระทำในรูปพระราชกฤษฎีกาดังที่ได้เคยปฏิบัติมา จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ มีบทบัญญัติ ๓ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖๑ ทวิ ของภาค ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๒๖๑ ทวิ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรจะถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ขอให้พระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องโทษก็ได้

การพระราชทานอภัยโทษตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

ปิยนุช สว่างแจ้ง/จัดทำ

รุจิเรข ชุ่มเกษรกุลกิจ/ตรวจสอบ

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอน ๖๔ หน้า ๑ - ๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมิได้ให้อำนาจศาลชั้นต้นอย่างชัดเจนในการที่จะส่งคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราว ในกรณีที่ศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาแล้ว ทั้งในการที่ศาลจะส่งศาลคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในกรณีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี ศาลจะต้องถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์ว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่ทุกกรณีไป ทำให้ศาลไม่ไม่สามารถมีคำสั่งได้โดยรวดเร็ว สมควรให้อำนาจศาลชั้นต้นส่งคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราวในกรณีที่ศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาแล้ว และให้อำนาจศาลที่จะดการถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์ในกรณีที่ไม้อาจถามได้โดยมีเหตุอันควร เพื่อให้ศาลสามารถมีคำสั่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวได้โดยรวดเร็วและเพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ถูกขังได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนการที่ศาลจะมีคำพิพากษานั้น สมควรกำหนดไว้ว่าถ้าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในทางพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องเพียงรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาหรือสถานที่กระทำความผิดหรือต่างกันระหว่างการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ กรรโชก ฉ้อโกง ขกขออก รับของโจร หรือต่างกันระหว่างการกระทำความผิดฐานโดยเจตนาและประมาทมิให้ถือว่าต่างกันข้อสาระสำคัญอันจะเป็นเหตุให้ศาลยกฟ้องคดีนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน ๑๐๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราว โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเรื่องของการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ในระหว่างสอบสวนเรื่องการพิจารณาของศาลชั้นต้น ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องหาหรือถูกฟ้องในความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเรื่อง การห้ามมิให้พิพากษาหรือสั่ง เกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในที่ ๖ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “คำพยานชั้นได้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณานั้น ให้ศาลอ่านให้พยานฟังค่อหน้าจำเลย เว้นแต่ในกรณีดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๕ วรรค ๓”

๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ ตอน ๑๐๕ หน้า ๑ - ๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระธรรมนูญศาลยุติธรรมซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของศาลแขวงโดยเพิ่มจำนวนค่าปรับให้สูงขึ้นจากหกพันบาทเป็นหกหมื่นบาท เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้คดีอาญาของศาลจังหวัดและศาลแขวงที่ห้ามอุทธรณ์คำพิพากษาในปัญหาข้อเท็จจริงมีอัตราโทษเท่าเทียมกัน อันจะเป็นผลทำให้ประชาชนที่อยู่ในเขตอำนาจศาลแขวงและในเขตอำนาจศาลจังหวัดมีสิทธิในการอุทธรณ์โดยเท่าเทียมกัน และได้รับผลปฏิบัติทางคดีเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้ยกเลิกความใน ๑๕๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นเรื่องการห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นในปัญหาข้อเท็จจริงในคดีซึ่งอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และข้อยกเว้น

๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ ตอน ๑๑๓ หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๓

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๓ ข้อ ๒ ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้เหตุผลว่าวิธีการชันสูตรพลิกศพ ไม่สะดวกและเหมาะสม แต่เมื่อประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศใช้แล้ว ปรากฏว่าเจ้าพนักงานที่มีอำนาจ ตามกฎหมายบางแห่งได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบ เช่น เมื่อยิงราษฎรตายหรือทำร้ายราษฎรถึงแก่ ความตายแล้วมักจะทำเป็นวิสามัญฆาตกรรม และสรุปสำนวนส่งให้อธิบดีกรมอัยการวินิจฉัยโดยไม่ต้องให้ศาล ทำการไต่สวนก่อน ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นแก่ผู้ตาย ซึ่งญาติผู้ตายไม่สามารถนำพยานเข้าสืบเป็น การให้อำนาจพนักงานสอบสวนมากเกินไป จึงสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓๓ ข้อ ๒ และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ ที่ถูกยกเลิกมีผลใช้บังคับ ต่อไป

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

เป็นการยกเลิกความใน ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งเป็นเรื่องของวิธีการ ปรับลดอำนาจของเจ้าพนักงานเกี่ยวกับบทบาทของวิธีการชันสูตรพลิกศพ เพื่อให้มีความเป็นธรรมต่อ ประชาชนมากขึ้น

๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอน ๘๐ หน้า ๔-๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๒๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๒๕

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

(๑) อนุญาตให้มีการปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกันได้เฉพาะคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึงหนึ่งปี และ

(๒) มิได้กำหนดอย่างชัดเจนว่า ในกรณีที่ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาแล้ว หากมีการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลชั้นต้นก่อนส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาและศาลชั้นต้นเห็นไม่สมควรอนุญาต ศาลชั้นต้นจะต้อง “รีบ” ส่งคำร้องพร้อมสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาเพื่อสั่งแล้วแต่กรณีเหมือนกับที่ได้กำหนดอย่างชัดเจนในกรณีที่มีการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลชั้นต้นเมื่อส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้ว ทำให้สิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาและจำเลยในการได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร และบทบัญญัติของกฎหมายในเรื่องอย่างเดียวกันไม่สอดคล้องเป็นอย่างเดียวกัน

สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในคดีที่ไม่ร้ายแรงโดยไม่ต้องมีประกันได้มากขึ้น และให้บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมีความสอดคล้องเป็นอย่างเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๐๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นเรื่องของการยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ศาลอ่านคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์แล้ว และการปล่อยชั่วคราว

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของการปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ต้องคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีขึ้นไป

๑๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอน ๑๐๘ หน้า ๑ - ๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๒๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑ สิงหาคม ๒๕๒๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้การสอบสวนและคดีลู่วงไปโดยรวดเร็วและเหมาะสมยิ่งขึ้น กับเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสืบสวนและสอบสวนจนได้ความแน่ชัดก่อนจับกุมผู้ต้องหา จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเรื่องการห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอน ๑๒๗ หน้า ๑ - ๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๗ สิงหาคม ๒๕๒๕

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

(๑) มิได้ให้สิทธิแก่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่จะพบและปรึกษาทนายสองต่อสอง สิทธิที่จะได้รับการเยี่ยมและสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว ทำให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหามีได้รับความคุ้มครองตามสมควร

(๒) มิได้ให้สิทธิแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่จะอุทธรณ์คำสั่งศาลที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๓) มิได้ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลยในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีแต่ไม่เกินสิบปี หรือปรับเกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทำให้ศาลไม่สามารถเร่งรัดการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวให้แล้วเสร็จไปโดยรวดเร็วได้

(๔) มิได้ให้ศาลตั้งทนายให้แก่จำเลยในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีแต่ไม่ถึงสิบปี ทำให้จำเลยที่ยากจนในคดีดังกล่าวไม่มีทนายในการต่อสู้คดี

(๕) มิได้ให้อำนาจศาลสืบพยานบุคคลซึ่งจะเดินทางไปนอกราชอาณาจักรอันยากแก่การนำพยานสืบในภายหน้าไว้ทันทีก่อนฟ้องคดีต่อศาล ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดี

สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้ผู้เสียหาย ผู้ถูกจับ ผู้ต้องหา และจำเลยได้รับความคุ้มครอง และให้การพิจารณาพิพากษาคดีอาญาดำเนินไปด้วยความรวดเร็วสามารถอำนวยความสะดวกตลอดจนให้จำเลยที่ยากจนได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายในการดำเนินคดีมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรา ๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของสิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมหรือขัง

๒. ให้ยกเลิกความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรา ๑๑๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของสิทธิยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งในกรณีที่ศาลสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

๓. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๗๒ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๑) ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสิบปี จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม หรือในคดีมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อจำเลยมีทนายและจำเลยได้รับอนุญาตจากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและการสืบพยาน”

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของการตั้งทนายให้จำเลย ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไปและในคดีที่จำเลยมีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปีในวันที่ถูกฟ้องศาล โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๕. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นมาตรา ๒๓๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของการสืบพยานบุคคลซึ่งจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรยกแก่การนำสืบ

๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอน ๒๑๕ หน้า ๑๔๗ - ๑๔๘ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๒๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๕ ธันวาคม ๒๕๒๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเปรียบเทียบคดีอาญา เพื่อให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้มากขึ้น โดยเปรียบเทียบในคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทได้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยคดีอาญาเล็กน้อยในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งเป็นเรื่องของคดีอาญาเล็กน้อยได้ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๗)

พ.ศ. ๒๕๓๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอน ๑๔๕ หน้า ๔ - ๑๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้ผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดี เพื่อให้ศาลตั้งหมายให้จำเลยในทุก ๆ คดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต ถ้าจำเลยยังไม่มีทนายและให้ศาลตั้งหมายให้จำเลยในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สามปีขึ้นไปแต่ไม่ถึงสิบปี ถ้าจำเลยไม่มีทนายและต่อสู้คดี โดยแถลงต่อศาลก่อนเริ่มพิจารณาว่าจำเลยยากจนและต้องการทนาย เพื่อแก้ไขปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการพิพากษาเกินคำขอ และเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาลุล่วงไปโดยเหมาะสมรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๓๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของการสั่งปล่อยตัวชั่วคราว โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องของการมีคำสั่งอนุญาตประกันต่อศาล โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งเป็นเรื่องของการตั้งหมายให้จำเลยในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายความอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นเรื่องการพิจารณาในกรณีที่ข้อแตกต่างนั้นเป็นเพียงรายละเอียด โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นเรื่องการห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นเรื่องการยื่นอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นเรื่องการอุทธรณ์เมื่อศาลชั้นต้นปฏิเสธไม่ยอมรับอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องการส่งสำเนาอุทธรณ์ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๙. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นเรื่องการห้ามมิให้โจทก์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง เป็นมาตรา ๒๑๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นเรื่องการลงโทษจำเลยในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาค้นจำคุกต่างจากศาลชั้นต้น โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นเรื่องการห้ามมิให้คู่ความฎีกาในคดีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๑๒. ให้ยกเลิกความตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องกรณีที่ศาลชั้นต้นไม่ยอมรับฎีกา โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๘)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอน ๓๒ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๒ เมษายน ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีการกำหนดชื่อตำแหน่งในกรมตำรวจขึ้นใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน ของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับนิยามคำว่า “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” เสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ คือ

๑. ยกเลิกความใน (๑๗) ของมาตรา ๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความใหม่มีกำหนดขึ้นเกี่ยวกับคำนิยามคำว่า “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” ตามที่กำหนดขึ้นในพระราชบัญญัตินี้แทนความเดิมที่ยกเลิกไป

๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๙)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังมีบทบัญญัติ บางประการที่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนดำเนินคดี อันเป็นผลให้การสอบสวนดำเนินคดีเป็นไปโดยล่าช้า และทำให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือจำเลยได้รับการปฏิบัติไม่เท่าเทียมกันและไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาอาญาโดยกำหนดให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจัดหาถามให้แก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย หรือพยานที่ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยและไม่มีล่าม ตลอดระยะเวลาที่ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตรวจควบคุมตัวผู้ถูกจับในกรณีที่มีเหตุจำเป็นลงเหลือไม่เกินสามวัน และกำหนดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจร้องขอต่อศาลให้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ ณ สถานที่ที่พนักงานสอบสวน

กำหนดตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร รวมทั้งกำหนดให้ศาลต้องถามจำเลยก่อนเริ่มการพิจารณาว่ามีทนายความหรือไม่ หากไม่มีและจำเลยต้องการก็ให้ศาลตั้งทนายความให้สำหรับคดีที่มีอัตราโทษจำคุกหรือคดีที่จำเลยมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่ถูกฟ้อง ทั้งนี้ เพื่อให้การสอบสวนดำเนินคดีลุล่วงไปโดยรวดเร็ว และเพื่อให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา และจำเลยได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยเทียบเท่ากัน และจำเลยได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน และจำเลยได้มีโอกาสต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๑๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจัดหาล่ามให้ในกรณีผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย หรือพยาน ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยได้ และให้จ่ายค่าป่วยการแก่ล่ามที่จัดหาตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทย สำนักงานอัยการสูงสุด หรือกระทรวงยุติธรรม กำหนดด้วย

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจัดหาล่ามภาษามือให้ หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร ในกรณีที่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย หรือพยาน ไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้ และไม่มีล่ามภาษามือ และให้จ่ายค่าป่วยการแก่ล่ามมีจัดทำตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทย สำนักงานอัยการสูงสุด หรือกระทรวงยุติธรรม กำหนดด้วย

๓. ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความที่กำหนดให้มีแทน โดยกำหนดห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปด ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยมีให้นับเวลาเดินทางปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมด้วย ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นอื่นจะยึดเวลาเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงได้ แต่ไม่เกินสามวัน

๔. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๘๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยมีสาระสำคัญกำหนดว่าในกรณีมีเหตุจำเป็น ศาลอาจสั่งขังผู้ต้องหาได้ตามกำหนดเวลาที่ศาลเห็นสมควร

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๓๒ และให้ใช้ความที่กำหนดใหม่แทนว่า ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้ศาลตั้งให้ กรณีคดีที่มีอัตราโทษจำคุกหรือคดีที่จำเลยมีอายุไม่

เกินสิบแปดปีในวันที่ถูกฟ้องก่อนพิจารณาให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและจำเลยต้องการก็ให้ศาลตั้ง

๖. บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติไม่ใช่ว่าบังคับแก่การดำเนินการที่ได้ดำเนินไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากในปัจจุบันการถามปากคำเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในฐานะเป็นผู้เสียหายหรือพยานในชั้นสอบสวน และการสืบพยานบุคคลซึ่งเป็นเด็กในชั้นศาลนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดวิธีปฏิบัติไว้เช่นเดียวกับการของผู้ใหญ่ โดยในชั้นสอบสวน พนักงานสอบสวน ยังมีความชำนาญในด้านจิตวิทยาเด็กไม่เพียงพอ รวมทั้งมิได้คำนึงถึงสภาพร่างกายและจิตใจของเด็กที่อ่อนแอเท่าที่ควร และการใช้ภาษากับเด็กยังไม่เหมาะสม อันเป็นเหตุให้การถามปากคำเด็กส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของเด็กและส่งผลให้การสอบสวนคลาดเคลื่อน ส่วนการสืบพยานในชั้นศาลนั้น นอกจากเด็กจะต้องเผชิญหน้ากับจำเลยในห้องพิจารณาและตอบคำถามซ้ำกับในชั้นสอบสวนเสมือนหนึ่งต้องตกเป็นเหยื่อซ้ำอีกครั้งหนึ่งแล้ว คำถามที่ใช้ถามเด็กยังอาจเป็นคำถามที่ตอกย้ำจิตใจของเด็กซึ่งบอบช้ำให้เลวร้ายยิ่งขึ้น และยังส่งผลให้ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบพยานคลาดเคลื่อนอีกเช่นกัน นอกจากนั้นในการจดบันทึกคำร้องทุกข์ การชันสูตรพลิกศพ การไต่สวนมูลฟ้อง และการพิจารณาคดีที่เกี่ยวกับเด็กก็อาจเกิดผลในลักษณะทำนองเดียวกันได้ ฉะนั้น สมควรแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเรื่องดังกล่าวให้มีกระบวนการถามปากคำและสืบพยานสำหรับเด็กเป็นพิเศษ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับมาตรฐานตามข้อ ๑๒ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และบทบัญญัติในมาตรา ๔ และมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงและวิธีการเกี่ยวกับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาล และสมควรให้นำวิธีสืบพยานสำหรับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในชั้นศาลไปใช้กับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดคุณสมบัติของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ว่าต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง และได้รับค่าตอบแทนตามที่ระเบียบที่กระทรวงยุติธรรม

๒. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีสาระสำคัญกำหนดให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ มาบังคับใช้อนุโลมแก่การจับกุมที่ก่อเหตุทุกขในคดีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓๓ ทวิ และมาตรา ๑๓๓ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องการกำหนดวิธีการสืบพยานเด็กในฐานะที่เด็กเป็นผู้เสียหายหรือพยานให้สืบในสถานที่ที่เหมาะสม และมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมด้วย ซึ่งหากเด็กตั้งรังเกียจก็สามารถเปลี่ยนตัวได้ และหากกรณีจำเป็นเร่งด่วนยังให้พนักงานสอบสวนถามปากคำเด็กโดยมีบุคคลใดบุคคลเดียวตามที่กำหนดอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอไว้ในสำนวนการสอบสวนและกรณีนี้ เด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในฐานะเป็นผู้เสียหายหรือพยานซึ่งตัวผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนจัดที่จัดไว้ในที่ที่เหมาะสม และต้องมีอัยการ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอร่วมอยู่ด้วย

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓๔ ทวิ และมาตรา ๑๓๔ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดหาทนายความในคดีที่ผู้ต้องหาไม่มีย่าไม่เกินสิบแปดปี

๕. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการนำมาตรา ๑๗๒ ตริ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การไต่สวนของศาลตามมาตรา ๑๕๐

๖. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๗๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งกำหนดให้นำมาตรา ๑๓๓ ทวิ และมาตรา ๑๗๒ ตริ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การไต่สวนมูลฟ้องในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

๗. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๗๒ ตริ และมาตรา ๑๗๒ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อปฏิบัติข้อศาลในการสืบพยานในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ข้อความใหม่มีกำหนดในพระราชบัญญัตินี้แทน โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการสืบพยานบุคคลที่เชื่อว่าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่มีที่อยู่เป็นแหล่งหรือเป็นบุคคลมีถิ่นที่อยู่ห่างไกลจากศาลที่พิจารณาคดี หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการสืบกับพยานนั้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือมีเหตุจำเป็นอันอื่นอันเป็นการยากแก่การนำพยานมาสืบในภายหน้า

๒๑.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๑๗ - ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๓

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

เหตุผลในการประกาศใช้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในทางปฏิบัติ การชันสูตรพลิกศพ มักกระทำโดยพนักงานสอบสวนร่วมกับเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขประจำท้องที่หรือแพทย์ประจำตำบลแทน แพทย์ ซึ่งอาจทำให้ระบบการตรวจสอบพยานหลักฐานทางนิติเวชไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และอาจก่อให้เกิด ความผิดพลาดในการวินิจฉัยถึงสาเหตุและพฤติการณ์ที่ทำให้เกิดการตายนั้น อีกทั้งการชันสูตรพลิกศพในกรณี ที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความ ควบคุมของเจ้าพนักงาน ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ยังขาดการตรวจสอบและถ่วงดุลกันของผู้ร่วมทำการ ชันสูตรพลิกศพอย่างแท้จริง นอกจากนี้ วิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนการตายของบุคคลยังเป็นไป อย่างล่าช้าและมิได้คุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นญาติของผู้ตายอย่างเพียงพอ ฉะนั้น สมควรแก้ไขประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดตัวบุคคลผู้ร่วมทำการชันสูตรพลิกศพเสียใหม่ กล่าวคือ ให้พนักงานสอบสวนทำการชันสูตรพลิกศพร่วมกับแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ แพทย์ประจำโรงพยาบาล และแพทย์ ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตามลำดับ และให้พนักงานอัยการและพนักงานฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการ ชันสูตรพลิกศพด้วยในกรณีที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่รวมทั้งปรับปรุงวิธีการใน การชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนการตายโดยศาล เพื่อให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว รอบคอบ มีประสิทธิภาพ และคุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นญาติของผู้ตายมากยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะความ ผิดขึ้นใหม่ที่ทำให้การชันสูตรพลิกศพหรือผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งสมควรแก้ไขอัตราโทษตามบทบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีอัตราโทษสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

พระราชบัญญัตินี้มี ๘ มาตรา มีสาระสำคัญ คือ

๑. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ใดละเลยไม่กระทำหน้าที่ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่มีหน้าที่ในการชันสูตรพลิกศพ

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๕๐ ทวิ แห่งประมวลวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับการกระทำผิดแก่ศพหรือสภาพแวดล้อมในบริเวณที่พบศพก่อนการชันสูตรพลิกศพเสร็จสิ้น ซึ่งทำให้ผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป

๔. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนสำหรับการตายที่ได้มีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและให้ใช้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานไปบังคับแก่การชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งถึงที่สุด

๕. ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่ต้องชันสูตรพลิกศพตามมาตรา ๑๔๘ (๓) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าแพทย์ตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มีเหตุจำเป็นไม่สามารถไปตรวจชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุได้ แพทย์ดังกล่าวอาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่ผ่านการอบรมทางนิติเวชศาสตร์ไปร่วมตรวจชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุในเบื้องต้น แล้วรับรายงานให้แพทย์ทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป แต่ไม่ให้ใช้บังคับแก่แพทย์เอกชนและแพทย์อาสาสมัคร ส่วนเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจะได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๒๒.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

วันเริ่มใช้บังคับ ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปเว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๑๓๔/๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกจับผู้ต้องหา และจำเลยในคดีอาญาไว้หลายประการ อาทิเช่น การจับกุมหรือคุมขังบุคคลและการค้นในที่

รโหฐานจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และผู้ต้องหาและจำเลยย่อมมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรม รวมทั้งมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐด้วยการจัดหาทนายความให้ สมควรที่จะได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๑ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- การดำเนินการตามหมายอาญา

๑. การออกหมายอาญาต่าง ๆ เช่น หมายจับ หมายค้น หมายจำคุก หรือ หมายปล่อยต้องทำตามแบบที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งการขอออกหมายต้องมีการแสดงพยานหลักฐาน ก่อนออกหมายและระบุเหตุผลไว้

๒. การปฏิบัติการตามหมายต้องกระทำโดยผู้มีอำนาจจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา และต้องมีการบันทึกรายละเอียดในการจัดการตามหมายไว้

- การจับ

๓. การออกหมายจับต้องปรากฏเหตุตามที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมาย และภายในอายุความ ซึ่งการจับโดยไม่มีหมายจะสามารถกระทำต่อเมื่อเข้าข้อยกเว้นตามกฎหมาย โดยการจับนั้น ห้ามจับในที่ รโหฐาน ห้ามจับในเขตพระราชวังยกเว้นได้ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ

๔. การควบคุมผู้ถูกจับต้องควบคุมตามวิธีการตามที่กฎหมายกำหนด

- การค้น

๕. การค้นนั้นห้ามมิให้ค้นในที่รโหฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล เว้นแต่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจเป็นผู้ค้นในกรณีที่กฎหมายกำหนด เช่น ปรากฏความผิดซึ่งหน้า, มีเสียงร้อง ให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐาน เป็นต้น

๖. การค้นในที่รโหฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้น ตามที่กฎหมายกำหนด

- การปล่อยชั่วคราว

๗. การวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ความหนักเบาแห่งข้อหา, พฤติการณ์แห่งคดี, ความน่าเชื่อถือของหลักประกัน ฯลฯ

๘. การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวจะกระทำต่อเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่งตามกฎหมายกำหนด

๙. การเรียกหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวย่อมต้องขึ้นอยู่กับอัตราโทษด้วย ทั้งนี้ จะเรียก จนเกินควรแก่กรณีมิได้

๑๐. ในสัญญาประกัน หรือหลักประกัน เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดให้เหมาะสมยิ่งขึ้นได้ ในกรณีที่มีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป

- การรวบรวมหลักฐาน

๑๑. ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหาเพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิด และพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา

- การสอบสวน

๑๒. การจัดให้เด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในฐานะเป็นผู้เสียหายหรือพยานชี้ตัวบุคคลใดให้จัดขึ้นในสถานที่ที่เหมาะสมและสามารถจะป้องกันมิให้เห็นตัวเด็กได้

๑๓. การสอบสวนต้องดำเนินการไปภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งต้องดำเนินการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรม

- สิทธิของผู้ต้องหา

๑๔. รัฐต้องจัดทนายความให้ในกรณีผู้ต้องหาคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต หรือในคดีที่ผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาไม่มีทนายความ

๑๕. ในการถามคำให้การผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิให้ผู้ต้องหาทราบก่อน และการถามคำให้การผู้ต้องหา ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ หรือกระทำการโดยมิชอบประการใด ๆ หรือจงใจให้ผู้ต้องหาให้การอย่างใด ๆ ในเรื่องที่ต้องหานั้น

- การพิจารณาคดี

๑๖. เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรมในคดีที่จำเลยไม่ให้การหรือให้การปฏิเสธ คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอหรือศาลเห็นสมควร ศาลอาจกำหนดให้มีการตรวจพยานหลักฐานก่อนวันนัดสืบพยาน โดยการตรวจนั้นย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมาย

๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๓)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ตอนที่ ๑๔ ก. หน้า ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

วันเริ่มใช้บังคับ ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้โอนกรมราชทัณฑ์ ซึ่งมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการขอพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องขังในคดีอาญาไปสังกัดกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น บทบัญญัติว่าด้วยการขอพระราชทานอภัยโทษตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับการปรับปรุงโครงสร้างของส่วนราชการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่ในการขอพระราชทานอภัยโทษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติ ๖ มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๖๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องคำพิพากษาจะหลุดเกล้าฯ ถวายเรื่องราวต่อพระมหากษัตริย์เพื่อขอรับพระราชทานอภัยโทษ

๒. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นเรื่องการขอทุเลาการประหารชีวิตกรณีถวายเรื่องราวหรือคำแนะนำขอให้พระราชทานอภัยโทษ ตามมาตรา ๒๖๑

๓. ให้มีการโอนเรื่องราวการขอรับพระราชทานอภัยโทษก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยังมิได้ถวายเรื่องราวต่อพระมหากษัตริย์ให้โอนมายังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และให้ถือว่าเรื่องที่กระทำไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

รุจิเรข ชุ่มเกษรกุลกิจ / จัดทำ

ปิยนุช สว่างแจ้ง / ตรวจสอบ